

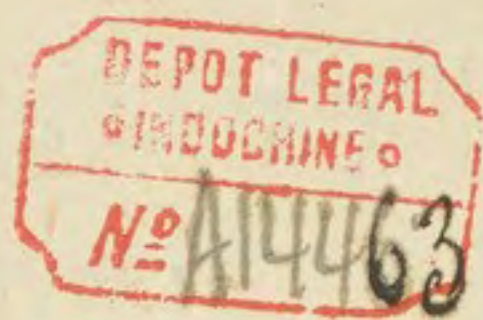
BAO QUAN

150, Rue Lagrandière

SAIGON

MUA BAO XIN TRẢ TIỀN

TRƯỚC

moi

ra ngày thu sau mỗi tuần

GIA. BAO

1 năm 7\$ 00 — 6 tháng

3\$ 60 — 3 tháng 1\$ 80

Abonnement administratif :

10\$ 00 par an

Directeur Fondateur :

Dào - trình - Nhật

THƠ và MANDAT GỬI :

Administrateur Gérant :

Nguyễn - van - Thang

NAM 3 — 8 SEPTEMBRE 1939 — N° 101 — MŌI SŌ 24 TRUONG: 0\$ 15

— Ủy, Trời đất! Không xong rồi các chú ơi
— Dơ tay lên! Không thì vợ chồng tao bắn ngay.

TRONG SƠ NAY:

THÔI RỒI!
LẠI CÓ ĐẠI-CHIẾN THẾ-GIỚI

*

HƠN 70% NGƯỜI ANH và PHÁP GHÉT HITLER

Còn nhiều bài hay chuyện lạ v. v...

Một bức thư
Bienhoa, le 9 Mai 1939
Cùng ông chủ Dépôt KIM-TIẾN Saigon
Kính ông,

Xin ông làm ơn gửi gắp theo cách
lãnh hóa giao ngân cho tôi 12 ve SÂM
NHUNG BÔ HUYẾT TINH hiệu
SANH MẠNG của nhà thuốc NAM-
KINH ông cần thận đừng gởi lộn thứ
thuốc khác, vì tôi chỉ ưa có thứ
thuốc hiệu đó mà thôi, tôi ngày xưa
bệnh hoạn liên miên, ốm đi gió
muốn bay nhờ dùng có mấy ve SÂM
NHUNG BÔ HUYẾT TINH mà nay
tôi mập mạnh đồ da thắm thịt, làm

việc không biết mệt. bách bộ không mỗi, nên tôi thích dùng nó
pha rượu mỗi bữa cơm uống vài ly và để đãi thân bằng cố hữu,
xin dịp gởi luôn một lọ dầu SANH-MẠNG để dành trong nhà,
có bán khắp nơi, mỗi ve 0p.60

NIN NÀI CHO ĐƯỢC

LUONG-HUU-DU
Nghiệp chủ
BIENHOA

SÂM NHUNG BÔ HUYẾT TINH

Hiệu « SANH-MẠNG » của nhà thuốc
NAM - KINH ĐẠI DƯỢC HÀNG

214-216, rue des Marins - Téléphone : 30.333 - CHOLON

Saigon bán tại Dépôt KIM-TIẾN 191-193 rue Frere Louis

Chuyên vào trong người các chất bổ ở đây
có làm cho ai cũng được khỏe mạnh.

ROMASCOL, thuốc có chất trích từ
cây cỏ, lấy ở các chất bổ rất quý và ai
cũng chịu là tốt nhất để chữa tất cả các
bệnh đau gan, lấy các sức mạnh có thể
rửa sạch, làm cho chạy đều, chữa về Gan.

Thuốc ROMASCOL
thuốc tiên làm cho sống lâu

làm cho ai cũng có gan lành lặn,
thành ra da giấy và ruột
làm việc được đều thường

Mỗi lọ thuốc ROMASCOL : 2\$
Lọ thuốc nhỏ bằng các thủy thuốc.
Tất cả các hiệu bao chế - Phòng chế thuốc
MOREL & Co, HOUDAN (France)

LAIT
LE PATRE
OVOMALTINE
R. MOITTEMER-FAUROL

TẠI SAO ?

Quý ngài cần hỏi đến

SECURITAS?

LÀ VÌ ...

Mỗi năm chỉ đóng một số tiền rất ít SÉCURITAS sẽ giao
cho quý ngài một tờ giao kèo giúp đỡ và bảo trợ để giải-
quyết giùm khi quý ngài hữu sự.

1.— TẤT CẢ CÁC VIỆC VỀ HỘ

hoặc thuộc về gia-tộc, kế nghiệp, bất động sản, đất, ruộng,
sổ, khân đất, cho vay có thể chun (úp bộ) nợ, tiền thế chun,
kỳ hạn, điều đình bớt nợ v.v...

2.— TẤT CẢ CÁC VIỆC VỀ THƯƠNG-MẠI

hội hệ, ban thương-nghiệp, tư-bồn, đặt đơn từ và thơ tín, tố
tụng, tính sổ sách, thanh toán nợ nần, bảo hiểm, điều đình và
hiệp nghị thanh toán, phá sản, thu xếp với các chủ nợ v.v...

3.— TẤT CẢ CÁC VIỆC VỀ MẶT CAI TRỊ

VÀ TỔ TỤNG

làm giấy tờ, quốc-tịch, xem và chỉ cách nhập tịch, đơn từ,
đặt giấy tờ để vận-dộng mọi việc, đấu giá, tờ tá, giấy quyền
miễn (licences) thuế, sanh ý, thương chánh, đơn thừa kiện
đơn tố cáo, những việc trọng yếu hay là bí mật vãn, vãn...

VÀ TẤT CẢ CÁC VIỆC KHÁC

tại Saigon hay ở Lục-tinh

Hỏi thăm khỏi trả tiền — Xin viết thư hay mời đến hỏi
chúng tôi.

SÉCURITAS

CÔNG-TY BẢO-TRỢ TƯ-PHÁP

46 bis, rue Lagrandière Saigon - Téléphone : 21.906

Thay mặt ở Cao-miên :

Xin do : 14, rue de Badens - PNCMPENH

ĐÔI TÀI HOA

tiêu-sử cụ Nguyễn-hàm-Ninh tức Trạng-Ninh

Gia' mỗi cuốn 0p.35, tiền cước 0p.08

Ồ RE RẤT RE, HAY THẢ HAY !

Đọc qua sẽ rõ

— Người Tàu vì có gì và dùng mưu gì mà bắt lên được cụ ? Cụ làm thế nào mà
người Tàu phải thả cụ về ? Nhà vua sùng bái cụ, đến bậc nào ? Cuộc tình duyên
chùng lén giữa Cụ với hai bà Chúa hay thơ dưới tráo Minh-Mạng, Thiệu-Trị.
Những thơ từ hai bên trai gái trao đổi cho nhau.

Phân nhiều thì ca tùy bằng chữ Hán mà Đầu-Tiếp dịch ra thơ nôm rất tài tình.
Báo MẠI đã bảo như thế.

Báo CONG-LUẬN lại chỉ cuốn sách ấy của Đầu-Tiếp soạn mà nói :

« Không phải là một quyển tiểu-thuyết song quyển sách ấy cũng có cái « thú vị »
một quyển tiểu-thuyết. Người đọc sẽ tưởng tượng thấy cái đời một nhà nho tài hoa
lỗi lạc, đa tình đa cảm thuở xưa. Không phải là một tập thơ, quyển sách ấy có cái
gia' trị một tập thi cao « quý báu », trong đó có cả thơ văn Cao-ba-Qua' và Tùng-
thiện-Vương. Nhà văn học và nhà khảo cứu, không ai không cần quyển sách ấy... »
Sách bán tại hiệu ĐÔNG TÂY 195 rue Canton Hanoi ĐỒ-PHƯƠNG-QUÊ
31 rue Aviateur Garros Saigon.

Sâm Nhung Bách Bô Hồng-Khê

Lấy tinh chất ở cơ-quan sinh dục của các loài vật rất mạnh chế luyện với Sâm Cao-ly Lộc Nhung cùng với các vị thuốc bổ quý giá, nên dùng
nó dần ngay đến thận và bộ máy sinh dục của người ta làm cho trẻ lại, khỏe ra như người được tiếp hạch, sinh ra nhiều tinh huyết, ăn ngon miệng, ngủ
yên giấc, tinh thần minh mẫn, bền trí nhớ lâu, đại tiện nhuận, nước tiểu trong, khỏi đau lưng, bốc hỏa. Các ông dùng trong 2 ngày sẽ thấy trắng dương
cổ khí, tinh đặc, trong khi phòng sự không thấy nhọc mệt. Nếu ai có bệnh di tinh, lạnh tinh, nhiệt tinh, mộng tinh cũng khỏi. Đàn bà dùng được huyết
tốt, kinh điều ; bà nào có bệnh kinh nguyệt bất điều sanh ra các chứng đau bụng, đau lưng, bốc hỏa, ra khí hư (bạch đới hạ) cũng khỏi. Bà nào nuôi
con thì tốt sữa, có chữa thì khỏe thai. Các cụ già đau lưng đau mình mỗi mệt, kém ăn kém ngủ hoặc có bệnh ho, bình thở dùng cũng khỏi cả. Trẻ con
dùng thuốc này sạch cam sùi, bổ ti, tiên thực. Nói tóm lại tất cả nam phụ lão ấu, nếu ai cần phải bồi bổ sức khỏe thì không còn có thứ thuốc bổ gì hay
bằng thuốc Sâm Nhung Bách Bô Hồng Khê này. Thuốc thơm ngon dễ ăn : các ông dùng thứ bao sáp vàng, các bà dùng thứ bao sáp trắng. Mỗi ngày ăn
2 viên vào 2 bữa ăn sáng và tối, trẻ con mỗi lần ăn nửa viên nhai kỹ với chén nước trà. Mỗi hộp giá 1p.00.

Thuốc Hồng - Khê số 47

Thuốc « Tráng Dương Kiên Tinh đại bổ thận Hồng-Khê » số 47 chế bằng Hoàng-hoa ngư-phỉêu, Hải-cẩu-thận, Yến-quảng, Sâm-Nhung với các vị
thuốc vừa bổ vừa ngon. Giúp cho sự giao hợp được theo ý muốn. Giúp cho người dương sự yếu, « bất lực », « liệt-dương » được mãn nguyện, dễ thụ
thai. Làm cho người vô tình lãnh đạm trở nên người đa tình vui vẻ. Sau khi dùng thuốc này 6 hay là 12 tiếng đồng hồ, có hiệu quả hiển nhiên. Muốn
chứng cho những lời nói trên đây, các ông các bà dùng thử một gói 0p.25, sẽ thấy phòng sự mạnh khỏe lâu bền gấp mấy lần khác và sau lại thấy tinh
thần minh mẫn không một chút nhọc mệt. Thuốc này chuyên trị bổ thận, kiên tinh, sinh khí, chữa bệnh liệt dương, bệnh tinh mau xuất. Mỗi chai lớn
giá 1p.00. Mỗi gói dùng được một ngày giá 0p.25.

Thuốc « Cai Hồng-Khê »

Không trộn lẫn chất thuốc phiện (nhà Đoan đã phân chất), nên ai cũng có thể bỏ hẳn được, mỗi ngày hút một đồng bạc thuốc phiện, chỉ
uống hết hai hào thuốc cai là đủ không phải hút nữa, vẫn đi làm việc như thường, thuốc viên 0p.50 một hộp, thuốc nước 1p.00 một chai. Nghiện nhẹ
chỉ hết 1p.00, nghiện nặng hết 5p.00, 3p.00 là bỏ hẳn được, nếu sai lời, xin trả tiền lại gấp đôi.

Thuốc phong tình Hồng-Khê

Giấy thép mà buộc ngang trời ! Thuốc Hồng-Khê chữa những người lẳng lơ ! Hai câu Sâm truyền này, ngày nay quả thấy ứng nghiệm, vì nó
nói đến Hồng-Khê thì ai cũng nghĩ đến thuốc lậu và thuốc giang-mai ; ai bị lậu không cứ mới hay kinh niên uống thuốc lậu Hồng-Khê số 30, mỗi hộp
0p.60 cũng khỏi dứt nọc, ai bị bệnh giang-mai không cứ về thời kỳ thứ mấy mới hay đã nhập cốt rồi, uống thuốc giang-mai Hồng-Khê số 14 cũng khỏi
dứt nọc một cách êm đềm không hại sinh dục (mỗi hộp giá 0p.60) nên khắp các nơi đâu đâu cũng biết tiếng :

Nhà thuốc HỒNG-KHÊ

88, Phố Chợ Hôm, Hanoi (Route de Hué)

Xem mạch cho đơn, bốc thuốc chén, và có hơn 100 môn thuốc hoàn, tán, cao, đan gia truyền và kinh nghiệm, chế sẵn đóng hộp đóng chai
theo phương pháp Âu Mỹ bán khắp cả nước Nam, bán sang cả Tây, Tàu, Ai-lao, Cao-miên, chữa đủ các bệnh nguy hiểm người lớn trẻ con. Bệnh nào
thuốc ấy, có đơn chỉ rõ cách dùng và nói rõ bệnh căn, hết rất ít tiền mà bệnh mau khỏi. Các thứ thuốc của nhà thuốc Hồng-Khê dự Hội-chợ Hải-phong
năm 1937 được quan Toàn-quyền và quan Thống-Sứ ban khen, các báo tây, nam tỏ lời khuyến khích, được thưởng « Bội-Tinh-Vàng » và được « Bằng
Cấp Tài Năng » tại Hội-chợ Huế. Có biên hai cuốn sách thuốc : « Gia-đình Y-Dược » và « Hoa-Nguyệt Cẩm-Nang ». Khắp các nơi đều có Đại-ly, mua thuốc
Hồng-Khê xin nhận ký dấu hiệu Phạt 12 tay.

Đại-ly tại Nam-kỳ. — SAIGON : Đức-Thắng 148 Albert 1er Dakao ; BÊNTRÉ Tân-Thanh Rue Clémenceau ; THUDAUMOT : Phúc-Hưng-
Thai. VINH-LONG : Long-Hồ ; LONG-XUYỀN : Hưu-Thái ; SOG-TRĂNG : Trường-xuân 77 Đại-ngãi ; MYTHO : Mông-Hoa ; CÁN-THƠ : Au petit gain ;
BAC-LIÊU Trang-hiếu-Nghĩa ; RACH-GIA : Vạn-Hóa Rue Gia-long ; TRÁ-VINH : Liên-Hiệp thư-quán.

3e ANNÉE — N° 101

VENDREDI 8 SEPT. 1939

Direction & Rédaction N° 150, rue Lagrandière - SAIGON

Directeur Fondateur
Đào-trình-Nhật

Thơ và mandat gởi :
Administrateur Gérant
Nguyễn-van-Thang

Thôi rồi !

lai co dai-chiên-tranh !

NGAY từ hôm 22 Aout vừa rồi, các báo Đức ở kinh-đô Berlin đã bắt đầu hăm trước : « Nội trong tuần lễ này, vấn đề Dantzig (Đãng-dít) cùng nhiều việc quan hệ khác sẽ giải quyết xong ».

Song giải quyết cách nào ?

Sẽ làm cái mừng « giá cao đánh nhẹ » đang diễn lại tấn tuồng Munich (Muy-ních) mà cấu xé ít nhiều, rồi lại cao rao lên rằng chính mình đã ra tay cứu vớt cho hòa bình thế-giới chăng ?

Hay sẽ dùng đến vũ lực đang thôn tính Ba-lan như kiểu đã thôn tính Tiệp-khắc chăng ?

Trước khi biết chắc chỗ dụng tâm và cái mục-dịch của Hitler, quá tim của nhơn loại đã nhảy mạnh từ phút từ giờ trong sự dợi chờ thăm tha thăm-thốt.

Dầu quan hệ trực tiếp hay gián tiếp, ai mà không lo sợ pháp phồng vì chỉ trừ một số ít dân tộc thờ chủ nghĩa thiết thuyết như giống dân Nhứt-nhĩ-mạn, lấy chiến-tranh làm một kỹ-nghệ của quốc-gia, còn thì nhơn loại văn-minh ai lại chẳng lấy sống làm vui và chẳng biết tôn-trọng hạnh phúc sanh-lên của kẻ khác ?

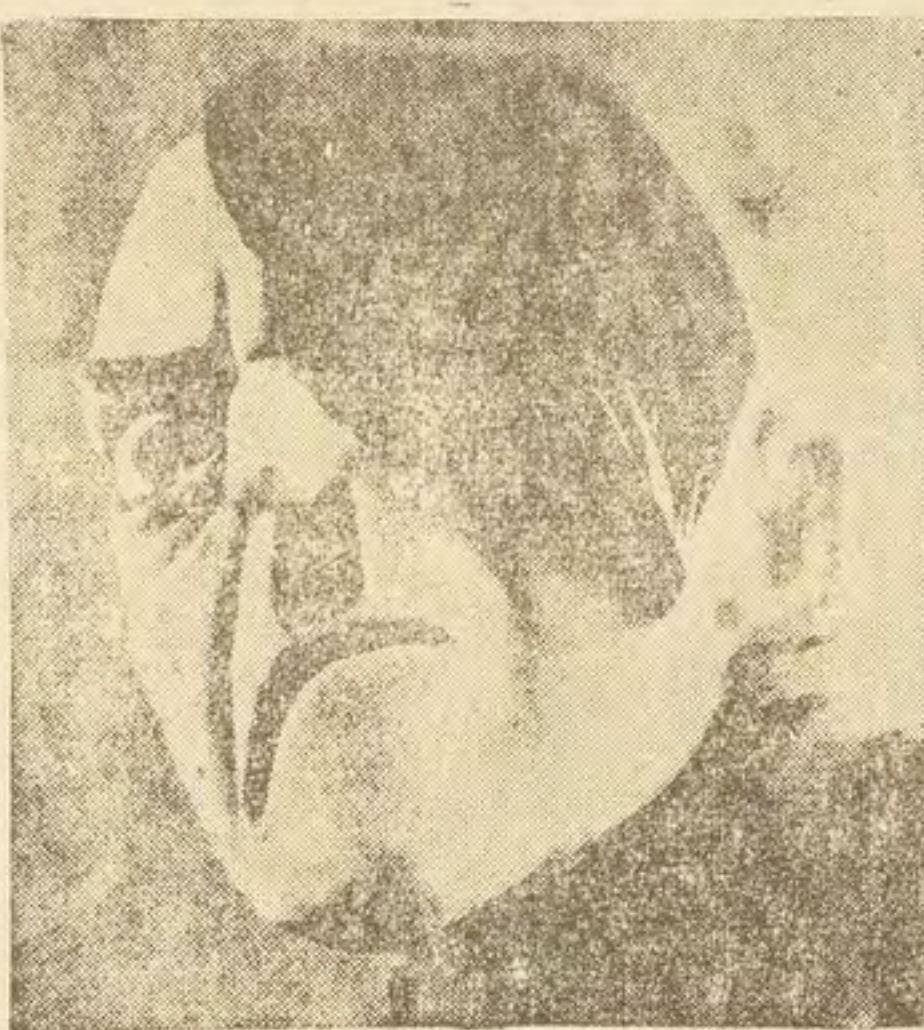
Ai mà không lo sợ ? Vì cái thế-hệ của loài người đương sống trên thế-giới hiện nay, phần nhiều đã trải qua, đã biết rõ, hay ít ra cũng đã nghe nói bao nhiêu những cảnh tàn phá thảm-khốc, gớm ghê, ngoài hẳn tưởng tượng, của một trận chiến-tranh tàn-thời, mà đồng lõa lại chính là Khoa-học.

Ai mà không lo sợ ? Ngay đến những người sống ở tận bên này quả địa-cầu, là dân Việt-nam ta đây, mà mấy bữa rày, chúng ta há không được nếm thử ít nhiều mùi vị của « trận giặc thần-kinh » (la guerre des nerfs), mà nước Đức đã gây ra, như một món ăn tiên-thương của trận giặc binh khí ?

Hàm sống vốn là thiên-tánh của loài người. Mà loài người văn-minh ở nhứt-thập thế-kỷ này đã khổ não vì chiến-tranh nhiều rồi, nên ví cũng chẳng khác con chim đã vương ná bấy giờ hề nghe nói đến chiến-tranh, là ai ai cũng rụng-rợn.

Mang nặng một tấm lòng trắc ẩn đối với sanh-linh, đức Giao-hoàng ở La-mã đã hết sức khuyên lơn, Tổng-thống Roosevelt bên Huê-kỳ đã cả tiếng kêu gào, quốc-vương nước Bỉ đã hết lòng can-thiệp. Mà hai nước có quan-hệ trong cuộc là Anh Pháp, cũng vì muốn duy-hộ cho hòa-bình, nên đã tỏ ra từ đầu chí cuối một thái độ rất mềm-mởng.

Nhưng than ôi ! — ai lại chẳng phải chấp miệng thờ dài ? — bao nhiêu tiếng năn-nỉ, van - lơn của Lý-trí nhơn loại vẫn không đủ

Hitler

thức tỉnh được lương tâm của một người.

Một người mà những dục-vọng dui mù vô-độ là muốn làm cho cá dân tộc khác phải quì mọp phục tùng ở dưới lưỡi gươm thống trị của hắn ! Một người mà cái mộng tưởng ngấm-ngấm chẳng gì khác hơn là muốn xây đắp sự thành-công lên trên những đồng xương khô vạn-cốt, nên mới chẳng ngần-ngại mà xô đẩy hàng mấy chục triệu sanh linh vô tội ở dưới tay mình vào chốn nước sâu lửa nóng !

Con người bất-nhân vô đạo, bạo ngược, tàn nhẫn ấy, chính là Adolf Hitler, một anh thợ sơn mà cơ-hội đã đẩy lên đến bậc tể - tướng, một tên dân nước Áo chỉ nhờ bợ tấc lưỡi mà tiếm được ngôi bá chủ của nước Đức ! Song, lẽ trời ít hễ « bạo phát thì bạo tàn », từ hôm 1er Septembre 1939, Adolf Hitler đã trở nên kẻ thù số 1 của cái thế giới yêu mến hoà-bình, dẫu tự mình rước lấy những sóng gió phần nộ của dư luận ở các nước văn-minh, và tất chẳng bao lâu nữa, cái anh chàng cùng binh độc vô ấy lại sẽ phải đi theo bước đường bại - vong của Guillaume II bởi năm 1918 !..

Sáng sớm ngày 1er Septembre 1939, chẳng hề tuyên-chiến gì ráo, Hitler đã lừa hùng-binh đại đội tràn qua xâm phạm bờ cõi, và thả máy bay bay qua tàn-sát dân-chúng nước Ba-lan.

Hay tin dữ-đội này, Anh-Pháp còn tỏ ra tỉnh táo và đủ sức nhẫn-nại để can-thiệp một lần chốt. Sự-thần của hai nước ở Berlin chạy đến cảnh cáo với bộ Ngoại-giao Đức : « Nếu Đức chịu giải quyết bằng cách hòa-bình, thì hãy lập-tức rút binh trở về ngay. Anh-Pháp sẽ coi như là chưa hề có việc gì xảy ra, và sẽ vui lòng nói chuyện với. Bằng không, thì Anh-Pháp nhứt-định sẽ giữ lời hứa danh-dự tiếp-viên cho Balan » ;

Mặc kệ, Hitler quả thèm đếm-xĩa, và cứ một mực quả-quyết trong cái ý-định gây loạn của mình.

Hết phương thu-xếp, khi đó hai nước dân-chủ Anh-Pháp, vì danh-dự, vì tự-do, vì chánh-nghĩa, buộc lòng phải dùng đến vũ-lực đang trả lời cho vô-lực.

Tổng-dộng-viên ngày thứ bảy 2 Septembre, qua ngày chúa-nhựt 3 Septembre Anh-Pháp đã tuyên-bố khai-chiến với Đức. Anh tuyên-chiến trước, vào lúc 11 giờ trưa (tức 5 giờ chiều ở Saigon) ; Pháp tuyên-chiến sau, vào lúc 5 giờ chiều (tức bên ta 11 giờ đêm).

Hồi trận giặc trước, nước Pháp đã tổng-dộng-viên nhằm ngày 1er Aout.

1er Aout 1914 — 2 Septembre 1939. Vừa đúng 25 năm chẵn chồi. Chỉ một góc tư thế-kỷ, mà thế-giới bị nhuộm máu bởi hai trận chiến-tranh !

Trong khoảng đời ngắn ngủi trăm năm, mà nhiều người phải đem thân ra chiến-địa đến 2 lần !

Còn gì thương tâm hơn nữa !..

Nhưng nước Pháp đâu có hề muốn thế ! Trái lại, chánh-phủ Pháp đã hết lòng hết sức muốn cứu-hộ cho hòa-bình, mà không sao cứu được với Hitler !

Tuy vậy, đúng như lời Thủ-tướng Daladier đã nói :

— Bao nhiêu sự khổ tâm tận lực để cứu vớt hòa bình tuy rằng vô hiệu-quả, song ít nữa nó sẽ chỉ rõ trách-nhiệm về ai.

Về ai ?..

Muôn miệng một lời, hôm nay đây, hết thấy dư luận chơn-chánh rên hoan - cầu đều chỉ ngay danh Adolf Hitler là kẻ tội khời của cái tai họa tàn-sát nhơn-loại mới xảy ra đó.

Dưới những trách-nhiệm lớn o nặng nề ấy, Hitler đâu có ba đầu sáu tay, quyết cũng chẳng thể nào đứng nổi ! BÙI-THẾ-MỸ

Kính cáo độc-giả

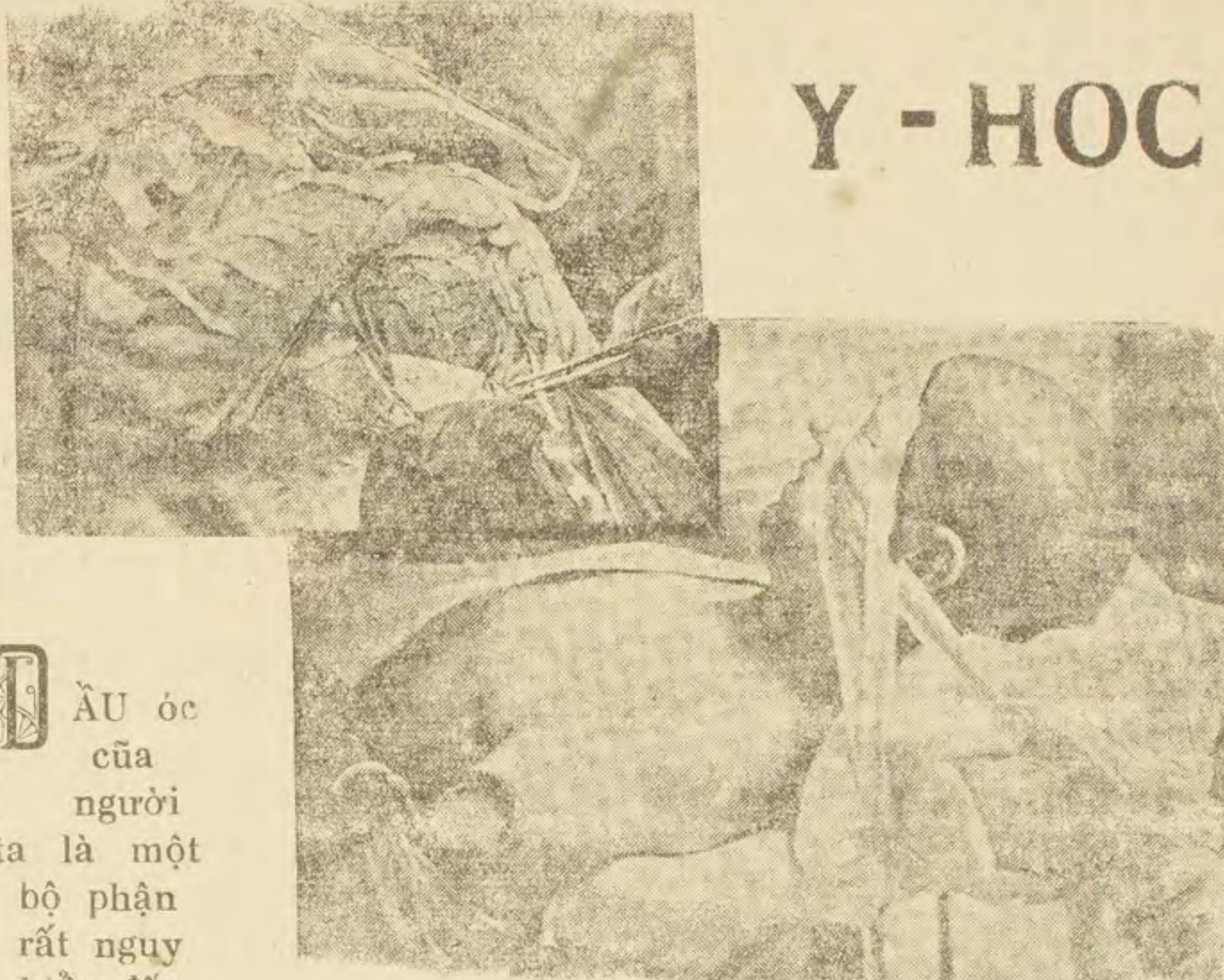
Số báo kỳ rồi sở dĩ phải ra chạm mặt một ngày là do lúc lên khuôn máy sắp chạy, thì tiếp được nghị-định của chánh - phủ phải thi-hành theo luật kiểm- duyệt. Vì thế mà bao nhiêu bài vở đã sắp rồi đều hoãn lại đưa lên ty kiểm- duyệt, nên mới có sự trễ ủai như thế.

Từ đây sẽ ra đúng mỗi ngày thứ sáu, xin hứa là không còn để xảy ra sự đáng tiếc như thế nữa.

MAI

SU' PHAT MINH VE KHOA

Y - HOC

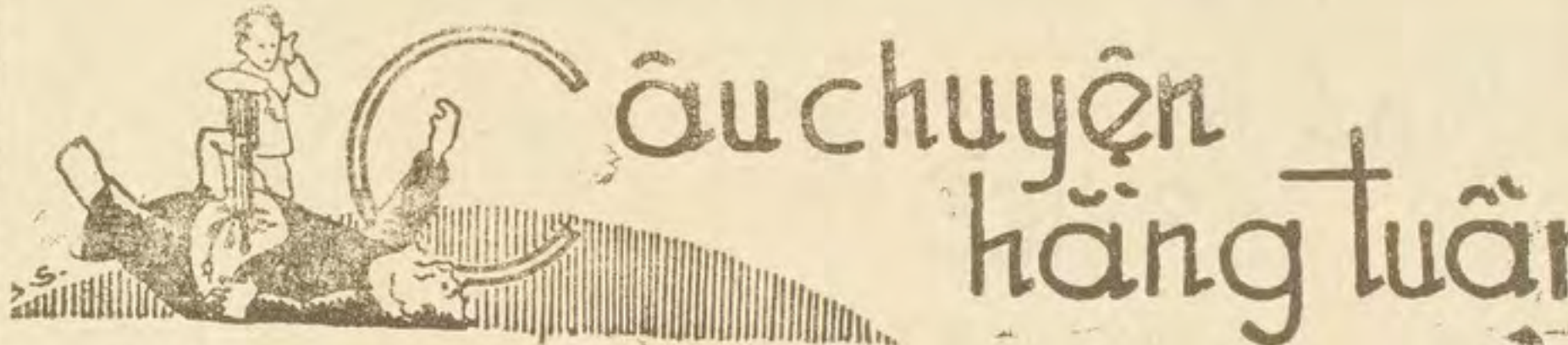

Đầu óc của người ta là một bộ phận rất nguy hiểm đến

tánh mạng. Lâu nay các nhà y-khoa bác-sĩ có thể mổ xẻ khắp trong thân thể người ta, chỉ duy có cái đầu là không thể nào mổ ra được. Là vì nó là một bộ phận rất khó khăn về cách mổ xẻ... Đem một bệnh, như đau màng óc, còn sống cưa đầu ra mà chữa bịnh là một việc mà các nhà bác-sĩ không dám làm, và cũng không có can đảm làm. Đưa với sự chết một cách táo bạo như thế là một việc từ xưa tới nay chưa ai thử đến.

Thế mà gần đây, một vị bác-sĩ bên Pháp đã làm được. Theo hình trên đây quý ngài thấy một bệnh như đã ràng buộc sẵn sàng, để cái đầu lên gối đợi nhà bác-sĩ đến cưa ra để chữa bịnh. Và theo hình trên là khi đã cưa óc xong, bác-sĩ đang chữa bịnh cho bệnh như, xong rồi sẽ ráp lại bằng bỏ lại như cũ.

MAI

MOI NGU'O'I DEU CO PHAN-SU'

GIỮA lúc thiên - hạ đang cười mà mình khóc, là vô lý. Giữa lúc thiên hạ đang khóc mà mình cười, là bất nhơn.

Thời thế đã đến như ngày nay, há không nên tạm giẹp sự đùa giỡn mà nói chuyện đàng dẩn ?

Mấy lúc gần đây, nào thấy tập luyện phòng-không, nào thấy đào hầm tị nạn, nào thấy những giấy yết-thị gián cùng đường... một số người ở Saigon-Cholon không khỏi rợn rùng lo ngại, bởi vì nói cho thật, thì đồng bào Việt-nam ta vẫn chưa quen những sự tử-chức khác thường trong lúc chiến-tranh.

Đương khi thời - cuộc nghiêm trọng, về việc cai-trị, mỗi mỗi đều phải « tiên sự dự phòng » là lẽ tất nhiên ; nếu chờ cho nước đến chực, thì nhảy sao kịp ?

Hướng chi, ngày nay nước Pháp bảo-hộ của chúng ta đã vì nhữn nguyên-tắc tự do, hòa-bình mà buộc lòng tham-da chiến-tranh, thì bốn phận Đông-dương là phải giúp đỡ với Pháp. Mà muốn giúp đỡ cho có hiệu-lực, trước hết cần phải sắp đặt, tổ-chức lại cuộc sanh hoạt trong xứ cho ừng phó, thích hợp với thời-kỷ chiến-tranh, ấy là một lẽ rất dễ hiểu.

Về phương-diện chánh-trị quốc-tế, nước Pháp bao giờ cũng thấy xa biết trước, và quyết chẳng khi nào để đến nỗi phải bối rối vì những việc bất ngờ. Hãy xem như trước khi sóng gió chiến-tranh chưa xảy ra, mà chánh-phủ bảo-hộ đã sớm giao tay lái của chiếc thuyền Đông - dương này cho Nguyễn-soái Catroux, thì cũng đủ biết.

Đành rằng giữa buổi tình hình thế-giới đương biến-diễn một cách phi-thường, thật không ai có thể suy lường nổi những sự bất trắc ở tương-lai ; tuy vậy, cũng chớ nên trông thấy Nhà-nước sắp bị Tự-do, của tinh-thần dân-chủ mà những công cuộc dự bị đề-phòng chúng ta vẫn hằng thiết tha yêu mà với đoán ngay rằng Đông-dương ẽ không thể nào tránh khỏi tai nạn.

Ta hãy nghe quan Toàn-quyền Catroux giảng-dụ :

« Hãy nên nhớ luôn trong trí một điều, là nước Đức sẽ bị phong-tỏa gắt gao ở khắp các mặt biển, và chẳng đủ sức làm gì tới Đông-dương, mà Đông-dương hiện thời cũng chẳng bị một Cường-quốc nào đe-dọa trực tiếp. Và lại, nên biết rằng nếu rồi một ngày kia Đông-dương bị đánh thì đội-binh phòng-thủ ở đây sẽ đủ sức mà giữ gìn cho đất đai bốn-xứ khỏi bị xâm-phạm.»

Quan Toàn - quyền lại còn kêu gào :

— « Hồi người Pháp và người Đông-dương !

« Trận chiến-tranh vừa mới nổ bùng ra đây — nước Pháp do dân trước rồi, — sẽ khó khăn và lâu dài lắm. Nước Pháp và các bạn Đông-minh sẽ đủ lực lượng tinh-thần và vật-chất để đương-địch và thắng trận. Pháp sẽ thắng cũng như Pháp đã thắng hồi hai chục năm trước.

« Chiến-tranh vẫn chỉ rõ phần sự cho mỗi người. Phần sự ấy, có thể tóm tắt trong mấy tiếng : Phụng-sự. Hoạt-dộng. Tin-nhiệm.»

Toàn-thể dân chúng xứ này từ trên đến dưới sẽ một lòng hưởng-ứng với mấy lời kêu gọi của quan Thủ-hiến Đông-dương.

Những người nào được lệnh sung vào đội-ngũ, thì phải đi. Còn bao nhiêu người khác, ở lại nhà đây, thì ai đều có phận sự này, hằng ngày cứ lo giữ làm lung như thường, làm lung một cách hăng hái, chăm chỉ ở trong trật tự êm đềm, và vững lòng tin cậy nơi những nhà cầm-quyền hướng-đạo của ta.

Với sự nỗ-lực tận-tâm của hết thế-giới đương biến-diễn một cách phi-thường, thật không ai có thể cuộc toàn-thắng của nước Pháp suy lường nổi những sự bất trắc ở tương-lai ; tuy vậy, cũng chớ nên trông thấy Nhà-nước sắp bị Tự-do, của tinh-thần dân-chủ mà những công cuộc dự bị đề-phòng chúng ta vẫn hằng thiết tha yêu mà với đoán ngay rằng Đông-dương ẽ không thể nào tránh khỏi tai nạn.

LAN-ĐÌNH

Năm người chết về bệnh kiết

Xem báo « Dân báo » ra ngày 12 Juin 1939, có đăng tin trong địa-phương Saigon-Cholon, có năm người chết về bệnh kiết. Bệnh kiết không phải là khó trị, không đến phải chết.

Được hay tin, tôi lật đặt đăng mấy lời trên báo như dưới đây :

Từ nay, ai rồi mắc phải bệnh kiết thì hãy mau mau, dầu ở xa chợ cũng phải rán đi cho đến chợ, kiếm mua cho được một ve thuốc Kiết hiệu NHANH MAI, đem về uống, nội trong 20 phút đồng hồ cầm kiết tức thì, không còn đi xông, và hết luôn. Thuốc Kiết hiệu NHANH MAI trị kiết mau lẹ như thuốc tiên, chẳng dám xảo ngôn. Quý ngài có bệnh kiết, muốn mau hết kiết, thì rán nhớ tên thuốc Kiết NHANH MAI, có bán khắp nơi, giá 0p.30. Saigon : trừ bán tại Ng-thị-Kính và các ga xe điện ; Cholon : Bạch-Loan, 300 rue des Marins. Các tiệm thuốc Bắc đều có thuốc hiệu NHANH MAI.

Muốn làm bằng hiệu
bằng ống điện NÉON

hãy tới

AMAZING SERVICE

158/16 rue Lefebvre Saigon
Téléphone : 21.447

Giá thật rẻ
Làm kỹ lưỡng
Bảo kiết lâu
Kiểu thật khéo

Directeur CHU C. Y.
Mỹ-quốc điện quang sanh-viên

HÃY DỪNG THỬ

Savonnerie de l'Indochine
129 à 131 bis
quai des Jonques Cholon
Tél. 30.252

Ho. Bình ho

Bất kỳ ho lâu mau, ho lao, ho có đàm trắng, xanh, vàng, đàm lộn máu, ra máu. Bình đã dùng đủ thuốc Tây Nam mà không mạnh. Mau mua thuốc gia truyền chuyên môn hay lắm, vì thuốc đã cứu được cả muôn người rồi.

Thuốc thượng hạng lựa toàn vị quý giá 10 đồng

Thuốc hạng nhưt giá 5 đồng. Ngừa lao và bổ phổi 3p.80.

Viết thư kèm mandat cho M. Trịnh-vân-Tú Ancien Instituteur à Hiệp-đức Mytho.

THỜI-TIỆT Ở SAIGON

SAIGON vẫn đương ở trong mùa mưa.

Mỗi ngày cứ vào lối xế, thì trời thường nổi dông gió và đổ mưa xuống, nhưng không bao lâu lại tạnh-

Những cơn mưa lúc này đã hữu ích cho nông dân ở nhà quê, mà cũng làm cho không-khí ở thành-phố trở nên mát-mẽ bớt.

CHẲNG NÊN QUÁ BI-QUAN

HIỆN giờ, người Saigon phần nhiều cũng đương pháp phòng sợ mưa lắm...

Ty kiểm duyệt bỏ

Ty kiểm duyệt bỏ

Mỗi người hãy đuổi xa những tư tưởng bi quan và phải có cái tinh thần « liên mạng » một chút mới được :

Làm sao cũng chẳng làm sao,
Dầu có thể nào cũng chẳng làm chi!
Làm chi cũng chẳng làm chi,
Dầu có bề gì cũng chẳng làm răng!

VÍ DẦU RỪ CÓ ĐỀU CHI..

CHÚNG ta càng có thể yên trí vững lòng hơn nữa, khi nghĩ rằng dầu chẳng may mà gặp cơn dông tố hiểm nghèo, thì chiếc thuyền Đông-dương ngày nay cũng đã có sẵn một vị tướng tài dặng ra tay lèo lái, là quan Toàn-quyền Catroux.

Huống chi, về phương-diện nào Chánh-phủ bốn xứ cũng đương lo lắng đề dự bị sẵn sàng cả.

Trong một tuần lễ nay, đã có đặt những còi báo hiệu phòng không, và đã có thử đi thử lại đàng-hoàng, hễ vạn-nhứt có máy bay giặc đến, thì những còi ấy sẽ lập-tức lên tiếng lãnh lối, báo cho dân chúng ở khắp Cholon - Saigon hay trước mà tị - nạn.

Những người nào có đào hầm trong vườn thì chun xuống hầm mà trốn. Còn bao nhiêu người khác, thì cứ việc đi ngay đến những cái hầm của Địa-phương đã đào sẵn cho dân-chúng, song phải thưng thẳng mà đi và đi cho có trật tự,

Vì muốn cho đến khi nguy-cấp, nhơn - dân trong thành-phố biết ách mà tị - nạn, nên mới rồi, Chánh-phủ đã phát-biểu lời thông-cáo sau đây.

TÌNH DĨ ĐẢI BIỂN

TRÁI lại, ta nên nhớ rằng như lời bọn độc-tài đã tuyên-bố, ngày nay không phải họ chỉ đánh giặc bằng súng ống, máy bay, mà họ lại còn đánh giặc với thần-kinh-hệ nữa (la guerre des nerfs). Họ kêu-chọc cho ta tức-tối, họ ý-hà cho ta sợ hãi; họ dùng đủ thiên phương bá kế dặng làm cho gan ruột ta phải héo don, tinh-thần ta phải rũ-rơi. Như thế chẳng phải cũng là một chiến-lược có thể giúp cho họ thắng-trận đấy ư?..

Bởi thế, chẳng cứ gặp cơ-hội nào, chúng ta cũng cần luôn luôn tỏ ra vững-vàng tinh-táo, cũng cần biết trấn-tĩnh lấy tâm-thần để chờ đợi sự nguy-nạn : « tinh dĩ đại biến ».

Lắm lúc tai-nạn đã đến sát bên mình, mà người tinh-trí vẫn có thể bảo-toàn được tánh-mạng không khó gì cả. Bằng như linh-quinh, đảo-dát, tự mình không làm chủ được mình, thì nhiều khi chỉ vì thiếu cặp con mắt sáng-suốt, tinh-tuông, hóa nên tự mình lại đưa đầu vào chỗ nguy-hiểm.

Ty kiểm duyệt bỏ

để gia quyền mình dùng thì cứ xin, sẽ cho.

« Lại nữa, sở tạo tác của địa-phương sẽ có thể cho biết nhiều điều cần ích để làm các mương-ấy. »

ĐỘNG VIÊN NHƠN-LỰC TÀI - LỰC, VẬT - LỰC

KHÔNG những thế thôi mà ngoài ra nhà cầm quyền lại đã ra lệnh ngăn cấm không cho phép thuê mướn nhơn-công hoặc những thợ-thuyền chuyên môn đem đi xứ khác. Cũng ngăn cấm chở vàng bạc, và bạc giấy ra ngoại-quốc. Ai làm trái điều này sẽ bị phạt từ năm đến 15 ngày tù và phạt từ 50 đến 100 quan.

Các ngân hàng đã bắt đầu hạn-chế sự phát-tiền. Các nhà giấy thép cũng tạm ngưng việc thầu, phát những măng-đa của tư nhơn.

Nhiều chủ ngựa và chủ xe hơi đã được lệnh đem ngựa hay xe của mình đến nạp cho Nhà nước mướn đỡ trong lúc này.

Nhiều trường học hoặc công tư (như trường Tabert), cũng đã nhận được giấy bảo nghỉ dạy dặng để trường cho nhà nước dùng.

Đó là chúng tôi chỉ xin đơn cử một ít thí-dụ để cắt-nghĩa cho đồng bào ta hiểu rằng ngày nay

chánh-phủ đều ra

lệnh động viên

ứng - dụng

trong lúc khẩn cấp

Bởi thế, làm khi hữu - sự như ngày nay, chẳng cứ người nào, cũng đều có nghĩa-vụ phải tùy-tài tùy-lực mà giúp đỡ vào công cuộc phòng-ngự chung ở dưới quyền chỉ-huy thống-nhứt của Chánh-phủ.

MỘNG-TUÔNG CỦA HITLER

ĐÃ có người bảo rằng Hitler vẫn ôm-ấp cái mộng-tuông, hay nói cho đúng là cái cuồng-vọng làm một hoàng-đế Napoléon thứ hai.

Lời nói ấy chừng như cũng không phải không có căn cứ.

Hitler là một anh thợ vẽ « lực-lục thường-tài », là một nhà diễn-thuyết « miệng như sông treo », là một tay chánh - trị vào hạng « đại bịp »...Mấy cái đó mọi người đều biết cả.

Bây giờ, chủ hẽ Charlot trên sân khấu quốc-tế lại muốn cạo thiên-hạ biết thêm rằng về tài thao-lược, mình cũng có thể làm một Tôn-Tần hay một Ngô-Khởi của dân-Nhứt-nhĩ-mạn ! Thấy nói trong trận giặc mà anh ta đã cố gây ra đấy. Hitler tỏ ý muốn giành lấy quyền Tỏi-cao thống-soái dặng tự mình khiên-tướng điều binh như kiểu Napoléon ngày trước !

Vả lại, nếu vị Hoàng-đế anh-hùng của nước Pháp đã nói cái câu thú-vị : « Trong quyền tự-diễn của ta, chẳng có chữ impossible », thì bây giờ đây, anh-chàng độc-tài có cái chòm tóc mỗ-ác và bộ râu Charlot cũng bắt chước mà nói một cách phách-lối : « Thế-giới cần phải hiền đều này : có một chữ mà ta chưa hề biết đến, ấy là chữ capitulation » (khuyết-phục).

Chưa hề biết đến chữ « khuyết-phục », nhưng có lẽ Hitler cũng đã từng nghe đến câu : « Hòn đá

Nói có Chứa làm chứng..

Người có đạo Thiên-Chúa, mỗi khi muốn bày tỏ sự thật bên trong, chỉ biết dựng chứng nơi Chúa Trời để chứng kiến lời nói thật.

Một bữa, người nhà tôi ra chợ Tân-dịnh, về thuật lại một câu chuyện : cô Ba bán hàng lụa tại chợ Tân-dịnh, người vui vẻ được nhiều người mến yêu. Một hôm cô gặp nhà tôi đi chợ. Cô kêu lại và nói giữa đám đông người : Bà chủ... Tôi nói có Chứa làm chứng, kỳ này tôi sanh mau quá, tôi nhờ người ta điem chỉ, uống thuốc Dưỡng thai hiệu Nhành Mai của bà. Tôi chỉ uống có 2 hộp, mà sanh dễ lạ kỳ. Cái đầu đứa nhỏ xuống mau lắm, nên sanh rất mau. Tôi sanh đã bốn lần, chỉ có lần này là dễ, cả nhà tôi rất mừng mà tôi cũng mừng lắm. nói dễ gặp bà tôi nói chuyện cho bà nghe. Nay mới gặp bà... Cô ba vừa nói, vừa giới-thiệu thuốc Dưỡng-thai hiệu Nhành Mai, với chị em phụ-nữ ngoài chợ.

NHỮNG NGƯỜI ĐAU XƯƠNG CỐT VÀ THIÊN - ĐÀU - THỐNG

URODONAL

sẽ làm cho các ngài khỏi đau đớn và trừ độc các cơ-thể trong người ta. Nhà thuốc nào cũng có bán. Tổng cuộc, hãng CHATELAIN số 2 rue Valenciennes Paris

Châtelain - marque de confiance

Tarpéienne vẫn không xa với đền Capitole »

PHẢI CHẲNG LÀ TRIỆU BẤT-THƯỜNG?

HITLER lại còn nói (cũng trong những lời tuyên bố giữa Nghị-viên Đức mới rồi) : « Nếu rủi có sự gì xảy đến cho ta, thì người sẽ kể-chỉ cho ta là Hermann Goering. Nếu rủi có sự gì xảy đến cho Goering, thì Rudolf Hess sẽ thế. Lại nếu rủi ro có sự gì xảy đến cho Rudolf Hess, thì ta đã dự-cử sẵn-sàng một Thượng Nghị-viên dặng lựa chọn một người xứng đáng và can đảm hơn hết ».

Chưa chi mà đã buột mồm trời dài ! Theo Annam chúng ta, thì như vậy người ta cho là « hẽ » lắm đa ! Phải chăng là một cái triệu bất-thường, nó báo trước cho ai nấy biết rằng gây ra trận giặc này, tức là Adolf Hitler tự vác cuốc mà đào cái huyết mã cho mình đó?... Để coi !

VỢ NGƯỜI THÌ ĐEP

Ồ lẽ vì thấy lông này Hitler đương gây ra chiến-tranh, thì các bạn đồng-nghiep của họ cũng ngửa ngửa, nên mới sanh giặc.. với nhau !

Nếu Hitler vì vụ Ba-lan mà dùng đến vũ-lực thì dặng này các bạn đồng-nghiep của tôi lại vì một vụ « ba-lăng.. nhăng » mà rũ nhau thì vô chơi !

Đầu đuôi tự sự không có gì hết một nhà viết báo làm thơ « khóc con », rồi một nhà viết báo khác lại vọt miệng chê là thơ khóc con « con cóc ».

Dầu cóc hay nhái, nhưng người ta khóc con thì thấy người ta, ai biểu chê khen làm gì ? Con có để có thương, thơ có làm có tiếc mà.

— Nhưng chỉ vì bấy nhiêu đó, mà ấu dả nhau ư ?

— Ý ! chẻ thơ cũng là một chuyện có thể sanh giặc lắm, bởi vì người xưa đã nói :

Lạ chi cái thói nhơn tình,
Vợ người là đẹp vẫn mình là hay.
Kia... mà !

HƠN 70% NGƯỜI ANH VÀ PHÁP RẤT GHÉT HITLER

CÓ HẰNG BẢO - KÈ GIẤC NGỦ VỚI CẢI GIẢ 13p.95

X ù Huê-kỳ tuy có nhiều chuyện quái gở, nhưng thật cũng có lắm phát - minh lạ, sáng kiến hay.

Một người tên là Gallup, 5 năm trước xen lộn trong đám tằm thường, chẳng ai biết tên tuổi là gì, thế mà 5 năm nay danh vang khắp nước lại vượt qua biển Đại-tây sang tới Âu-châu. Từ Tổng-thống Roosevelt đến quốc-dân Huê-kỳ, ai cũng khen tài biết tiếng.

Vì Gallup đã có cái sáng kiến lập ra một viện nghiên-cứu mới lạ, gọi là «Dur-luận Nghiên-cứu-viện» (Institut d'étude de l'Opinion publique), cốt tìm tòi dò hỏi cho biết rõ dân-tâm dân-ý đối với các vấn-đề quan-hệ về chánh-trị, xã-hội, kinh-tế, phong-tục, quốc-tế v.v. Trãi 5 năm nay, nhiều lần Gallup đặt ra những câu hỏi về một vấn-đề quan-hệ gì, để trưng-câu dân-ý bày tỏ trên mấy trăm tờ báo chí trong nước; hoặc sai 700 phái-viên đi khắp thôn quê thành thị, hỏi dò ý kiến khắp các hạng người trong xã hội, không thiếu một ai.

Rồi Gallup tom góp hết thấy những câu trả lời ấy xem kối quả của số «có» bao nhiêu phần trăm, số «không» bao nhiêu phần trăm, lấy đó làm mực thước dư luận.

Thuở giờ những cuộc dò hỏi dân Ý của ông ta đã mở, kết quả chỉ sai chạy với sự thật tới 1 phần trăm mà thôi.

Ví dụ trước kỳ tuyên-cử dân-biểu ở Huê-kỳ khóa rồi, Gallup bày cuộc tìm hỏi dư luận khắp nước, đến sau đem kết quả tuyên-cử ra sánh lại, quả nhiên đảng Dân-chủ thắng đảng Cộng-hòa mấy chục ghế, chỉ sai chạy với nhau có 1% thôi. Vì đó mà bây giờ Gallup có thanh thế trong xã-hội Huê-kỳ, đến đối tổng-thống Roosevelt cũng hay dò theo những con số thống-kê (les statistiques) của Gallup cho biết dư-luận trong xứ đối với vấn-đề nọ kia ra thế nào?

Mới đây Gallup đã tổ-chức một cuộc trưng-câu dân-ý chung cả ba nước Anh Pháp và Mỹ, bằng 4 câu hỏi này:

1'- Ông bà ưa nước ngoài bang nào hơn?

2'- Ông bà không ưa nước ngoài bang nào?

3'- Trong những vị quốc-trưởng trang thế-giới hiện thời, ông bà thương ai hơn hết?

4'- Và không ưa ai nhất?

Mỗi xứ Anh Pháp có 300 phái-viên đi khắp nơi để hỏi ý khắp các giai-cấp. Riêng xứ Huê-kỳ, viên «Nghiên-cứu Dư-luận» phải sai đi tới 700 phái-viên là vì Huê-kỳ có dân số tới ngoài 100 triệu người.

Không phải hỏi hết mỗi người đâu, nhưng mà hỏi đủ các hạng người, rồi viện nghiên-cứu có cách tính đoán phân lượng (dosage) riêng mà biết được thiệt số, không sai bao giờ.

Kết quả cuộc hỏi dân ý nơi trên về câu hỏi thứ tư, đến 72% trả lời không ưa Hitler.

Ngộ nhưt là mỗi người đều có cái nghĩa vẫn tất vì sao mình ghét ông chúa tể Đức.

Có người nói vì Hitler đang gây sự chiến-tranh làm khổ hơn loại.

Có một cô giáo trẻ tuổi trả lời ngộ nghĩnh như vậy:

— «Tôi ghét Hitler bởi vì là con «người vô tình, và không cưới vợ.»

A I ở trong một thành thị có văn-minh vật chất đầy đủ số 1 như thành Nhiều - do, nghĩ cũng sướng đời, Bất cứ nhưt cũ nhưt động, đều có máy móc phục dịch. Hẳn các ngài ở Nhiều-do, sáng sớm có máy thức dậy đi làm, có máy bưng cà-phê bánh mì đến bên miệng, không phải phiền hà tới cô thông hay đưa ở một chút nào.

Giờ tôi giấc ngủ cũng có hăng hăng-kê cho ngài.

Ví dụ gặp đêm nào mà ngài nằm trần trọc mãi không ngủ đi được, hay là ngài mắc bệnh thất-miên (mất ngủ), chỉ có việc dùng máy nói kêu hăng Western Union Telegraph Company và nói:

— Sao tôi không ngủ được!

Chỉ vài phút sau có người gõ cửa, đem tới cho ngài đủ thứ cần dùng để dỗ giấc ngủ: nào bình trà thời-miền, nào muối để pha vô nước tắm cho ngủ, nào là đồ nhét vô lỗ tai cho khỏi nghe tiếng gì âm ỷ nào là thứ vải để bịt mắt cho mỗi mê buồn ngủ.

Hết thấy mấy món ấy, hăng chuyên-nghiệp thời-miền kia tính giá cho ngài 130 quan 50, tức là 13 đồng 95 ta.

Chắc hẳn có nhiều người uống trà ngủ, tắm muối ngó hay là bưng tai bịt mắt theo cách hăng nọ chỉ vẽ mà sụp mắt ngủ êm được, cho nên hăng mới sống được chớ.

Nhưng nếu có người uống trà, tắm muối, bịt mắt, bưng tai với số bạc tốn kém 13p.95 mà cũng trơ trơ không thì sao?

Cái đó thật chúng tôi không biết sao trả lời, vì không thấy tin nào nói cho biết hăng có bồi thường số tiền lại hay không?

BỨC THƠ' CỦA NGƯỜI XẠ

tờ báo hằng ngày thật là đúng nghĩa thông tin: một là tờ quốc ngữ Đông-Pháp có tin tức mau lẹ mỗi khi ở đâu có chuyện quan hệ, chụp ảnh, xem việc Nhứt-bồn thả bom xuống Long-châu vừa rồi đã thấy. Hay là tờ Hanoi-Soir chữ tây, ra 6 giờ sáng, mà lấy đủ các nguồn tin tức ban đêm và chỉ bán báo Pháp ở Hanoi.

Nghề gì hay nghề làm báo cũng vậy, có cạnh tranh mới có tấn-bộ; có những người dám làm và chịu khó làm mới trở nên hay.

Nếu sự nghe biết của chúng tôi không lầm, thì Hanoi sắp có một tờ báo quốc - văn hằng ngày rất lớn, ra đời với những khi cụ tân thời, với sứ cái - quan mạnh bạo.

Chữ-trương là nhóm tân - học thanh-niên đi tây về, mà một ông đốc-tơ làm đầu. Ông này xuất ra 150 000 đồng mua máy Rotative,

máy đúc chữ, máy làm hình kẽm, và các khi cụ nhà nghề ở bên Pháp về, để làm một tờ báo quốc-ngữ cho mới mẽ, nhanh chóng. Máy Rotative đã tới Haiphong rồi, có một viên kỹ - sư Pháp 4 người thợ chuyên-môn theo sang ráp máy và chỉ bảo ít tháng cho thợ ta biết làm.

Cứ xem họ mua sắm khi cụ như thế, và cái chương-trình tổ-chức đủ biết nhóm này dám làm và chịu khó làm. Nhờ vậy mà làng báo xứ Bắc sẽ thấy cái - quan và tấn-hóa thêm.

Tờ báo này chắc ra đời vào khoảng Octobre Novembre tới đây, quy mô tổ-chức sẽ mới mẽ rộng lớn, hơn cả các báo đã có thuở giờ: từ việc biên tập cho đến mọi sự bố trí trong tờ báo.

Chúng tôi có thể mách trước cho anh em làm báo nhà nghề ở Saigon ta sửa soạn ứng cử làm Nam-kỳ thông-tin-viên cho tờ báo nói đây, sẽ được ưu-dãi một cách không ngờ. Vì chúng tôi nghe nói trong chương-trình có khoản dự-định đó.

MỘT TỜ BÁO LỚN Ở HANOI SẮP RA

PHẢI công bằng nhìn nhận rằng báo-giới ngoài Bắc tấn hòa hơn trong Nam mình. Sự hơn đó không phải về nhơn - tài hay là tư-bổn — Nam-Trung thiên gì nhơn-tài, và lại tư-bổn dồi dào, xứ Bắc không thể bì kịp — nhưng chỉ hơn vì có những người dám làm và chịu khó làm.

Nhóm Tự-lực và nhóm Tân-dân đã bày tỏ xứng đáng rằng văn-chương có thể là một kỹ - thuật, một nguyên lợi to.

Nhóm Phú Huy kinh-doanh hai

mới lạ để cống hiến độc-giả, lúc này không cần cho phái-viên đi Tàu Nhứt hay qua Âu-Mỹ làm gì — bởi các ông chưa tới trình-độ dám «xài» đó. Cứ phải người ra ngay Haiphong mà lục lạo quan sát trong giới nạn-dân Tàu ở đây cũng đủ nhiều tin hay chuyện lạ, có lẽ phải ở luôn đôi ba tháng, cũng chưa khám phá hết được những chỗ bí-mật hay lý thú.

Nhưng dạn trước ông phổng-sư nào đi điều - tra Haiphong, nếu không có nhà quen nào để trú túc thì nên đem theo cái «nóp» trong mình hay chiếc ghế bở để ngủ ngoài trời, chớ đừng trông mướn phố riêng hay ở khách-sạn.

Vì bao nhiêu khách-sạn và phố xá còn dư, đều bị các ông Tàu chiếm cứ hết. Trong thơ trước, chúng tôi đã nói cái nạn «khan» phố ở Haiphong. Đến đối những phố trước kia chỉ cho mướn tới giá hai ba chục đồng một tháng là cao rồi, mà bây giờ các ông Tàu dám trả tới mỗi tháng 300 hay 400 đồng, vì họ nhiều tiền ghê đi.

Một người bạn ở Haiphong mới lên, kể cho chúng tôi nghe chuyện lý thú này: Vì sợ người Tàu chạy giặc tràn sang đông quá, bây giờ hải - cảng mình sanh ra một bọn làm kỹ-nghệ mới, là kỹ - nghệ bắt chó.

Bắt cứ chó tây, chó ta, chó vàng, chó đen của nhà ai, hễ thò mặt ra ngoài đường, là bị các nhà chuyên-môn kia tập nã liền, với những thủ-đoạn khéo léo vô cùng, không ai rình bắt họ được.

Mà họ chuyên-môn bắt trộm chó để làm gì?

Thưa để bán tới giá năm mười đồng một con chó các ông Tàu xơi, vì các ông «hảo» món này lắm. Nếu gia-vị bằng những vị thuộc bắc bộ, dưng thì phải biết!

Ty kiểm duyệt bổ

CHÓ ANNAM CŨNG BI HỌA

CÁC ông đại-dồng-nghiệp ở Saigon, muốn có chuyện

Sự than thở này không lạ gì, bởi chính nhà anh ta đã mất trộm ba con chó trong vòng một tháng.

Nó chung vô dạ dày các ông Tàu chạy giặc.

Đ. T. N.

Dĩa mới

BÉKA 1940

J. KELLER

72 rue Mac Mahon-Saigon

Ty kiểm duyệt bổ

PHÒNG SỰ DÀI

TIỀN ĐẦU

của Lang-Tu

I.— Chúng tôi tìm một người.. đàn-bà

XÔM yên hoa là quê hương của người phóng đảng cũng như đại dương là trường hoạt động của khách giang hồ.

Trong chúng ta, ai lại đã không tập sự ái ân ở một xóm chị em hay ai lại đã không « mất trinh » với một cô gái chơi ngang đứng tuổi. Nhờ nghề mại dâm mà chàng trai đêm được hoa biết mở khóa động đào một cách hơi thành thạo. Nhờ nghề mại dâm mà những thanh niên độc thân thịnh thoắng còn có thể làm tròn bốn phận đối với sinh lý nhu cầu.

Những người bạn gái một đêm ít ra cũng giúp cho bọn đàn ông chúng ta trong những phút chán nản có cái lẽ sống ở đời. Nhiều khi chúng ta đã vui vẻ, phần khi lại nhờ mấy sét cười của họ. Họ không đến nỗi là những người vô ích, và ghê gớm cho dẫu người ta có cho họ là vết thương của xã-hội tư bản đi nữa.

Ty kiểm duyệt bỏ

Tôi đã biết những trai thanh niên hằng đi tìm sự lãng quên bên lòng những cô gái giang hồ. Họ tìm thấy ở làng yêu hoa một thế giới có bông hoa, có nét cười, có cảnh chim, lá gió. Mỗi lần đi vào « xóm » là họ trở nên những người đệ tử của thần Epicure chính hiệu.

Đối với họ, làng chơi cũng có những biến thủy những khu vực, những « trường học » mà họ thường là những kẻ đến « trả bài »: Họ quan tâm đặc biệt đến trình độ tiến hóa-kê cả về tinh thần và vật chất-của các cô nàng, những cảnh lên voi xuống chó của đám kỹ nữ là những dấu đề hay cho câu chuyện của họ.

Nếu con cá đã sống về nước thì họ cũng đã tìm thấy ở làng chơi cái không khí thích hợp. Nhưng cảnh bướm lá ong lơ lửng cho họ cái thú sống ở đời.

Cho nên có lúc vì bất buộc mà họ đã yên thân lấy vợ có con, làm chủ một gia đình, thỉnh thoảng họ không khỏi nặng lòng sầu xứ, yêu hoa, là nơi mà ngày thanh

niên, họ đã xem như quê hương ấy; Nhưng các bộ mặt của làng chơi đổi thay rất nhanh chóng. Mới ngày hôm nay cô Tư còn như một bà Hoàng-hậu, ngày hôm kia cô đã bị gậy đổ cả một cuộc đời sóng gió, không có ngày mai. Mới trận cười chưa dứt thì đã thấy ngày tương bưng sáng.

Cho nên khách tình khi đã là kẻ lãng tử trở về viếng lại làng ong bướm xưa thì không khỏi ngậm ngùi đau cho sao đời vật đổi.

Mà :
Khi về hồi liêu Chương-Đài
Cảnh xuân đã bẽ cho người
chuyện tay

HÔM nay lòng tôi bỗng thốt nhiên xe lại vì cái tin một cô từ chiến có tên tuổi mất đi trong cảnh hiu quạnh nghèo nàn. Thâm thương thay số kiếp người sống làm vợ chung cho thiên hạ !

Bởi vậy, trong bước đường đi chơi ta thường hay đề dãi. Và tôi hằng nao nức một niềm trắc ẩn lúc thấy một đôi cô vì đại đột đã lên mặt phách lối, tưởng đêm chung quana mình ong bướm sẽ còn hoài.

Họ đâu có biết rằng họ đương sống mà đã gần như chết rồi. Ma sau này xuân qua hoa tàn, những ngày cùng của họ sẽ kết làm thành một chuỗi chiêm dai, âm đạm.

Nghề bán thân cũng là một nghề đơn oac. Người ta được đời chuộng chịu trong ba năm để mắc phải đủ chứng bệnh như bị giang mai, ghẻ lở á-phận để đón đau khổ suốt đời.

Dẫu tôi vui đến đâu khi thấy một người khách chơi « từ chối » một cô vì cô ấy xấu, hay thô, hay vô duyên, tôi cũng không khỏi tủi giùm. Vì tôi tưởng rằng nếu một đêm mà bị độ trên ba lần chê bai thì người đàn bà ấy có đường tư vận lắm.

Tôi là một người dễ tính đối với tôi, một người đàn bà có duyên một chút hay tình một chút là tôi đã hã hê thỏa mãn. Tôi không khi nào có đủ can đảm để làm buồn một người bạn gái trong một buổi

càng cách « xua khéo » người ta.

Nhưng bạn phóng đảng của tôi thì lại trái lại với tôi. Chúng tôi mỗi tuần, đêm thứ sáu là đứng 7 giờ họp nhau ở một tiệm hút quen thuộc. Điều chủ điều anh để lấy sức lực, chúng tôi báo cáo cho nhau nghe tình hình trong làng văn hoa suốt tuần lễ, hoặc ở nhà Năm S. có cô nào mới hoặc có cái « hộp mĩ kè xa xỉ phẩm » nào vừa « đứng bản » đường Farinolle.

Sau khi đã có một yên lượng đáng kính ở trong mình rồi, chúng tôi mới hăng hái ra đi. Có khi đêm đã khuya, chúng tôi còn lững lờ trên nền gót trên đường vắng.

Nếu Diogene, đúng 12 giờ trưa, thắp đèn chai lên đi kiếm một người thì chúng tôi đúng 12 giờ đêm cũng lật ngược cả địa-phương Saigon Cholon lên để đi kiếm một người... đàn bà cho đúng với cái ý nghĩa của danh từ vừa thanh cao vừa hạ tiện ấy.

Như tôi đã nói — Lạc — bạn tôi là một người khó tính trong đường đi chơi lắm. Thành ra tôi cũng lần lần bị ảnh hưởng lây. Tôi bị lôi cuốn theo nét khó của bạn ta, nên có khi đã phải gần sụn cặp giò vì cái nạn đi lực lợi suốt đêm trắng từ hang cùng này đến ngõ hẻm nọ. Mà Lạc thì chính thị là thỏ công của cái xã-hội cảnh chim lá gió. Không có một « má » nào là Lạc không quen biết, không có một á-từ-chiến

nào là Lạc không nếm qua. Hẳn ta tuy khó tính thiệt, nhưng lại rất ham « mùi ». Nếu chị em nào đó đã được Lạc chăm cho thì có đường « bưng » bốp phôi của bạn ta để như trở bàn tay.

Lạc kén chọn người đàn bà với tất cả đôi mắt thâm mự, và với luôn cả lỗ mũi khắt khao trắng giờ nữa.

Chàng đề ý từng ngón chân ngón tay và cần nhắc từng đường cong nét thẳng còn hơn mụ tú Bà đi mua gái đem về.

Có lần tôi phát óa, đã phải mắng bạn rằng :

— Mày làm như đi kén người về ở đời ở kiếp với không bằng nữa.

Thì bạn lại cười hi hi, đáp :
— À, chơi bời kỹ phải vậy chứ sao vậy !

Tôi rao rục một ý thương vong cho các cô từ chiến vì tôi hiểu rằng dẫu có họ mất máu thân, đồng tiền họ thu về cũng chẳng ít vì. Mà chung quanh họ còn có bao nhiêu người ngồi không lợi dụng, ăn tươi trên đầu.

Thiên phóng sự « Tiền Đầu » này sẽ nói tới các bạn tôi cả những cái khổ nhục của một kiếp giang hồ và tất cả những mảnh lời giang nan của đám người đầu cơ xác thịt.

Vậy xin bắt đầu ngay ở từ chỗ bắt đầu và xin mời bạn hãy bước theo vào trong hang sâu của Truy Lạc mà cầm đầu cuộc khiêu vũ đương là đồng bạn.

(Đón xem ở số sau)

MÁCH GIÚP

BỆNH

« Phong tình »

Lậu, Giang, Hạ cam. Cốt khí, nặng, nhẹ, lậu, mới...
Chớ do dự, hãy gọi mandat 2p.00 lấy thuốc uống dung 6 ngày, eam đoạn lành bệnh.

BÁC - ÁI

100, Tổng-dốc-phương
CHOLON

85 1, đường Carabelli, góc Catinat.-Saigon — Tel : 21.312

DOCTEUR

ĐẶNG-VĂN-CHÍN

de la Faculté de Médecine de Paris

Trị các chứng bệnh phong tình và bệnh ngoài da.

Chuyên môn bệnh đàn bà

Diplômes de Vénérologie, de dermatologie, de gynécologie...

Mai : 8 giờ tới 12 giờ — Chiều : 3 giờ tới 7 giờ.

KAOLO... KAOLO...

Bán sỉ giá thiệt rẻ, không nơi nào có bán. Nơi bán hiệu có trữ bán giấy journal apprêté, papier couleur 18 kilos, papier marbré, và nhiều thứ giấy khác.

Thuốc nhuộm tóc Peacock

Một thứ thuốc nhuộm do một kỹ-sư Nhứt bảo chế, kết quả rất mỹ mãn sau khi dùng quý vị sẽ vui lòng sự công hiệu của nó.

Có trữ bán thật nhiều tại :

NAM-HUNG
165, Boulevard de la Somme
SAIGON

Tôi viết « HAI MU'OI TUỔI »

của KIỀU-THANH-QUÊ

« HAI MU'OI TUỔI » là một tiểu-thuyết xã-hội tả cuộc đời ăn chơi truy lạc của đủ hạng hai mươi tuổi dưới trời Nan, do bạn Kiều-thanh-Quê vừa viết xong.

Dưới đây là bài tựa của tiểu-thuyết ấy.

L. T. S.

Với tất cả băn-hải, a-buồn, hoài nghi của tuổi hai mươi, tôi mạnh ý kiến nó phát biểu, phải say sưa đàn cầm bút viết « hai mươi tuổi ». Ở đây, tôi trình bày tất cả các hạng hai mươi tuổi, toàn là bạn thân hay không thân của tôi.

Ở đây, tôi « nói xấu » cũng như « nói tốt » họ. Ở đây, quần bút tôi đang cầm không bắt tôi khai hết sự thiệt.

Tôi không viết sách báo giờ. Tôi chỉ viết là khi nào thần trí tôi bị ám ảnh bởi một sự vật, tâm tư tôi thắc mắc bởi một đau khổ.

(« Je n'ai jamais composé un livre, moi je n'ai jamais écrit que grand j'avais l'esprit hauté d'une chose, le cœur serré d'une souffrance... » Pierre Loti.)

Và nếu Nghệ-thuật là một kỹ-thắc tha thiết (« L'art n'est jamais un jeu, mais une confession déchirante ». — Maurice Rostand) thì các bạn ơi ở đây các bạn hãy tin tôi những giọng tâm huyết của tôi tôi đang chỉ-phôi cán bút tôi kia ! Tôi viết mà run lên — vì sung sướng vì cảm động !

Lúc này phải chăng ? lúc « nhà văn Việt-Nam nên ăn hình vào đây lòng mà nghe nghe ngóng, mà dò hỏi nên nhìn thẳng vào thực tế mà khảo xét cuộc đời để tìm ra những chấn lý xác đáng mà phụng sự. Rồi những điều khảo sát ấy nhà văn lấy trái tim mà đóng lấy khối óc mình mà do, lấy ngòi bút mình mà ký thác thành thực, bắt người ấy phải suy nghĩ, so sánh lựa chọn có tìm ra một ý nghĩa cho nhân-sinh.

« Lúc này, một bài văn chỉ được khen là giá trị, khi nó tầm gọi trong ánh sáng của thực tế, bắt nguồn trong máu đỏ của trái tim, nhuần thấm trong luồng hiện dung các bạn hay tất cả điện của tư tưởng nó chỉ có giá trị khi nó bắt buộc người đọc phải

băn khoăn về một vấn đề nó nêu ra, phải trầm tư mặc tưởng vì một

(1) Trích bài tựa quyển « Physiologie de l'amour moderne » của Paul Bourget.

LY-THỊ-LUÔNG

QUA một giai đoạn của phong trào phụ-nữ sôi nổi từ Nam chí Bắc. Một thành tích đã chứng tỏ rằng phụ-nữ Nam-kỳ đã mạnh bạo tiến bước trên con đường giải phóng. Sự kết quả rõ rệt ấy, tôi muốn nói đến phụ-nữ với chức-nghiep.

Những bạn gái đã nêu cao gương sáng ấy là nữ bác-sĩ Henriette Bùi, nữ bác-sĩ Bùi-thị-Cẩm, nữ họa-sĩ Lê-thị-Ấn. Về văn-chương có cô Lê-thị-Kiểm, báo chí có bà Thanh-thị-Mậu với tờ «Đông-Pháp thời-báo» bà Nguyễn-đức-Nhuận với tờ «Phụ-nữ Tân-văn» bà Phan-văn-Thiết với tờ «Việt Dân» «Tân Văn» và «Thế-giới», bà Tô-thị-Đệ với tờ «Nữ-Lưu» bà Bút-Trà với tờ «Saigon» Đều là bạn khăn yếm không kém gì khách mây râu, đã tỏ mình là những bậc nội tướng đảm đang; Và đối với công việc xã-hội đã nâng cao tinh thần giải phóng lên con đường tiến-hóa.

Đây là tôi chưa nói đến một số đồng phụ-nữ hiện nay vì hoàn cảnh cấp thức, hoặc vì muốn thoát ly gia đình tìm đường tự lập sinh kế, mà mỗi người đều có chức-nghiep như các cô giáo, cô đỡ, làm kế toán, đánh máy, bán hàng, mỗi việc bạn gái đều tỏ là đủ tài năng để đi kịp với phong trào của thời-đại.

Đã quan tâm đến thời-cuộc, đều phải nhận thấy tương lai của phụ-nữ Nam-kỳ rất đáng lạc quan. Họ đã đề cập đến vấn-đề sinh hoạt một cách thiết thực. Họ đã trông thấy chỗ yếu điểm của mình: Muốn giải-phóng phải có chức-nghiep, có chức-nghiep điều kiện sinh hoạt mới không bị trôi buột trong gia đình. Bạn gái đã tỏ mình có cái nhiệm-vụ ngang với bạn trai, có cái thiên chức là phải bồi đắp hạnh phúc chung cho gia đình xã-hội, một dấu hiệu lạc quan.

Trở lại bốn ngàn năm về trước, phụ-nữ đã sống trong một khuôn khổ chật hẹp, tù túng, dưới chế-độ gia đình nê cổ, hủ bại, tâm hồn người đàn bà đã bị cái thế hệ tam tòng từ đức quá phiền phức, bó buộc làm cho trí óc họ lu lờ, suy nhược, đức tánh hoạt động tiêu ma, cần cỏi. Tài năng của họ không được tự do phát triển đã đành, còn bị những lời mai mỉa chua chát là nữ nhi nan hóa, phòng khuê bất xuất, hoặc là nam ngoại nữ nội v.v... đều là những danh từ quá nghiêm khắc gần như ích kỷ, để đời một người đàn bà, con gái ngoài phận sự thờ chồng nuôi con thì không được biết đến một tí gì ngoài xã-hội.

Trái lại phụ-nữ ngày nay đã khác hẳn, trừ một số ít sinh trưởng những gia đình quý phái dốt nát, không thích hoạt động, thì một phần đông đều nhận thấy nhiệm-vụ của mình lúc này cần phải đáp ứng cửa phòng khuê, ra xông pha gánh vác công việc xã-hội cùng với bạn tu mi vậy.

Viết bài này, tôi không có ý nhắc lại những giai đoạn đã qua, để tán

Phụ-nữ Việt-nam trên con đường công-nghệ TỪ' TRONG KHUÊ - PHONG...

đương thành tích đã đánh dấu cho con đường tiến hóa của phụ-nữ: Tôi muốn giới thiệu bà Lý-thị-Luông, một người đàn bà đóng một vai trọng yếu tiên trường công-nghệ xứ Nam-kỳ.

Trong sự yên lặng trầm tĩnh với đức tánh lễ độ khiêm nhường tôi không ngờ rằng một công-dinh thương lớn lao lại dưới quyền chủ-trương của một người đàn bà rất hoạt động đảm đang.

Bà Lý-thị-Luông, chắc bạn gái chưa được quen biết. Trái lại bà là một người đã tiếp xúc với bạn gái hằng ngày rất nhiều bởi sự làm việc và óc thông minh mà có. Tôi phải nói bà là một người rất quen thân với các bà nội trợ chánh-chuyên, bởi một công-nghệ cần yếu hằng ngày cho bạn gái, dưới quyền giám đốc của bà: hãng savonnerie de l'Indochine tức là hiệu xà-bong «con-sò»

Chắc hẳn những người mẹ hiền, những người vợ đảm đang công-việc trong gia đình nói đến xà-bong là một thứ cần dùng hằng ngày các bà không thể không có được. Nên biết đâu, hầu hết các chị em bạn gái đã dùng tinh xà-bong hiệu «Con Sò» tức là đã làm quen với bà Lý-thị-Luông, mà chính các bạn gái cũng không hay, nay tôi mới giới thiệu là một sự quá muộn, nhưng một sự đáng khen, lúc nào vẫn giữ được giá-trị chơn chánh của nó.

Một sự tình cờ đã làm cho tôi ngạc nhiên khi gặp bà Lý-thị-Luông ở trong hãng Savonnerie de l'Indochine, số nhà 129 Quai des Jonques Cholon.

Trong nửa giờ tiếp đàm, tôi nhận thấy bà Lý-thị-Luông đã tỏ một người đàn bà rất lanh lợi, bất thiệp. Nói về công-việc chủ-trương trong hãng xà-phòng, bà càng tỏ là một người rất sành sỏi, thấu suốt tất cả về công-việc chủ-trương và những phương-pháp chế-tạo về công-nghệ xà-bong, những kế-hoạch để khuếch-trương nguồn sản-sản, làm thế nào cho sức tiêu thụ ngày càng mở rộng khắp nơi.

Sự kết quả rất mỹ mãn, là số xà-bong chế-tạo của hãng Savonnerie de l'Indochine, khắp Trung-Nam-Bắc, là do sự chủ-trương khôn khéo của bà Lý-thị-Luông. Riêng về xứ Nam-kỳ là một nơi vừa sản-xuất, vừa tiện đường

chuyên chở nên số tiêu thụ nhiều nhất.

Một dây phố chạy dài theo đường quan lộ, dưới là một con sông ghe thuyền qua lại tấp nập, rất thuận tiện cho sự thương mại, công-nghệ, ở nhằm vào chỗ địa thế tiện lợi, hãng savonnerie de l'Indochine trở nên một vẽ sầm uất, náo nhiệt khác thường.

Công-việc sắp đặt rất có qui mô, trật tự đầu hết là phòng giấy của chủ-nhơn, và ty quản-lý phòng kế toán đều ở đây. Sự chung đơn đơn giản nhưng không mất vẻ mỹ-thuật của một hãng buôn có tổ-chức theo phương

pháp. Bên cạnh là một căn phòng riêng để cho thợ làm việc, in thành miếng và đóng xà-bong vào thùng. Công-việc làm rất vui vẻ, thư-tự. Xà-bong đóng vào thùng xong, đã có một căn phố riêng làm kho chứa hàng, chất đầy những kiện xà-bong, nhưng chỉ trong ít bữa, những chuyến ghe ở lục-lĩnh về lại chở đi phát hành cho các đại-lý.

Nhờ sự làm việc có trật tự liên tiếp mà số hàng dự trữ trong kho tuần chuyển luôn luôn. Mỗi khi ở lục-lĩnh lấy đi lớp này thì đã có lớp khác làm kế-tiếp ngay. Thành thử công-việc lúc nào cũng tiến-hành không ngưng. Tuy thế mà số xà-bong sản-xuất vẫn không đủ bán.

Cuối cùng là căn phố để xây dựng những nồi nấu xà-bong, và làm những cái hồ rộng, để mỗi khi xà-bong nấu thử đúng 72% của nó rồi thì cho trở vào những cái hồ ấy, để cho được 24 giờ đồng hồ bao giờ thiết-nghị, mới đem cắt ra từng miếng lớn chia ra từng một kilo, nửa kilo, rồi mới đem vào máy in nhân hiệu.

Muốn nói rõ về các phương pháp chế-tạo xà-bong phải mất nhiều ngày giờ. Nhưng bà Lý-thị-Luông cũng có thể cho tôi biết qua về đại-cương của nó, do ở sự cân-lường nguyên-liệu, do ở người thợ chuyên môn, giỏi hay không; đều tối yếu nhất là cần phải có nguyên-liệu tốt, mới chế-tạo được xà-bong tốt. Đó là điều kiện cần như thế mà hãng Savonnerie de l'Indochine không bao giờ dám sao-lãng.

Số phát hành mỗi tháng có thể từ 40, đến 50 tấn sắp lên. Sức tiêu thụ còn có thể tăng lên gấp ba gấp tư. Nhưng hiện nay vì chưa kiếm ra một chỗ nào phố xá rộng rãi, giao thông thuận tiện mới có thể mở rộng hơn được.

Bà Lý-thị-Luông cắt nghỉ cho tôi nghe rõ về tánh chất và công-dụng của một thứ xà-bong tốt, xấu khác nhau thế nào. Bất hoặc như trước kia, người mình chưa biết đến công-nghệ chế-tạo xà-bong để mặc cho bọn con buôn ngoại-kiền thiếu lương tâm thủ lợi, miễn sao giá rẻ, bán chạy là được. Còn cái hại của người dùng xà-

bong xấu, hư mục áo quần không ai biết đến. Nhưng sau này do sự cạnh tranh, người mình đã nhận thấy, và biết so sánh để dùng thứ tốt, thì là mắc hơn mấy đồng xu, còn dùng những xà-bong rẻ tiền không ai dám dùng đến nữa. Nếu để ý quan-sát, thấy bọn thủ-lợi bán rao xà-bong ở khắp nơi và chợ Saigon, rẻ mạt từ hai xu đến ba xu một miếng lớn bự, nhưng vẫn không ai mua. Như thế đủ biết người mình đã biết phân-biệt sự công-dụng của nó.

Sở dĩ có những sự buôn bán không chánh đáng như thế là do sự cạnh tranh không chánh đáng; họ chỉ biết thủ lợi. Nhưng làm như thế chính là đã giết chết kỹ-nghệ của họ. Cứ bình tĩnh mà xét thì những bọn thủ-lợi ấy hiện nay đã bị đào thải lần hồi. Nhưng ở xã-hội nào cũng có bọn sâu một ấy cả.

Hãng Savonnerie de l'Indochine, sở dĩ được tất cả mọi người tín-nhiệm là do sự chế-tạo hoàn toàn của nó, công-dụng của nó đã được lợi nhiều, mà giá bán cũng cùng phải chăng. Nên lúc nào cũng giữ được giá trị riêng của nó. Thấy một nền công-nghệ cần yếu hằng ngày cho các bà nội trợ, tôi đã không giữ được tánh-tọc mạch, hỏi bà L. T. L. một cách ngờ-ngần:

— Giám-đốc một công-nghệ lớn lao như thế, chắc hẳn bà đã quên hết công-việc của một người nội-tự?

Bà Lý-thị-Luông, nhận ngay được câu hỏi của tôi nằm súc một

ý khác, bà đáp ngay.

— Một sự rất dễ hiểu là việc tề-gia nội-trợ bao giờ cũng là phần việc của người đàn bà. Nhưng ngoài công-việc trong gia-linh ra, người đàn bà không được làm một việc gì ngoài xã-hội nữa hay sao?

Trước sự lúng túng của tôi, bà Lý-thị-Luông cho tôi biết thêm rằng phụ-nữ cũng có quyền hoạt-

lộng các công-việc ngoài xã-hội. Sự khuyết điểm trong gia-dinh là một phần tử lớn, người đàn bà phải chịu trách-nhiệm. Nhưng, giữa lúc này trên thường thường, kỹ-nghệ đương cần nhiều người làm việc, thì bất kỳ đàn ông, hay đàn bà đều phải có cái nghĩa-vụ đem hết năng-lực của mình để phần đấu với người ngoài, làm thế nào để quyền-lợi của mình khỏi lọt ra tay người ngoài, và những nguồn sản-sản của mình, nguyên-liệu của mình, đem chế-tạo cho người mình dùng. Như thế chẳng phải là bồi-đáp cho công-nghệ mình được đứng vững, và nên kinh-tế trong

nước được phát đạt hay sao? Và trong số làm việc ấy cũng không nên có cái tư-trởng, thành-kiến hẹp hòi phải phân-biệt đàn ông, đàn bà mới chủ-trương được công-việc nọ kia. Tóm lại, bà Lý-thị-Luông cho tôi biết đàn bà, con gái cũng có nhiều nhười sanh-trưởng trong cảnh giàu sang sung sướng, ngày chỉ lo trang điểm phấn sáp, theo chị em hay đổi quần áo kiểu nọ, kiểu kia, hay có rãnh thì giờ nữa thì tụ họp nhậu nhề bài bạc đồ-đền... mà đàn ông cũng thiếu gì kẻ ăn chơi phóng túng, xài phí huy hoặc đồng tiền mồ hôi nước mắt cha mẹ làm ra. Nhưng đây là một câu chuyện không nên nói ra lúc này.

Tôi kết luận: — Bà đã có cái quan-niệm khác người như vậy, công-ước mới tiến-hành đến chỗ kết quả mỹ mãn được. Sự tổ-chức hãng savonnerie de l'Indochine đã chứng-nhận như thế. Bà L.T.L. khiêm-nhường. — Tôi đâu có được cái vinh hạnh ấy, nhưng sanh trong hoàn-cảnh làm việc mà không làm việc thì người ấy không hiểu đề thì giờ làm gì. Sự thành công của tôi chỉ là một bước đầu đấy thôi.

Câu chuyện đến đây đã làm cho tôi không biết tìm câu gì để hỏi thêm nữa, với sự dửng-dỏ thẹn của một người đàn ông. Tôi ra về với tất cả một tấm lòng kính-phục một bạn gái đã vạch một con đường đi thích hợp với chủ-nghĩa xã-hội sinh hoạt hiện đại.

C. L.

HOP 8 HOAN 1P

95% thiên nữ đều ái-ngại những ngày hành-kinh.

Ngày hành-kinh cô khó chịu lắm thì phải? Đầu có hơi nhức, bụng ngấm đau, dầm-đượi trọn ngày, cô không làm gì được. Cô hơi khó tánh, và không được vui vẻ như thường.

Kinh đều còn dễ. Mấy kỳ kinh trôi hay sụt hoặc dầy dứa là mấy ngày cô khó chịu nhất. Hết 95% phụ-nữ đến ngày hành-kinh đều dục bội như cơ.

Hồi trước phải chịu vậy. Nhưng bây giờ không còn như thế nữa: đã có sẵn BACH-YẾN-HOÀN giúp cô thoát khỏi cái nạn ấy. Mỗi tháng cô chỉ uống 1 hộp thôi, chẳng những kinh sẽ đúng, mà mấy ngày hành-kinh không đau vật nữa, cô vui vẻ luôn.

Đa cô sẽ hồng hào, trông cô trẻ đẹp hơn trước. Cô nhất thuốc cách mấy cũng uống được BACH-YẾN-HOÀN

VỎ ĐÌNH H. DẦN

325, Marins Cholon — 118, Espagne Saigon
4, Olier P. Penh — 8 Cantonais Hanoi và các đại-lý.

BACH-YẾN-HOÀN

là cứu tinh của bạn gái.

Nàng tho'...

BẠN HỎI

Bạn hỏi tôi. — « Sao lại điếc ?
Tôi cười, trầm giọng : — Có gì đâu,
Bởi một sáng kia đau khổ quá
Lệ đầm mắt tôi, choáng tai, đầu.

Tôi nhận điều này là lạ thật,
Trước kia nhà vẫn vắng tôi luôn,
Nhưng từ tôi điếc nhà như hồi,
Chỉ thấy mặt cau mấp mảy mồm.

Từ đây, lòng tôi êm dịu lắm,
Quanh mình toàn kẻ mến chiều
thôi.
Và cả muôn loài đều lắng lặng !
Có khi như tiếng vọng xa xôi.
Đỗ-thị-Quế

CHIỀU XUÂN

Lũy trúc chiều xuân gió thổi đàn,
Xanh ngời tuôn chảy suối hào quang
Muôn sao khiêu vũ trên trời biếc.
Quanh bến sông Ngân bước nhịp
nhàng,

Cả một trời vui có một người
Đứng bờ sông vắng riu riu hơi
Trong hồn thi-tử đua khiêu vũ.
Buồn ấm trên môi giết nụ cười

Chẳng lẽ không vui một tí nào
Trông trời rạng rỡ nên thương đau
Tiếng cười chưa giết giòng châu lệ
Sa xuống khăn thấm lần máu đào.

Trên kia sao xé gió bay ngang
Trời mắt màu xanh hội đã tan
Khi này trời vui mà lại khóc
Bây giờ trời thăm lệ dừng ngăn,

Người ấy là tôi vẫn nhớ nàng
Mà nàng biết có nhớ tôi chăng,
Nàng đem xác thịt trao người khác
Chẳng để dành tôi chút phần hương
Từ đó về sau đã mấy lần
Bến sông lau bạc rụng hoa vàng,
Mùa thu tàn tái u-hoài đến.
Thu hết, trời vui rạng rỡ xuân.

Mà cõi lòng tôi ám khói sương
Trong hồn thu đến ở luôn luôn
Bao giờ thu hết, bao giờ hết.
Cho cõi lòng tôi khỏi thấm buồn,

KU'QU

Ý chết hơi ma lượn ở đây
Rượu đầu đem lại để ta say.
Rót đi, rót nữa, thêm vào nữa.
Uống đã gần voi rót thực đầy.
Hết rượu rồi chẳng, nước biếu kia.
Rót cho đầy cốc rót dùm đi,
Đầu gươm thép biếc mài cho sáng.
Ta đã điên cuồng có ngại chi'

Hãy lại gần ta bạn quí ơi,
Hùm tinh tàn bạo với ma trời,
Mau say một hội, mau say dễ,
Đuổi hết đau thương dưới cõi đời,
Đuổi hẳn không đi, biết thế nào,
Khép dùm cánh cửa, khép dùm
mau,

Đề yên ta khóc, ta ưa khóc,
Bay hãy vì ta đứng cuối đầu.

Đầy-dọa tôi chi, ác thế trời ?
Tơ-duyên đã tuyệt, tuyệt thì thôi,
Ôi buồn xa cách, đem mau rượu,
Giọt máu nồng tanh uống cạn rồi.

Rượu rượu mau cho, rót gấp đi,
Hồn tôi chìm giữa suối mê ly.

Hỡi ôi ! mong nhớ, tôi mong nhớ,
Một cái hôn nàng tiếc nỗi chi.

Lam-Giang

KIỆP GIANG HỒ

Tôi thích kiệp giang hồ
Đời chẳng chút vương to
Để làm người phiêu lãng
Dấn thân trong sương mờ

Tôi thích trên đàng dài
Mù-mịt gió sương bay

A Monsieur le Professeur

H. H. A. AMIL

Nº 164, rue Mac - Mahon -:- Saigon

Saigon, le 12 Aout 1939

Kính ông,

Tôi rất cảm ơn ông và cho
chúng bạn biết hồi năm ngoái tôi
có cậy ông làm một cái phép. Nay
công chuyện đã được kết quả tốt.

Vậy tôi có mấy lời để khen tặng
ông và xin giới thiệu cho các bạn
biết luôn.

Kính chào ông

Mme NGÔ-THỊ-ĐÌNH (Giadinh)

ECOLE COMMERCIALE

LE DACTYLO

1 et 2 Passage n° 37

rue Nguyễn-tan-Nghiêm — Saigon

Không hồ hào, không lão xược để
cầu danh, chúng tôi vẫn vì tôn chỉ
ích lợi chung, chuyên môn dạy các
khoa thương-mãi :

COMPTABILITÉ — ANGLAIS

STÉNO — DACTYLO

Do một nhóm Giáo-sư du-học-sanh
ở Pháp và Tàu từng lão luyện trên
bước thương trường. Bảo đảm dạy
chợ trong ba tháng được thành tài.
Có nhận lãnh học-sanh ở trong.

Lạnh lùng tôi cất bước
Tim tôi chẳng lung lay

Tôi thích nghe sóng reo
Ngắm chiếc lá bay vèo
Nhìn dòng sông trôi mãi
Đem theo một cánh bèo

Tôi thích đời của tôi
Như chim lượn giữa trời
Như chiếc thuyền lơ lửng
Giữa sóng gió tôi bơi

Bùi-ái-Quốc

H. K. N. Dakao

ÉTANG BAO MAI TIỀN ĐÀO-QUÂN VỀ BẮC

Còn nhớ ngày lễ Noel năm ngoái, ông Tùng-Lâm, chẳng biết ưa tôi giàu
có thực gì mà đã băng ngàn vượt núi, lên Trang-bom thăm tôi (Phủ tại
sơn lâm hữu khách tâm). Trong cuộc đàm luận về các danh-sĩ trong nước,
nhơn nhắc đến tài viết báo của Đào-trình-Nhất-Tiên-sinh, nhà khoa bảng
họ Lê lác đầu mà nói : « Oi thôi, cái lão ấy thì hẳn trời sinh ra để viết
báo... »
Ngày 31 Juill.
vừa qua, họ Đào đã bị trục xuất khỏi Nam-kỳ. Đầu-Tiết định có bài thơ
tóng-biệt, tiếc vì gặp lúc mới thay-dổi việc làm, chân-tay chẳng rảnh, mà
gan-óc cũng không được nhàn, nên đã tính cam chịu tẻ với Đào-quân.
Không dè lại có nhà văn-hào gởi thơ trách-mắng, và bảo lấy cái tựa ở
trên vịnh thành mây vẩn dưới này ; thật là (nghề mọt riêng tây, làm
chỉ cho nặng lòng này lắm sao ? » Vậy có thơ rằng :

Có điều chi lỗi với gia-tiên ?
Bảng vàng chẳng lọ đề tên
Cũng tay văn-vật tiếng khen trong
đời :

Ngoài ngàn dặm, hai mưon năm
lẽ,

Đem bút-nghiên tô-vẽ sơn-hà
Vườn văn « Đông-Pháp » thêm
hoa

« Duốc » văn Âu-Mỹ khắp « nhà
Nam » soi

Dưới ngọn viết. « Mai » cười
cầm-tú

Giữa câu văn, « Đào » nở tinh-thần
Đào đời về Bắc con xuân

Trong này « Mai » cũng mỗi tuần
còn ra (2)

Bọn thanh-khi trẻ-già đủ mặt
Nợ non-sông gánh-vác chung vai
Còn đường đã vạch từ ai

Ngày càng mở rộng, nổi dài, bước
lên !

Năm-tháng hãy nhiều phen
thay đổi

Anh-em còn lắm hội tao-phùng
Ngày nào chén-rượu mừng chung

Mấy vần này phải nhớ chừng nổi
theo !

ĐẦU-TIẾP

Cho ai kịp việc thần-hôn
Với ai chẳng đã có ơn-nghĩa đây ?
Nơi phồn-lữ hôm nay về đượ :
Chồn xuân huyền ngày trước tươi
sao !

Giờ còn nằm cổ cao-cao
Lòng ai lúc ấy dường nào hồi ai !
Thôi đã lỡ ngọt-bùi trẻ-nãi
Âu đành to hương-khỏi phụng-thờ
Lớn thay phận-mạng người xưa
Có ông từ-khách thủ từ, mới oai !
Trước linh-sàng hôm-mai đến
giới

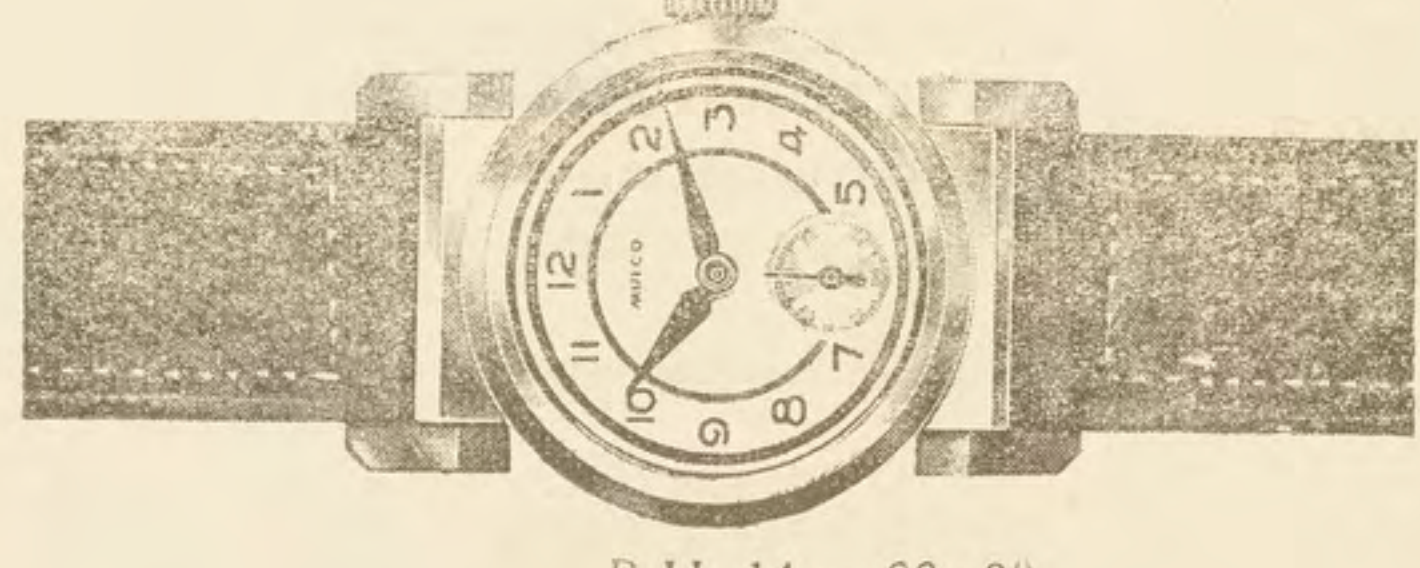
(1) Năm ngoái Hoàng-Tĩnh-Nam Tiên sinh
gởi thơ cho Đào-quân tên xưng là « Vô quan
Hoàng-đế » ý nói nhà làm báo cũng có
quyền như ông Vua không mào
(2) Đào (họ) và Mai (báo) đều là hoa nở mùa
Xuân.

NGAY GIO' LA TIEN BAC trẻ một phút mắt bạc, trẻ một giờ mắt vàng

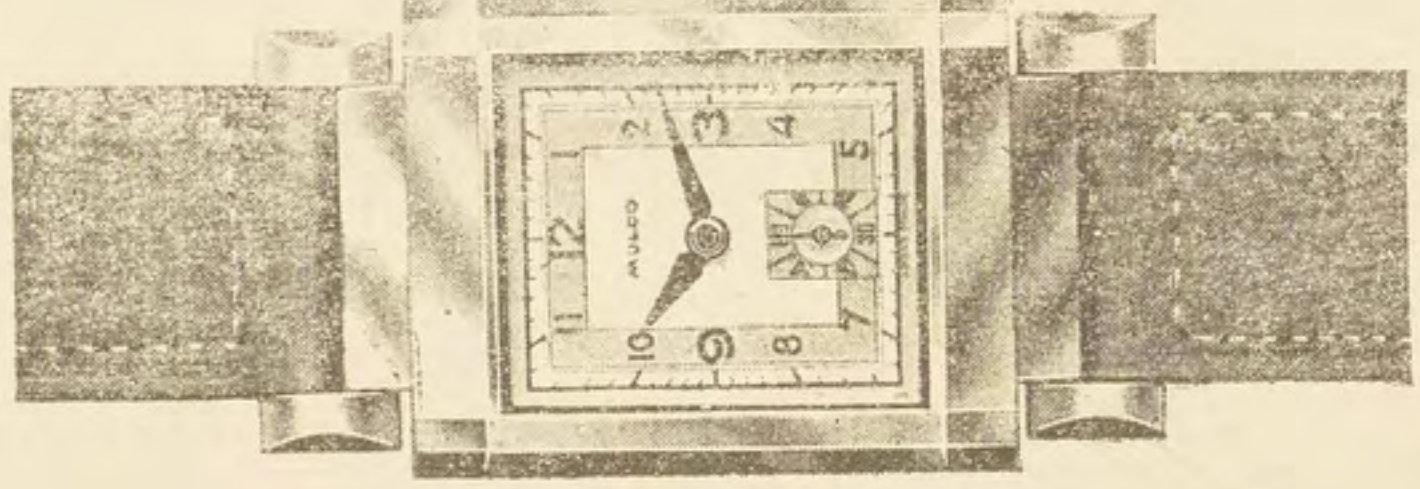
ĐỒNG HỒ ĐÀN ÔNG

Vũ kiến Sport tròn, rectan-
gle, cong theo cườm tay
convexe, fond acier inoxy-
dable, mouvement ancre
15 rubis, garanti sur facture
giấy da heo, mịn, thiết lịch
sự, máy chạy êm (silen-
cieux) giá từ : 18p. đến 120p.

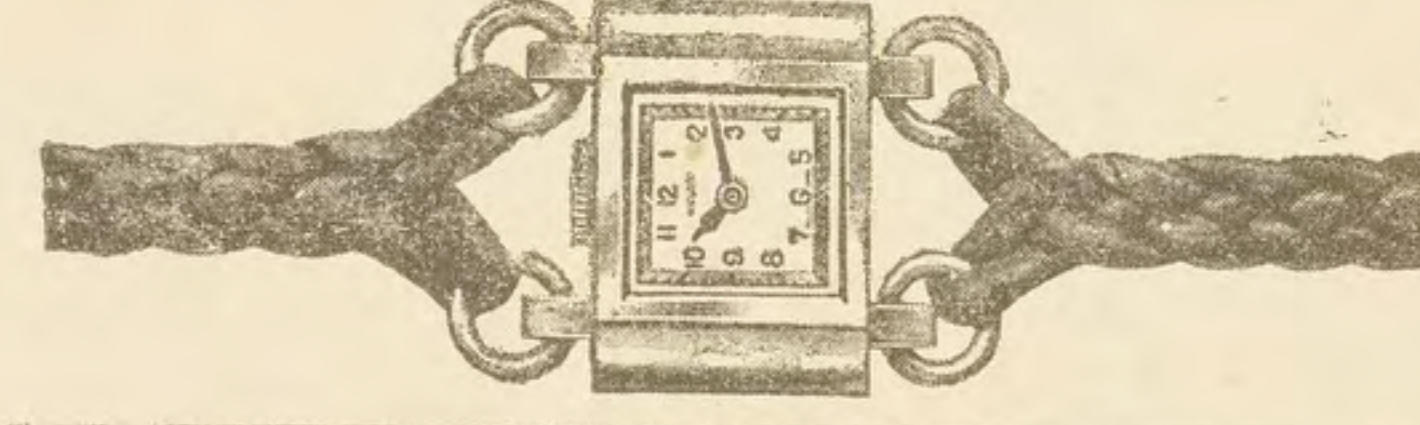
MULCO suisse
CORTÉBERT
MIDO suisse

B H. 14 — 23p.00

B H. 12 — 23p.

B D. 17 — 35p.

ĐỒNG HỒ ĐÀN BÀ

Đủ vô tân-thời bằng fond
acier inoxydable, mouvement
ancrer 15 rubis, garanti sur
facture, giấy da tròn, đẹp
thắt (tressé) tùy theo kiểu,
cadran và số chỉ giờ đẹp
lắm. Chạy đúng giờ, bảo
kiết không trễ. Giá bán
tháng Aout mỗi cái giá từ :
23p.50 đến 120p.

MULCO suisse
CORTÉBERT

QUAN-CHUA

21 Rue Amiral Courbet Saigon — Sắp mở lớn ra một gian
hàng bán đồng hồ treo Westminster — carillon — régulateur.

KIM SÚT DÍT

CỦA
TRAN-LANG

Hôm ấy, rạp hát Mordern chiếu phim ảnh-lê. Các vai đều nói tiếng Anh. Chúng tôi lại vô coi lúc phim chiếu đến giữa tuồng mà tôi cũng không có đọc chương trình nên không hiểu gì cả.

Tôi phải nén lòng ngồi đợi cho tới khi vắng. Cổ nhiên trong thời gian đó, hai bàn tay tôi làm việc «mất dạy» rất nhiều cô ả cũng không tỏ ý kháng cự.

Văng hát tôi dần có ả đi ăn cháo, và kiếm thế tán ma tán mánh để đi vào «mục-dịch»

Đọc đường, chúng tôi bàn luận về nghề hát cải lương. Cô ả bỗng nỉ non ca bài vọng cổ... bủ lơn vì cô ả ca tôi quá. Rồi khoe rằng mình là em tà chị của mấy nhà tài tử hát đĩa này, ca ở radio nọ. Tôi cứ gạt đầu lún và khen ngợi mấy tài tử lặc xon anh em của cô ả không ngớt.

Đầu rằng hôm ấy trong mình tôi hơi yếu, mà túi tiền cũng cạn hẳn rồi. Nhưng mấy khi gặp dạng dịp may này, tôi gì không điều tra cho tới để thấy tận mắt một cách khác nữa về mặt đêm mà tôi chỉ nghe chớ chưa từng thấy.

Phòng mướn xong thì vừa đúng 2 giờ sáng. Mới đặt mồi lên mà cô ả hun sơ một cái chut thì «người yêu» tôi đã nũng nịu:

— Anh ơi! anh yêu em không?

— Ô! sao em hỏi như vậy?

Bộ em chưa tin lòng anh sao? Anh yêu em lắm. Dầu trời long đất lở đi nữa chớ tâm lòng anh khản khản yêu em, không bao giờ phai nhạt!

Cô ả ôm cô tôi, âu yếm:

— Anh yêu em mà em biểu anh cái gì anh có nghe theo, làm theo không?

— Ô! Thì sao lại không? Em nói lời thối quá. Thì dụ bây giờ em biểu anh nhào vô đồng lữa, hay nhảy um xuống sông, anh cũng dám làm nữa. Miếng sao đẹp dạ người yêu của anh thì thôi!

Cô ả hun tôi một cái và siết chặt ngực tôi vào ngực cô ả, nàng sung sướng thỏ thẻ:

— Em không biểu anh việc gì khó hết. Em chỉ biểu anh... cho em 5 đồng uốn tóc thôi.

Đôi mắt tôi đã nảy đom đóm, nghĩ thầm:

— Hừ! tiền đâu sẵn, bây giờ mà cho mày. Mà chưa làm cái quái gì đã đòi mớ hủ bao, sao được. Thôi đích rồi con này bắt lương, thiệt tình chớ. Đĩ từ đầu tới chân mà còn làm bộ chính chuyên nổi gì?

Tôi chưa kịp trả lời cô ả đã dùng đầu gối dẩy và hăm sẽ không cho tôi thoả thích.

Thế có chết ch... chưa?

Thấy cô ả lại lấy gối đỡ, toan đi xuống, tôi nói giận. Trời ơi! Một đồng mấy bạc tiền phòng, hai cái ghế hát bóng 1 đồng một, hai tô cháo, hai ly bock... còn gì nữa? Rồi bây giờ để nó về không sao?

Một ý tưởng bỗng chạy ngang óc tôi. Nhờ thường lặn lội vào mấy

chợ trước khi đi chơi. Bộ tussor này anh sắm sẵn để có mà mặc với anh em cho lịch sự. Còn anh ăn nói dễ nghe là nhờ lúc ban ngày, chủ anh đi làm, anh năng đọc tiểu thuyết với báo chí. Đêm nay, chủ anh bận đi xa, nên anh mới được đi chơi thong thả và gặp em.

— Rồi chủ anh trả tiền công làm thuốc phiện cho anh cách nào?

Mỗi tháng 20 đồng. Em đừng ngạc nhiên, đó là nhờ anh làm thuốc rành rẽ, không để cháy bao giờ. Vì vậy mà tây nó thưởng.

— 20 đồng anh xài com trắng com đen đủ không?

— Số tiền đó, anh dùng ăn uống và sắm mấy món nào cần hơn hết. Còn anh thì hút nhựa của chủ.

Cô ả nhìn đến cặp môi tôi may quá, hôm ấy trời hơi lạnh, hén nó tái mét, giống hệt bạn kỷ cựu

Tôi với nàng dẫn nhau về phòng ngủ

Bấy giờ tôi không thêm theo

o hể cô ả nữa, vừa trở lại giường

vừa nói giọng thờ ơ như hăm dọa: — Ô! Bây giờ là 2 giờ rưỡi rồi da, rang mò xuống dưới lỉnh bắt con gái nó «lượm» được thì biết...

Bước xuống được 4 5 bậc thang cô ả nghe tôi nói dứt mình quay trở lên để gối đỡ trên giường và lại ngồi bên cạnh tôi. Nhưng tôi cứ lạnh lùng nằm day mặt vô vách không thêm nói nửa lời.

Bấy giờ tới phiên cô theo «đẻ» lại tôi.

Lúc gần sáng, cô ả ồn ền hỏi tôi:

— Anh làm sở vào đâu, em không biết?

Tôi ư ề oai đáp:

— Anh làm thuốc phiện cho người ta hút.

Cô ả trợn mắt, ngo tôi từ đầu chí gót ngạc nhiên như thấy tàu chạy trên bờ xe hơi chạy dưới nước.

— Trời đất ơi! Mặt mày bộ tịch đi đứng bành bao, nói năng bất thiệp, có duyên và ăn năn cũng công tử đặc nà lại là dân làm thuốc phiện, là bôi tiêm chớ! Có ai ngờ.

— Bôi tiêm cũng nhiều hạng lắm, em à. Anh đứng trên bọn bôi tiêm cá-kèo đến cả chục bậc

lặn. Mặt mày tay chân anh không dính nhựa là tại anh rửa rây cấn

Kiên-trúc-sư kiêm thầu khoán

Lãnh ve nợ đồ cất nhà, cho giá, sơn phết trang hoàng, đồ đạc ban ghế, cất nhà lăm, cầu tiêu máy vùn, vùn...

TRẦN-VĂN-TẤT

nhà chuyên môn về kiểu nhà và bao thầu cất nhà.

Travinh

— À, anh không có vợ con ủa cô chớ! Nhưng nó bỏ anh rồi vì thấy anh nghiện ngập.

Tôi lại hỏi:

— Còn em. Em may công mỗi tháng bao nhiêu?

— Mười bốn đồng. Mà phở hết 8 đồng em chịu phần nữa. Còn 10 đồng com nước bánh hàng quần áo, mà làm sao đủ.

Tôi nghĩ thầm:

— Vì thế mà em phải đem bán rẽ thân mình để nuôi sống! Khốn nạn!

Tôi lại «đẩy cây»:

— Anh nghèo, mà em còn nghèo hơn nữa. Không hề gì, nếu em có cần dùng 5, 10 đồng chỉ em cứ nói cho anh biết, anh sẽ giúp em chớ đó.

Ngạc nhiên, cô ả hỏi lại, hai mắt tròn vo:

— Ừ! Anh mới nói lương tháng anh có 20 đồng Bao nhiêu đo không đủ anh xài, có dư đâu mà anh cho em tới 5, 10 đồng lận?

— Để anh «tom» chừng vài hộp thuốc nhứt hạng của chủ anh mà «cho đi» thì có chớ khó khiết gì!

Không biết cô ả sợ rủi bị vạ lây hay là «thương hại» tôi nghĩ ngợi một chút rồi từ chối, giọng rất «nại»:

— Thôi, em cảm ơn tấm lòng quý báu của anh, còn như anh có bán được khá tiền thì để mà xài vì chắc anh cần dùng tiền hơn em đàn ông xài phí luôn luôn to hơn đàn bà.

Tôi lại «chính hầu mẹ hơi»:

— Hai đứa chúng ta đều sống chung một cảnh ngộ mà những người khổ sở thương yêu nhau

hơn ai hết. Hay là chúng ta lấy nhau làm vợ làm chồng để giúp đỡ nhau khi đau ốm hay lúc mệt trọng hai đứa bị thất nghiệp và để au ửi nhau những lúc thất chí chán đời?

Có lẽ cô ả sợ mánh phải ông chồng nghiện ngập, liệt gân lò cốt đã không nuôi cô ả nổi mà còn bấu theo ăn khính, nên vội vã lắt đầu.

Trời sáng trăng. Cô ả đến sở làm, còn tôi thì lững thững trở về gác trọ. Vừa đi vừa suy nghĩ tôi nửa tức cười nửa thương hại.

Tức cười vì cô ả thiệt thà như trên cung trăng, mới rót xuống, tôi nói dỏm thế nào cô ả cũng tin được, và tương lai chỉ vì sự sống vì không có chồng để nương dựa mà cô ả phải lếp lem đoạn vào đường trụ lạc mới đủ nuôi thân để lấy lắt sống khổ sở, sống đời lạnh giữa cái thành phố xa hoa ghê tởm này.

Trời đất quỷ thần ơi! Đả ra chơi bởi mà nhẹ dạ hay tin người và còn lọt lòng thương hại tóm lại là «nai» như thế thì đồ khổ sẽ bị chúng gạt chơi «4 cốp» cả đời cho coi.

— «Người yêu» hỏi! Nếu em muốn đi thẳng vào con đường lấy lợi áy mãi thì lú: nào cũng hãy nhớ rằng: trong bọn chơi ngông có đứa làm lương 15 khoe là trăm rưởi, thì cũng có người làm ăn lương đủ sống mà than là cháy túi, cạn hầu bao... như cái thằng cha gặp gỡ em đêm nọ chỉ vì bị chị em «đéo», nó quá mà nó phải đâm ra «đen» lại với gái nài dâm.

TRAN-LANG

RO RANG TRÔI PHAT GIUP ĐO

Cho nên ông y-sĩ Nguyễn-văn-Vang chủ nhà thuốc Nguyễn-Đức-Đường số 17 đường Huỳnh quang-Điền (Cầu Rạch-bần) Saigon, mới phát minh được thuốc công hiệu lạ thường, chữa dứt bệnh cùi hủi hoa liễu và các chứng bệnh ngoài da, bại liệt và ghien á-phiện.

Ái bị cùi hủi phong đơn lâu thế nào uống ba bốn tháng thuốc HÓA-THÂN CHÍ-BỮU và NGŨ-SÂM SẮT TRÙNG mà không lành lặn đôi mắt mày xấu xí ra tươi đẹp thì ông cam đoan trả tiền thuốc lại. Còn các bệnh tê bại, ngứa ngáy như kiến bò ở da, xụi liệt mà uống thuốc SƯU-PHONG BỒ HUYẾT thì bá phát bá trúng. Đến như thuốc bỏ á-phiện thì công hiệu phi thường, uống rồi hết ghien để như chơi.

Thuốc của y-sĩ Nguyễn-văn-Vang đã cứu vô số người khỏi bệnh hiểm nghèo. Ông dám cam đoan chữa lành bệnh.

Thuốc Hóa-thân chí bửu mỗi hộp.....	1, 20
Thuốc Ngũ-sâm sắt trùng mỗi hộp.....	1, 20
Thuốc Sưu-phong bồ huyết mỗi hộp.....	0, 80
Thuốc bỏ á-phiện mỗi hộp.....	1, 00

Nhà thuốc Nguyễn-Đức-Đường

số 17 đường HUỖNH-QUANG-ĐIỀN (Cầu Rạch-bần) Saigon.

Đại lý: Bazar Võ-văn Mỹ-tho, maison Văn-văn Bến-tre.

NGUYỄN-VĂN-VANG BẢO-CHẾ

ĐẠI - BO NINH KHANG HOAN số 25

CỦA ÔNG NAM-THẢO-ĐƯỜNG BẢO CHẾ BẰNG NHỮNG DƯỢC VỊ HẢO HẠNG VÀ SÂM-NHUNG CHÁNH HIỆU 100 % LÀ THUỐC TIỀN ĐỀ TRỊ NHỮNG BỆNH ĐAU TÂM, BẠI THẬN, KỀM HUYẾT, DI-TÍNH V. V... XIN HỎI Ở SỐ 59 QUAI DE BELGIQUE - TÉL.: 20.010 (Cầu-ông-lãnh) MỖI HỘP 4 HUỖN: 2p.20

ĐỜI VĂN MINH VẬT CHẤT PHẢI VUI VỀ TRẺ TRUNG

Đời văn-minh vật-chất, vui về trẻ trung là một điều kiện tối cần. Nhất là người lao tâm, lao lực, phải bồi bổ sức khỏe luôn luôn. Muốn được như vậy cần phải trường phục bằng một thứ thuốc bổ chắc chắn như thuốc CAO-THIÊN-MÔN của nhà thuốc ÔNG TIỀN. Thuốc CAO-THIÊN-MÔN nhờ sự chế tạo hoàn hảo, nhờ giá trị đặc biệt của nó và sự trông nom cẩn thận trong việc bào chế, là một thứ thuốc bổ kiến hiệu hơn hết. Chế ra bằng một vị thuốc hết sức bổ kêu là THIÊN-MÔN sanh nơi xứ mình thường ở các bờ biển núi non, rất khó kiếm vì nó mọc có mùa. CAO-THIÊN có tài chữa trị quả quyết: lao tòn (ho lâu năm), tinh khí khô khan, nhức mỏi, đau lưng, tức ngực, ăn uống không tiêu, ít ngủ, cùng đàn bà đau máu, huyết hư, kinh kỳ trời sụt rất công hiệu. Đàn ông, đàn bà, già cả nhỏ lớn đều dùng dặng.

CAO THIÊN MÔN

Mỗi ve 1p.50 (Uống dặng 5, 10 ngày)

Có bán khắp các chi-cuộc và đại-lý nhà thuốc ÔNG TIỀN
Saigon : 228, d'Espagne, Cholon : 59, Bd. Tổng-đốc-Phương,
Dakao : 187, rue Albert 1er, Pnompenh : 57, rue Ang-dương

Bán máy xay lúa gạo

Trữ đủ đồ phụ-tùng dùng theo nhà máy xay. Những đồ phụ thuộc, như bàn găng, cối lức, cối trắng, cối chà có quạt hút mát gạo, xa gió, bàn đảo, bù đãi vùn vùn. Đại-lý nhiều hiệu máy chạy dầu cặng, máy chày trấu và đã ráp nhiều nhà máy được kết quả mỹ-măng.

ÉTABLISSEMENTS
21, BD GALLIÉNI
(TÉL. N° 21.058) SAIGON

TRẦN-VĂN-HANH

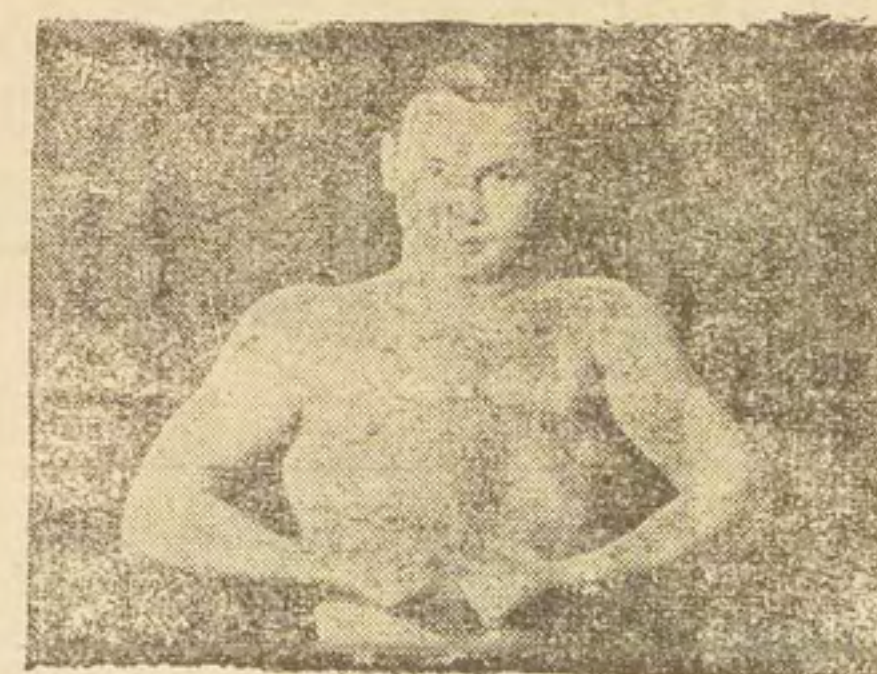

CÁCH ĐIỀU-TRỊ
THEO PHƯƠNG NỘI-ÂM
để chữa

BỆNH GIANG-MAI
bằng thuốc bánh
SIGMARGYL

Thuốc SIGMARGYL trặc có ba thần hiệu đã thí nghiệm về Bệnh Giang-Mai, thuốc SIGMARGYL này chữa ngay ở máu và ở các nơi bệnh chứng tổn-thương, cả các thời-kỳ của bệnh Giang-Mai. Không quan-ngại gì, không tổn-hại gì đến tí vị, thuốc này là một thứ thuốc trặc hay, có các tay thầy thuốc chuyên-môn chứng-thực và lại có công-hiệu :

THAY ĐƯỢC THUỐC TIÊM
Chế ra tại
LABORATOIRE CHIMIOTHERAPIQUE
số 2, Place du Théâtre Français, PARIS
Thuốc SIGMARGYL bán tại các
hàng bào-chế tây ở thuốc-địa.

TÔI ĐI LỤC-TÍNH VỀ...

Sau khi đi thăm các bạn ở Saigon và Lục-tính nay tôi đã về Hanoi-Bắc kỳ. Vậy có lời cảm tạ các bạn đã có lòng tốt tiếp rước tôi như là bạn Cao-hiến-Cơ ở Hocmon.

Muon phong-cư-ơp trôm!

Gồng Trà-Kha! đòn đánh không đau!
Búa bõ, dao chém không đứt!

Hơn một năm nay tôi đã dạy bao nhiêu người có Gồng để giữ mình, bằng lối gỏi búa luyện sân hay dạy tận nhà. Chỉ 3 tối là thành tài. Ở gần xin tới tận nhà cam đoan thành tài mới lấy học phí. Ở xa trả trước mandat 3p.. Không có hại, khoẻ mạnh thêm lên! Kiên cứ ít, chỉ kiên ăn thịt chó, rắn, lươn, khế. Trừ được tà-ma. Nhà buôn muốn buôn bán phát tài nên lấy búa chiêu tài, muốn được bạc cả ngựa, lấy búa chiêu tài, chớng hay chơi bởi, hút ghiền, bài bạc các bà nên lấy búa thương, trái gái thất vọng vì tình nên lấy búa yêu nhân đạo. Mỗi thứ búa 3p.00.

Gởi mandat kèm theo tên tuổi sau 3 hôm sẽ có búa luyện sân không mất thi giờ phiên phúc. Sách đã có bán : Sách dạy Gồng Trà-kha thêm cả võ Nhựt, bài thuốc rẻ tiêu. (Sắp hết). Bắp thịt trong 30 ngày của Tino và Vũ-On có tựa của M. Abadie Vice-Président de Fédération Sportive du Tonkin, Président Boxing Club Hanoi và l'U.S.H.. Sách đã in lại lần thứ hai. Giá 0p.25. (Sắp hết).

Saigon Tổng phát hành : hiệu MAI LINH 120 Guyanemer (Trước tòa Tân-đảo).
Thơ từ mandat đề : M. vũ-ôn Võ-sĩ vô-dịch Quinhon 1939
120, bis Chapeauville Hanoi-Tonkin

MỘT CÔNG VIỆC LỚN TRONG NGHỀ GIÁO-DỤC

THI TỬ-TÀI

Khắp Lục-châu đã có nghe tiếng trường CHẤN-THANH số 54-72 rue Marchaise -:- Saigon

Trường có số học-sinh đông hơn ở đâu cả : 1098 trò, trong ấy có 300 internes. Trường có nhiều học trò thi đậu mỗi năm : Kỳ này có 54 trò đậu Certificat, thi Diplômes thì dặng 11 trò sous-admissible, 7 trò đậu oral. Trường chăm nom học-sinh kỹ lưỡng : có rào, có cửa, khó bề cho học-sinh trốn ra lêu lộng.

Bắt đầu từ ngày tựu trường 1er AOUT này trường CHẤN-THANH có mở các lớp THI TỬ TÀI tây :

- Lớp Seconde B nhận học-sinh đã có học 4e année ;
- Lớp Première B nhận học-sinh đã có học Seconde rồi. Nếu chưa có học lớp đó mà cũng muốn LÊN Première thì phải thi concours d'admission vô.

Trường CHẤN THANH nói ít mà làm nhiều chớ chẳng đi hô hào những việc không có, hay là khoe khoang bằng cấp của giáo-sư « hữu danh mà vô vị » để lường gạt bà con ở xa.

Nhà thuốc

TRẦN-VĂN-LUÂN

71-73-75 rue Colonel Grimaud angle rue Bourdais 186 -:- Saigon

Bào-chế-sư Đại-học-Đường Montpellier

Chính tay bào-chế-sư chế toa rất kỹ lưỡng

Thuốc rất đủ — Thuốc rất mới — Thuốc rất tinh khiết

TIẾP ĐAI VUI VỀ, MAU MẠN

«**Điều-tàn**» của **Chê-Lan-viên**

Chung sông voi mau, thịt, xương người chết có phải là đặc điểm của thi-nhơn?

CỦA **VU-TRANG**

Tất cả những cái gì đã qua đã chết của một giống người, gần như mấy giống, đã gọi và làm sống lại được rất nhiều cảm-hứng cho thi-nhơn; thời lễ tất nhiên, cái số phận hưng-vong dĩ-vãng của một nước, có lịch-sử, có văn-hiến, sau khi đã tiêu-giệt hẳn với thời-gian lại càng kêu gọi, kích-thích tâm-hồn nhà thi-sĩ sống ngày - ngày, sống diên cường, sống ảo-não với với tất cả đôi giọt lệ hoen ố trong lời thơ, với tất cả máu, thịt, xương của một giống người đã chết, của một nước hiện đã mất.

Nhà thi-sĩ ấy, nếu cũng là giống người ấy còn sót lại nếu cũng gốc ở một nước ấy mà sanh ra, thời sự cảm-hứng lại càng thống-thiết, đau-dớn đến cực-điểm! Liêng cả hiện-tại, thấy kẻ cả tương-lai, thi-sĩ hoàn toàn đặt mình sống trong dĩ-vãng, một dĩ-vãng bị đất đã sớm kết-cục bằng máu, thịt xương tanh hôi, rùng rợn...

Trước mặt và quanh mình thi-sĩ, chỉ còn phăng-phất bằng tưởng tượng những hồn oan của một giống đã chết. Bị cảm-dộng bởi luồng điện vô-hình của những cô hồn tội-nghiệp ấy, thi-sĩ đáng yêu của ta, không còn nước mắt để khóc, không còn bừng-thú nói gì với tất cả mọi người, chỉ những đau lòng, nhầy cao lên, hô to lên và gào thét lên.

Vô lấy sợ người chết, ôm lấy bóng ma, xiết chặt lấy tất cả máu, thịt, xương còn sót lại, .. để rồi khóc rú lên, để rồi tha hồ nguyện rửa tất cả mọi hưng-vong của dĩ-vãng.

Thi-sĩ ấy, có phải là Chê-lan-Viên?

Tiếng khóc bi-đát ấy, có phải là tập thơ nhỏ «**Điều-tàn**»? Phải chăng, trước mặt ta, «**Điều-tàn**» chính là tiếng khóc lớn hơn hết, thảm hơn hết hết, mà cũng dứt ruột hơn hết, của một hồn máu rơi còn sót lại, đứng trước khổ cảnh tiêu diệt của Chiêm-thành?

Phải chăng cái điểm-phước **Chung sông voi mau thịt xương người chết** có phải là đặc-điểm của thi-nhơn, giữa lúc các bạn đồng chí của thi-sĩ, mãi chạy theo giấc mơ khùng khập, trống rỗng của hư-vô, mà hiện-thời một số đồng văn nhìn-nhận là mặt tác phẩm của văn-học?

Ở Chê-lan-Viên: «**Làm thơ là làm sự phi thường, Thi-sĩ không phải là Người. Nó là Người Mơ, Người Say, Người Điên. Nó là Tiên, là Ma, là Quỷ, là Tinh, là Yêu. Nó thoát Hiện-tại. Nó xối trợn Dĩ-vãng. Nó ôm trùm tương lai. Người ta không hiểu được nó, vì nó nói những cái vô nghĩa tuy rằng những cái vô nghĩa ấy hợp-lý. Nhưng thường thường nó không nói. Nó gào. nó thét, nó khóc nó cười. Cái gì của nó cũng tốt cùng, Nó gào vỡ sọ; nó thét đứt hầu, nó khóc trào máu mắt, nó cười tràn cả tẩy là tẩy thế mà có người tự cho là hiểu được nó rồi đem nó so-sánh với người, và chê nó là giả dối, không chân-thật Vâng! Nó không chân thật, nó giả-dối với Người. Với nó, cái gì nó nói đều có cả.**»

Bằng cái định-nghĩa của thơ, khác. Nó chỉ là di - hài của một cũng lại «**phi-thường**» nốt, thi-sĩ, đầu có bị phản-dộng, vẫn can-đảm tổ cáo, tất cả những cái gì đã có trong thơ, đều có cả. Dù đó là so người, đây là hồn ma, kia là máu, thịt, xương, đã trở nên cái «**không có**» nhưng một khi ở đây lòng cảm-xúc của thi-sĩ, nó vẫn có, có thực như hai giọt lệ của thi-sĩ, một tâm hồn đau-khổ của thi-sĩ.

Ma, quỷ, yêu, tinh dưới mắt nhà thi-sĩ, chính là hiện-thân của dĩ-vãng, tượng trưng của thi-cảm diên cường. Sống ngày-ngất trong thế giới hư-linh, cái gì cũng không có hết, mà cái gì rồi cũng có hết. Đã cảm thấy cái hưng-thú của trống rỗng; lễ tất nhiên, càng những cái có hình, lại càng mau chóng đốt cháy tâm can:

Này chiếc sọ người kia mi hỏi!

Dưới làn xương mỏng mảnh của

Mi nhớ gì, tưởng gì trong đêm tối?

Mi trông mong ao ước những điều

Mi nhớ đến cảnh pháp-trường ghê

Sợ muôn người lần lượt đuổi nhau

Hay mi nhớ những đêm mơ rừng

Hồn mi bay trong đám lửa ma trời

Có tìm chẳng những chiều không

Của người mi thi-thế rửa tan rồi?

Có tưởng lại mảnh hồn mi đau khổ

Đang lạc loài trong cõi chết xa xôi?

Hỏi chiếc sọ, ta vô cùng rõ đại

Muốn riết mi trong sức mạnh tay

Đề những giọt máu đào còn đọng

Theo hồn ta tuôn chảy những lời

Ta Muốn cắn mi ra từng mảnh nhỏ!

Muốn diên cường nuốt cả khối

Đề nếm lại cả một thời xưa cũ

Cả một giọng nảm tháng đã trôi xa!

(Cái sọ người)

Thi-sĩ gan hồi cái sọ người, mà

tội nghiệp, trơ như đá, cái sọ ấy

vẫn không một lời tri - kỷ. Muốn

riết nó trong tay, muốn cắn nó

trong miệng, muốn nuốt nó lọt

vô trong lòng; bao nhiêu hưng-

cảm diên cường, điều như muốn

làm sống lại cái đời sống trước

kia của chiếc sọ!

Sọ dừa ơi! Hãy nghe ta truyền

phân

Hãy ngả - nghiêng lăn - lộn, hãy

kêu gào

Hãy rit lên những điệu xương vỡ

Hãy buông ra những tiếng máu

sốt trào!

Hãy quay cuồng, múa may trong

gió lốc

Hãy cười những điệu cười như

tiếng khóc

Hãy hét vang, rung động đến mây

cao

Cho hồn ta đỡ được phút u sầu.

(Xương vỡ máu trào)

Nhưng chiếc sọ ấy, cũng như

trăm nghìn chiếc sọ «**vô-hồn**»

khác. Nó chỉ là di - hài của một giống người khổ nạn dần vết của một đời sống, cũng khổ-nạn đáng thương! Chẳng lẽ khoan tay đứng trước một hững hờ cùng rõ đại, thi-sĩ còn muốn đội lốt khoa-học để «**cải-tử**» cái sọ người ấy:

Ta sẽ áp sọ dừa vào ngực nóng,

Truyền những nguồn sinh khí của

thân ta

Và sẽ đâm khoi xương trong bể sống

Của nhân-quang, bừng sáng, lửa

châu sa

Ta sẽ cắn lưỡi ta cho giò huyết

Phun lên nền sương trắng rợn hơi

ma.

Muốn Ma Hời sò-soang giặt nhàu

Những rừng thẳm bóng chiều lan

hồn-dộn giờ, tiêu-giệt gần hết, không còn

đến cả vang bóng, ngoài những

Tháp, những Đèn, những di-tích

Đầy, chiến-dịa nơi đôi bên giao -

trận

Muốn có hồn tử sĩ hết găm vang

Cả Tương lai là chuỗi huyết chưa

thành

Máu chàm cuộn thàng ngày niền

oán hận

Và Hiện tại, biết cùng chẳng bởi

bạn

Sương chàm luôn rào-rạt nổi cảm

hờn

Cũng đương chôn lặn lẽ chuỗi

ngày xanh, (Những năm mơ)

(Còn một kỷ nữa)

Chẳng còn gì hơn sương với đất».

Hãy trả lại đầu lâu cho thi-thế

Và hãy chôn trong cùng đáy mồ sâu

Đừng có để những đêm mờ vắng

vẻ,

Phải đợi vang tiếng khóc quỷ không

đầu

(Đầu rơi)

Có thể thực! cái sọ ấy tuy vẫn

sợ người, nhưng một khi đã rời

ta! khỏi xác, chỉ là quỷ không đầu,

có được nằm yên trong tận đáy mồ

lại sâu, đã là điểm phước.

Khóc với sọ chán vắn không,

đoạn-tuyệt được hưng cảm diên-

cường, thi-sĩ quanh mình, chỉ còn

hồn ma phăng - phất. Vì bấy giờ

«**trần ai là cõi âm ty...**» trong

đáy lòng của thi-sĩ, ngoài cô hồn,

của thi-sĩ, tưởng không còn tri-kỹ

với thi-sĩ!

Hồn ma ơi! Hồn ma ơi! Có nhớ

Nơi mi hằng chôn gói hận trắng gian

Nơi đã khô của mi bao máu đỏ

Bao tủy nồng não trắng với xương

lân?

Mi có biết rồi đây trong những buổi

Mà sao sa rung chuyển đáy mồ

không.

Mà nắng chéch huyết sáu um cô đại

Ta buồn thương nhớ tiếc với trông

Và rớt mau trong hồn tỵ tê-liệt

Những nguồn mơ rõ đại hồi yêu

tinh!

Những Chiêm-nữ nhẹ nhàng, quay

lại ấp

Ta sẽ ca những giọng của Hồn Điên

Áo hồng nâu phũ-phất, xóa lời vui

Đã máu cạn, hồn tàn, tìm lan vô

Đáy, điện-các huy - hoàng trong

ánh nắng

phần!

Những đèn dài tuyệt-mỹ dưới trời

xanh

Đầy chiến thuyền nằm mơ trên

sóng lặn.

Đề uống vào một phút chết say sưa!

(Điệu nhạc diên cường)

Bầy voi thiêng trăm mặc đạo bên

thành

Đây, trong ánh ngọc lưu-ly mờ-ảo

Vua quan Chiêm say đắm thịt da ngà

Những chiêm nữ mơ-mang trong

tiếng sáo,

Cùng nhịp - nhàng, uyển chuyển

uốn mình hoa.

(Trên đường về)

Những giấu vết đau khổ của

những Tháp, đèn xưa, của những

gian

Những sông vắng lẽ mình trong

bóng tối

Những tượng Châm lỗ lồi, rĩ rên

than

bao nhiêu cô-thôn lộng lẫy, những

ngọn

dài tuyệt-mỹ những cảnh say đắm

những Ma hời, cùng tất cả mơ

hồn-dộn giờ, tiêu-giệt gần hết, không còn

đến cả vang bóng, ngoài những

Tháp, những Đèn, những di-tích

Đầy, chiến-dịa nơi đôi bên giao -

trận

Muốn có hồn tử sĩ hết găm vang

Cả Tương lai là chuỗi huyết chưa

thành

Máu chàm cuộn thàng ngày niền

oán hận

Và Hiện tại, biết cùng chẳng bởi

bạn

Sương chàm luôn rào-rạt nổi cảm

hờn

Cũng đương chôn lặn lẽ chuỗi

ngày xanh, (Những năm mơ)

(Còn một kỷ nữa)

Ecole "LE COMMERCE MODERNE"

83-85, rue Boresse - Saigon

TÉLÉPHONE: 20.982

Trường chuyên môn dạy các khoa thương mại, do một nhóm thanh-niên du học các trường Cao-đẳng ngoại-quốc và nhiều giao-sư đã nhiều năm kinh nghiệm trong giáo giới chủ-trương.

Đã đào tạo biết bao nhiêu nam nữ học-sanh thành tài và đăng các hãng cùng nhà nước thầu dụng.

Dạy dụ các khoa thương mại như:

Dactylographie, Comptabilité commerciale, Sténographie, Anglais, Français pratique, Cantonnais v.v.

Thơ hỏi học phải dính có trả lời

Một bức thư

Kính ngài,

Ở Huế không phải thiếu chi là thuốc trị ho. Nhưng tôi đã dùng qua gần gấp hiệu mà không dứt bệnh. Hôm tháng rồi có dip vào Nam tôi ghé ngài mua 3 hộp thuốc ho lao (mỗi

hộp 5p.) và về coi đúng theo mà dùng. Tôi thú thật với ngài rằng tôi hết sức đợi ơn ngài đã có lòng bác ái mà giữ toa thuốc gia-truyền quý báu của nội-tổ ngài mà giúp đời trong muôn một.

NGUYỄN-KHÁNH Commçant à Hué (Annam)
Trên đây là hình cái bức thư gói khen thuốc ho lao, ho ra máu của cụ TRỊNH-HẢI-LONG (nội-tổ ông đốc HAO). Ở xa muốn mua thuốc gói mandat cho ông TRỊNH-VĂN-HAO Directeur Ecole. Villa n° 110 rue Vassogne Tandinh. - Saigon.
(Có hai thứ: thứ 5p.00 và thứ 3p.50)

PEINTURES
HUILES
VERNIS

G E C K O

CAM ĐOAN TỐT HƠN CÁC THỨ SƠN KHÁC

BÁN SỈ VÀ BÁN LẺ TẠI
Etablissements KABE
125, rue Lagrandière - Saigon
Téléphone: 21.880

SAN NHUNG DUOC TINH VIEN-ĐÔNG
Đại Dược Phòng Cholôn

CÓ BÁN KHÁP NƠI MỌI VE 0p.60

Xin nhớ kỹ hiệu **« ONG GIA »** kéo lãn thư giả mạo
Saigon bán tại **ĐÉPỐT KIM TIEN** 191-193, rue Frères
Louis - Téléphone : 21.486.

Giadinh bản và gói lãn hoa giao ngân từ 6 vé sắp lên tại
ĐÉPỐT KIM TIEN annexe 51-53, rue de l'Église (sau
chợ Bà-chiều, gần ga xe điện Bà-chiều).

Nhà thời-miêu VU-TRANG
Chữ-nhiệm tuần báo « Y-HOC-TÂN-THANH »
87, Avenue de la Marne - Cholôn

Xin giới-thiệu nhà thời-miêu **VU-TRANG** lịch-lam của M. Vũ-Thương-Chi (danh-y Bắc-kỳ) đã trên 10 năm, chuyên môn nghiên cứu Đông-y, số trường như về **THỜI-MIÊN, NHÂN-ĐIÊN**. Năm 1934 đã chữa-huyết và thực nghiệm Thời-miêu tại hội Trí-Tá (Hanoi). Trên năm 5, 6 năm nay, đã đạo luyện được rất nhiều bạn trẻ giới thời-miêu. Trong khoảng 1 ngày đã thực nghiệm được 1 tháng đã trị hết nhiều bệnh rất nặng, thuốc chưa không hết.

— Gói tiền chữa mỗi lần 2p.00. Bệnh nhẹ, 1 lần hết. Bệnh nặng 3 lần. Bệnh đau lâu, nhũn chữa dứt hẳn, từ 30p. đến 30p., khỏi phải uống thuốc.

— Lành dạy học thuốc, phổ-thông 3 năm, chỉ yêu môn 5 năm, theo phương pháp « rất mới » đã kinh nghiệm nhiều của danh-y Vũ-Thương-Chi.

Ở 2p. viết thư hỏi, nhớ bỏ thêm có 9 xu để trả lời.

Bảng cơ đáng tin

HUỆ LIÊU LINH ĐƠN SỐ 01 là một kiện tướng từ tuyệt nạc nhũn phong-tiến đã yag danh là Vua Thuốc Lậu.

LỤC SỨC HỒI SANH HOÀN SỐ 13 TOI GÀ SỐ 29 cấp cứu và số trên, bò, heo, ngựa, chó, gà vịt. Nồng-gia điển-chủ nhiệt liệt hoan nghinh cho đến cổ R. Père Piquet (cha tôi) ở Phan-rang, có Ignatio Tich ở Saigon đều viết thư khuyến khích ngợi khen.

THANH HUYẾT ĐIỀU KINH HOÀN, bà đầm Fabry Clairet ở Namvang viết thư khen tặng.

Mới phát minh ra thuốc **RÉT SỐ 30** chế toàn chất thuốc An-nam, nhũn không đắng, dốt không cháy, ấy là không có pha trộn quinine sai phép, chẵn cứt rết dứt liền, trị rết trong hay dục dắc.

Thuốc **TIÊU TÍCH TRỰC ĐAM HOÀN SỐ 33** trị tiêu thực, nhũn trường, trực đâm độc thủy què, trĩ lựng lớn, đầy da, tích khối, trường đâm, huyết, di rưng cuối nước thiệt đại tai.

Sự công hiệu hao giết cũng hay hơn lợi quàng-cáo, ông Tham-Thiên-Đường (ai-phong) đã viết trong **Bổ-Phế-Lộ-Thuyết-Minh-Thư** giới-thiệu mấy món thuốc này là hay chắc chắn.

N H A ĐINH-THÀNH-SONG
THUỐC 112, rue d'Espagne Saigon (sáng lập năm 1925)
Chỉ ngành tại Namvang : hiệu XILU BAO rue Paul Beau (thor-mới) và có trữ bán khắp nơi.

COI CHỨNG :

Nếu : **ĐÁU BỊ SÓI** là vñ

TÓC RỤNG, CÓ GÀO, CHỐC, CHÍ, TRƯNG TÓC
mà không lo săn sóc !

Hãy hỏi các hiệu buôn và nơi đại-lý là :

PHARMACIE DU PORT
Bên ga xe điện Chợ-củ Saigon

mua LOTION N.T. giá 1p.20 hay LOTION ANTIGRATTE giá 1p.00 về dùng thấy công hiệu không sai !

NHƯ'NG TIN QUAN HỆ VỀ HOA-NHẬT CHIẾN-SỰ'

VÌ ĐỨC PHẢN BỘI, KẾT LIÊN VỚI NGÀ

NÔI-CÁC BÌNH-CHIỂU của NI-IU'T PHẢI TỪ-CHỨC

Đại-tướng A-bộ Tin-hành được Thiên-hoàng ủy nhậm đã tổ-chức xong Nội-các mới

VỪA rồi có xảy ra một sự kiện rất trọng-dại sẽ có ảnh hưởng lớn-lao sâu-sắc đến cuộc điện Á-đông.

Ấy là việc nội các Bình-thiệu của Nhựt từ chức.

Việc này gây ra bởi một việc trọng đại khác cũng mới xảy ra nhưng lại ở Âu-châu, ấy là việc Đức kết-liên với Nga, ký hiệp ước bất tương xâm phạm với Nga.

Đức liên-minh với Nga mà Nội-các Nhựt phải đổ ?

Phải ! Sau khi Đức bắt tay Nga chưa được mấy ngày, chịu ảnh hưởng nghiêm-trọng về dốt-ngột của cuộc liên-minh bất ngờ ấy, toàn-thể Nội-các Nhựt do Thủ-tướng Bình-nội Kỳ-nhứt-lang cầm đầu bữa thứ hai 28-8 vừa rồi đã phải buộc lòng xin từ chức.

Chính lời tuyên bố của Thủ-tướng Bình-Chiêu phát-biểu trước báo giới xác nhận luôn dư-luận chung của thế-giới bản đặc về việc này đại ý cho rằng vì hiệp-ước Đức-Nga mà nội các Bình-Chiêu từ-chức.

Cái lẽ ấy rất rõ ràng, tưởng ai có để ý tới thời cuộc thế-giới cũng đều nhận thấy hiểu biết.

Nguyên nội các Bình-chiêu tuy do Thủ-tướng Bình-Chiêu là một lực lão thành tri-trọng cầm đầu song sự thiết-chính Bình-Chiêu cũng khuynh-hướng về chủ nghĩa phát-xít và nhứt là bị bọn quân nhân thiếu trắng yếm-bách thái quá, nên Bình-Chiêu buộc lòng phải để cho nội các thành ra một cơ-quan riêng của bọn quân nhân thiếu-trắng, hành động theo ý muốn của phái ấy mà Lục-tướng Bán-Viên là người thay mặt thế lời.

Ty kiểm duyệt bỏ

CHÁNH-PHỦ UÔNG-TINH-VỀ SẼ THÀNH LẬP DU-Ô'C KHÔNG?

Một người cháu của Uông mới bị am sát ở Hương-cảng?

Ở ngày độ bình-thịnh lĩn nơi vịnh Bái - sĩ - Á và đánh lấy Quảng - châu, đến nay thắm thoát đã ngót mười tháng rồi, mà về mặt trận này, thất ra không thấy quân Nhựt tấn triển gì lãn.

Chỉ trừ cũ-lao Hải-nam và Sơn-dầu là một thành phố ở gần bờ biển, rất dễ bị chiếm-ham của thủy quân ư-hiệp, nên Nhựt - bốn đã lần lượt chiếm cứ không khó khăn gì ; còn thì, tại tỉnh Quảng - đông, về phía đông, quân Nhựt chỉ tiến đến miệt Đông-hoàng Tạng-thành ; về phía tây, chỉ đến miệt Tam - thủy, Hà-khẩu ; phía nam chỉ đến Cửu-giang, Giang - môn ; phía bắc chỉ đến Hoa-huyện, Tùng-hóa.

Xét ra số-lĩ quân Nhựt phải gặp sự khó khăn như thế, một là bởi số hạn của họ có chừng, không đủ binh-sĩ dạng phân-phối đi khắp các nơi. Hai là bởi liên sau khi Quảng-châu bị thất-nhủ, tự-nhiên chánh-phủ Trung-quốc đã nhận thấy ngay sự nguy hiểm về mặt trận này, nên vội-vàng rút binh ở các nơi về Quảng-đông mà tiếp-viện rất lực-lục và nhiều khi lại phản-công rất hùng-hải nữa.

Tuy vậy, bấy lâu quân Tàu cũng không thể đánh lui quân Nhựt ra khỏi Quảng - châu.

Bỗng đến mới rồi đây, lại có tin Nhựt - bốn đã độ thêm khá nhiều binh-sĩ nơi vịnh Bái-sĩ-Á và đã lần lượt công-hãm được mấy nơi Nam-dầu, Sa - đầu và Thâm-xuyên, đều là những địa phương ở ven bờ biển Tảh Quảng-đông và kể sát một bên bờ sông - địa của Anh là Hương-cảng. Hiện giờ, thấy nói quân Nhựt đương tụ tập tại Thâm-xuyên đông đến lối 5.000, và chừng như có ý hãm - hực toàn đánh lấy luôn Huê - châu, là con đường giao thông độc - nhứt còn sót lại ở giữa Hương - cảng và Trưng-khánh.

Vì, từ hôm Thâm-Xuyên, Nam-dầu, Sa-đầu đã lọt vào tay quân Nhựt, thì sự giao thông giữa mấy nơi đó với Hương-cảng đã bị hoàn toàn đoạn tuyệt, mà quân Nhựt lại còn ra lệnh ngăn cấm mấy nơi ấy không được chở đồ lương thực hoa quả đến bán ở Hương-cảng nữa, hoá nên mấy hôm gần đây, vật giá đã thấy nhẩy lên mất mỗ lãn.

Song theo dư luận báo tàu thì thâm tâm của Nhựt-bốn là định đánh thẳng tới Thiêu-châu đang chiếm lấy chỗ căn-cứ của quân Tàu và chiếm trọn con đường giao thông Việt - Hán.

Người Tàu phần nhiều tin rằng đánh lấy Quảng-đông là một cái kế sách mà chính Uông-tinh-Vệ đã mưu trù-hoạch cho Nhựt-bốn, bởi vì sau khi mưu kế này đã thất-hành được rồi, Nhựt sẽ lập ở Hoa-Nam

Ty kiểm duyệt bỏ

Đại-tướng A-bộ Tin-hành được Thiên-hoàng ủy nhậm đã tổ-chức xong Nội-các mới

Đức kết-liên với Nga, ký hiệp ước bất tương xâm phạm với Nga.

Đức liên-minh với Nga mà Nội-các Nhựt phải đổ ?

Phải ! Sau khi Đức bắt tay Nga chưa được mấy ngày, chịu ảnh hưởng nghiêm-trọng về dốt-ngột của cuộc liên-minh bất ngờ ấy, toàn-thể Nội-các Nhựt do Thủ-tướng Bình-nội Kỳ-nhứt-lang cầm đầu bữa thứ hai 28-8 vừa rồi đã phải buộc lòng xin từ chức.

Chính lời tuyên bố của Thủ-tướng Bình-Chiêu phát-biểu trước báo giới xác nhận luôn dư-luận chung của thế-giới bản đặc về việc này đại ý cho rằng vì hiệp-ước Đức-Nga mà nội các Bình-Chiêu từ-chức.

Cái lẽ ấy rất rõ ràng, tưởng ai có để ý tới thời cuộc thế-giới cũng đều nhận thấy hiểu biết.

Nguyên nội các Bình-chiêu tuy do Thủ-tướng Bình-Chiêu là một lực lão thành tri-trọng cầm đầu song sự thiết-chính Bình-Chiêu cũng khuynh-hướng về chủ nghĩa phát-xít và nhứt là bị bọn quân nhân thiếu trắng yếm-bách thái quá, nên Bình-Chiêu buộc lòng phải để cho nội các thành ra một cơ-quan riêng của bọn quân nhân thiếu-trắng, hành động theo ý muốn của phái ấy mà Lục-tướng Bán-Viên là người thay mặt thế lời.

Ty kiểm duyệt bỏ

FORTONIC

RƯỢU BÒ MÀU BÒ CỦA BÁC SĨ VÉCET - PARIS -

Trừ tuyệt các chứng bệnh đau máu hư huyết làm cho thân thể con người ốm o xanh, nhức mỏi đau lưng, tức ngực, ăn uống không tiêu. Đón ba con gái thường có huyết bạc, máu huyết không đều nước da vàng mét, con mắt có quầng đen, con nít ốm o da thịt không dặng nở nang, trí hóa lủ-mù học hành chậm hiểu.

Y-giới Pháp và các Đại Y-viện rất hoan-nginh và công nhận rằng thuốc **FORTONIC** trừ tuyệt các chứng bệnh lao lực, đau máu rết, ban và bệnh lao. Hay nhứt là dân bà có thai và sau khi sanh thai nên uống.

Tổng Đại-lý trong cõi Đông-Pháp.

GRANDE PHARMACIE DE SAIGON
Nguyễn - van - Cao
Docteur en Pharmacie
122 124, Bd. Bonard (ngang nhà Thương-Thị) SAIGON

SAVON SỐ 1

HIỆU **Huê-Nam 72 %**

ÍT HAO, BỐT NHIỀU
GIẤ RẼ, KHÔNG MỤC

Đó là bốn cái đặc sắc của SAVON SỐ 1.

Nai cho dùng SAVON SỐ 1 nấu toàn dầu dừa không có pha các thứ dầu khác. Bán lẻ khắp các tiệm tạp-kho. Cần đại-lý Bán sỉ do nơi :

Savonnerie HUÊ-NAM
34, quai de la Distillerie 34 (gần cầu Palikao) Cholôn

ADHESINE

Keo dán giấy, màu trắng như tuyết, rất tinh khiết, dễ cho các văn-phòng, ăn nhận dùng hàng thương-phẩm.

Giá mỗi hộp trọng 0p.60

F. VAN-VOVAN
146, rue Colonel Boudinot SAIGON - TEL : 24.076

Bùa hộ mạng trẻ con

Tổn trăm ngàn đồng rồi mà trẻ cũng không mập ? Tại sao ? ?

Những trẻ con gầy ốm mãi, ăn thì nhiều bụng thì lớn, mỗi lần núng là nôn mửa, hay khóc đêm eo-o, cho ăn bao nhiêu cũng vẫn đó, đầu cổ tay chơn nhỏ bé bụng lại bình bình...

Ấy là bệnh CAM-TÍCH bụng chứa đầy sên lãn... Qui bà nên mua ngay bánh Cam-Tích hiệu con « ONG » của nhà thuốc « GIA-BỮU-ĐƯỜNG » cho trẻ ăn vào, tức nhiên sên lãn ra hết, trở nên ngoan ngoãn, mập, mạnh mẽ thương. Đứa không bệnh ăn vào đó da thắm thịt, chơi giỡn suốt ngày. Trăm ngàn bà mẹ đều công nhận là món thuốc thần (bình viên bánh như cục bòn bầy ngọt và thơm, trẻ con rất ưa thích).

Nhìn kỹ hiệu con « ONG ». Có bán các tiệm thuốc bắc.

PHÁT HÀNH GIA-BỮU-ĐƯỜNG
90, Boulevard Tôn-giáo-Phủ-ông - CHOLÔN.

Nhut phải thay đổi tòa Nội-các

Nếu cứ do theo cái nguyên-nhon đã làm cho Nội-các nhào đổ, và nhon-vật được lựa chọn để kế-nhiệm mà xem xét, thì chúng ta có thể nói rằng sự thay đổi quyền-bính ở Nhứt-bồn chuyển này vẫn có tánh-chất không giống như mấy lần trước kia, khi thủ-tướng Cận-Vệ bước lên vũ-đài, hay lúc Nội-các của Bình-chiều xuất-hiện.

Trước hết, ta nên nhớ một điều, là chánh-trị nước Nhứt-bồn bao giờ cũng ở trong tay bọn quân-phiệt và bọn tài-phiệt. Mà mỗi bên vẫn có những khuynh - hướng riêng, nên thường khi họ đối nhau chẳng khác nào như cái mâu với cái thuẫn.

Chắc chưa ai quên rằng vì không khứng theo đuôi cầu cạnh Berlin-Rome, nghĩa là không làm theo ý muốn của đám quân-nhon, mà nội-các Cận-vệ đã phải tan rã ở

Thay thế cho Cận-Vệ, Bình-Chiều đã tổ ra phục tùng bọn quân-phiệt, và lấy công-ước phân-cộng làm nền tảng cho chánh-sách ngoại-giao. Bất-dồ đến nay hai nước Đức-Nga lại cùng nhau đề-kết hiệp-ước lắt tương xâm-phạm thì bản công-ước phân-cộng, mà bấy lâu Nhứt-bồn vẫn xem như một món bửu bối đó, bây giờ phòng còn giá trị gì nữa ?

Ty kiểm duyệt bỏ

Thế là nội-các Bình-chiều phải từ-chức, bắt buộc bởi tình-thế ở ngoài cũng như bởi dân-ý ở trong.

Và chánh-sách nội-trị ngoại-giao của Nhứt-bồn có lẽ từ đây thế nào cũng sẽ thay chiều đổi hướng.

Nhưng sẽ thay đổi như thế nào? Kể cũng khéo đoán trước lắm. Song theo một bản thông-cáo của một hãng thông-tin bán-chánh-thức ở Đông-kinh, thì thấy nói như vậy: « Nội-các mới sẽ quyết-định lại cuộc bang-giao với Nga, lấy sự tôn-trọng Mãn-châu-quốc và Trung-quốc làm cơ sở.

Nhứt-bồn sẽ không bao giờ chịu nhượng bộ những quyền-lợi của mình về dầu lửa, than củi và nghề đánh cá. Hễ ngày nào sự yên ổn của Mãn-châu-Quốc còn bắt buộc và Moscou còn giúp cho Tướng-giới-Thạch bằng cách trực-tiếp hai gián-tiếp, thì ngày ấy Nhứt-cung sẽ đứng trước nặt Nga với khí giới sẵn sàng trên tay luôn »

Ty kiểm duyệt bỏ

Song dư-luận người Tàu thì tỏ ra tin rằng tình-hình quốc-tế và gây nên bởi hiệp-ước Đức-Nga là một tình hình có lợi cho trung-quốc. Mặc dầu nhận thấy như vậy Tướng-giới-Thạch vẫn khuyên dân Tàu hãy lo lấy thân mình, chớ chẳng nên trông cậy vào ai cả :

Toàn quốc quân-dân ta — Tướng nói, — chẳng cần phải chú trọng đến sự đổi dời của hình thế quốc-tế, mà chỉ nên gắng sức thế nào cho khỏi thẹn cùng các đảng tiên liệt dưới suối vàng, và đừng trái với Tam dân chủ-nghĩa, ngộ làm tròn cái trách nhiệm kháng chiến của chúng ta là hơn.

Uông-tinh-Vệ

Nam-dầu dựng triệu-lập bè đảng về tổ-chức một toán quân « tuy-lĩnh » để trợ chiến với Nhứt-bồn. Đồng-thời, người ta lại thấy bọn nha-tráo của Uông-tinh-Vệ đem chủ-nghĩa hòa-bình và những tiêu-ngữ phản Anh mà tuyên-truyền ở đây rất hăng hái. (2)

CHÁU RUỘT CỦA UÔNG BỊ ÁM-SÁT

Tin Hưởng-cảng ngày 23 Aout cho hay rằng hôm 22 Aout, ở gần lối nhà báo Nam - Hoa nhứt báo (Hưởng Cảng) đã xảy ra một vụ ám-sát chánh-trị.

Người bị giết là một chàng thanh-niên bạn Âu-phục, đương nằm sóng - sượt trong một vũng máu dưới đường muơng. Xét ra mới biết đó là Trầm-Tung, cháu kêu Uông-tinh-Vệ bằng cậu ruột.

Vàng lịnh Uông từ Thượng-bãi xuống tuyên truyền tại Hưởng-cảng, chẳng may Trầm-Tung đã gặp ba người Tàu đón đường vác búa bổ sả trên đầu, rồi lại lấy súng sáu mà bắn tiếp luôn mấy phát. Sau khi hành-động rồi, bọn hung thủ đã lanh lẹ tẩu-thoát, chỉ bỏ lại tại chỗ hai cái búa nhỏ với một khẩu súng lục.

Ty kiểm duyệt bỏ

(2) Mới có tin cho hay rằng Nhứt-bồn định tổ chức tại Quảng Đông một đội binh tên là « Phục-bung quân » và sẽ giao cho Uông tinh Vệ chỉ huy để đánh với quân Tàu, nhưng vẫn ở dưới quyền lung lạc của Nhứt.

QUINAFORCE

RƯỢU MÁU BỔ

Bình mới đỏ, xanh xao, yếu đuối, ban rét, yếu phổi, kinh nguyệt không đều, đang kỳ thai nghén, và sau khi sanh, kém ăn, ít ngủ.

Rượu bổ huyết, thơm khai vị, tiêu thực, được nhiều vị lương y trọng dụng.

1 LITRE 2\$00

DỰ TRỮ TẠI :

Pharmacie Vương-hữu-Lê

144, rue d'Espagne - SAIGON (sau Chợ-mét)
Ở xa gởi theo cách lãnh hóa giao ngân

AI MUỐN ?

Trở lại tuần trăng mật, khỏi thất vọng về phòng sự ?

Bồi bổ nguyên khí, và thêm sức mạnh ? Vui vẻ trẻ trung hoài, hãy dùng ngay :

Manh-hồ-hoàn mỗi hộp 4 hoàn : 1p.80

của nhà thuốc

VAN-LINH

2-4, rue Martin des Pallières - SAIGON (Trước ga Dakao)

là một môn thuốc dùng cơ-quan sanh-dục của loài vật (hormone) chế luyện với Sâm-nhung thiết tốt nên uống vào thuốc dần ngay xuống cơ-quan sanh-dục của người làm cho cơ-quan đó mạnh lên, trẻ lại, không khác gì phương pháp tiếp hạch của Bác-sĩ Voronoff. Sức thuốc rất mạnh lại nhờ sự bảo chế tinh vi cho nên Mạnh-hồ-Hoàn cam đoan trị tuyệt bịnh liệt dương bất kỳ một nguyên nhân nào, giúp cho sự giao hợp lâu, bền, được theo ý muốn.

THUỐC TRỮ BÁN VÀ GÓI LÃNH HÓA GIAO NGÂN TẠI

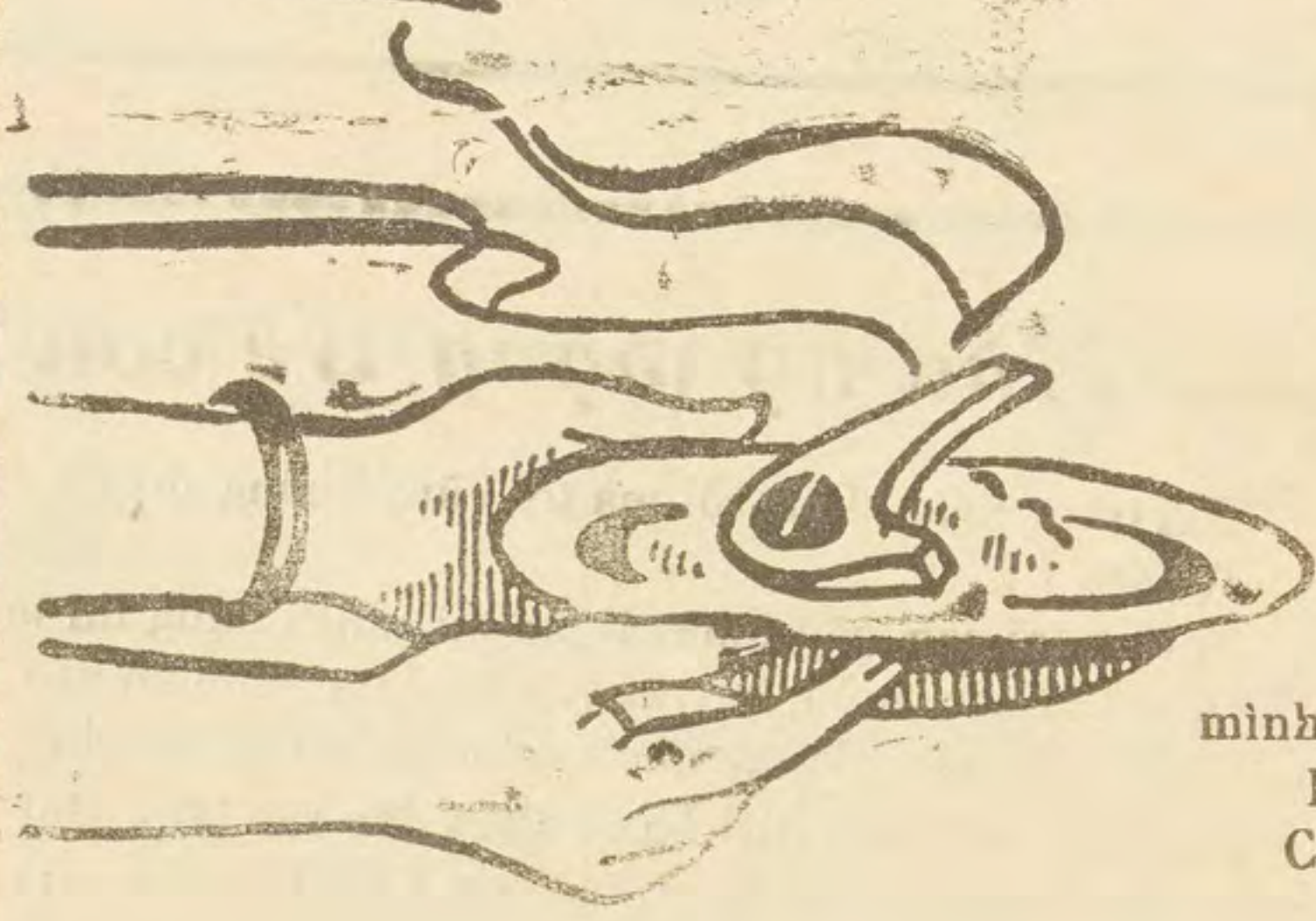
dépôt KIM-TIẾN

191-193, rue Frères - Louis
Saigon - Tel. : 21.486

và KIM-TIẾN annexe 51-53 rue de l'Eglise Giadinh

Nota. — Nhà thuốc chuyên môn chữa hết các thứ bịnh phong-tinh, có giấy bảo kiết : Phong-tinh được cure 4, Martin des Pallières Dakao — 191-193, Frères Louis Saigon - Téléphone : 21.486

Không!
Tôi Không
Thế' ăn được!!

Đến bữa ăn mà

ngài không ăn được, nghĩa là trong mình ngài không được giỏi, hoặc tại ngài làm việc quá sức. Đã làm việc quá sức mà ăn không được ngon dễ lấy lại sức, thì lần lần ngài sẽ tiêu tụy gây mòn, trên đường đời không thể cạnh tranh phần đấu gì nữa.

Ngài hãy uống CUI-LONG-HOÀN, một thứ thuốc đúng trên tất cả thuốc bổ ở Viễn-đông. CUI-LONG-HOÀN vào trong thân thể ngài chừng 15 phút đã làm cho ngài khoẻ khoắn vui vẻ. Huyết mạch mình ngài đều bị đuổi sạch ra ngoài.

Rồi ngài thấy liền ngài muốn ăn, muốn ngủ. Sức lực nhờ đó mà được tăng gia.

Cái hay của CUI-LONG-HOÀN là ở chỗ đó, ngài chớ nên trì hoãn hãy dùng thử một hoàn xem.

Cửu-Long-Hoàn

của nhà thuốc

VỎ ĐÌNH DÂN

323, rue des Marins - Cholon
118, rue d'Espagne - Saigon

4, rue Ohier - P. Penh
8, rue des Cantonnais - Hanoi

MỘT NGƯỜI KY-QUÁI TRONG
HỘI PHÁP-VIỆT GIAO-BÌNH

BACH-XÍ
TIÊN-SANH

Lịch Sử
KỶ-SỰ
CỦA
ĐẦU-TIẾP

Sở' kiểm duyệt bỏ' trọn bài

CHI EM BẠN GÁI

lở ra mắc phải những chứng bệnh rất khó chịu

BẠCH ĐÁI, ĐAU TỬ CUNG

nên phòng ngừa những lời quảng cáo nói bậy rằng một trăm bệnh cũng dùng một thứ thuốc là hết, kéo tiền mất tật còn. Mỗi một biến chứng, mỗi một thứ bệnh phải có một thứ thuốc riêng mới chữa mau hết được tận gốc mà thôi.

Theo lịch trị thí nghiệm trên ba đời gia truyền nghiên cứu, y-học-sĩ Lý-văn-Trượng chủ nhà thuốc có danh tiếng:

BẢO-NAM-ĐƯỜNG

238, RUE D'ESPAGNE -:- SAIGON

đả bảo chế được nhiều môn thuốc rất hay. Nhứt là đối với CHI EM BẠN GÁI, ông đã có công rất lớn, chế ra 6 thứ thuốc Phụ khoa cứu khổ hoàn trị tuyệt tận gốc 6 chứng bệnh sau đây hết sức mau lẹ. Hằng vạn, hằng triệu BẠN GÁI đã khen ngợi là thuốc THÁNH BẢO NAM, 100 người dùng công hiệu cả 100.

1' PHỤ KHOA CỨU KHỔ HOÀN số 1 giá 1p.20 chữa những người huyết bạch ra nhiều, dễ lâu ra hãm, có mủ, ngứa, đau trắng dạ dưới, và lâu nữa, ra mủ máu, kinh nguyệt không đều, dây dứa 7, 8 ngày.....

2' PHỤ KHOA CỨU KHỔ HOÀN số 2 giá 1p.30 chữa những người sanh dễ trắc trở, hư thai, động trầy tử cung, vết thương sanh ung độc, ra mủ máu, lâu nữa ăn tới ổ trứng... rất mau lành,

3' PHỤ KHOA CỨU KHỔ HOÀN số 3 giá 1p.30 chữa những người bị sang độc do người đàn ông bệnh truyền sang, đại và tiểu tiện bón gắt, có mủ (mủ này hôi tanh hết sức) các bạn chó có lầm tưởng là huyết bạch, sau đau trắng dạ dưới, âm hộ, lưng và háng, lâu nữa tử cung mọc NHÁNH, kinh nguyệt dây dứa và không đều, có khi sanh ra BĂNG huyết nữa, hết sức mau lành tận gốc bệnh này.

4' PHỤ KHOA CỨU KHỔ HOÀN số 4 giá 1p.00 chuyên trị những bà có thai mà rủi bị sang độc hay đau tử cung bất cứ vì nguyên nhân gì... thiệt công hiệu như thần...

5' PHỤ KHOA CỨU KHỔ HOÀN số 5 giá 1p.30 chữa các bà sa tử cung, hoặc lồi hẳn tử cung ra ngoài âm hộ hết sức linh nghiệm.

6' PHỤ KHOA CỨU KHỔ HOÀN số 6 giá 1p.20 chữa hết Huyết Bạch và phòng ngừa bệnh đau tử cung, làm cho tử cung ấm tốt, mau bề thai nghén.

Nota. — Trong mỗi hộp có 2 thứ thuốc uống, (một thứ uống sớm mai, một thứ uống chiều tối) có toa chỉ dẫn hết sức cần thận, cách dùng điều cứ. Lại có tặng không thứ thuốc bơm rửa, có chỉ cách bơm rửa dễ dàng. Thuốc trừ bán sỉ bán lẻ và

GỞI LÃNH HÓA GIAO NGÂN NƠI TỔNG ĐẠI-LÝ :

Dépôt **KIM-TIẾN** Saigon

191-193, rue Frères Louis -:- Saigon — Téléphone : 21.486
và ở Dépôt KIM-TIẾN annexe, 51-53 rue de l'Eglise à Giadinh
(ngang chợ, gần ga xe điện Bà chiểu)

Cần thêm đại-lý, xin thương lượng nơi dépôt KIM-TIẾN

Thuốc Tiêu Phong Giải Độc Hoàn

Trừ tuyệt bệnh phong-độc nhập vào máu biến sanh ra như là nổi mục ngứa ngăm ngoài da có dề, hoặc là mề đai u nhọt, ghẻ chốc, hoặc máu độc lưu hành sưng da, sưng thịt, hoặc nhứt mỗ gân cốt, hoặc tê rần tay chơn, đau tức ngang lưng, đau rang nơi ngực, hoặc nóng nảy bón uất, nhứt đầu dả dươi và bị kiệt.

Các chứng nói trên đây đều do máu phong mà ra, chỉ dùng thuốc TIÊU PHONG GIẢI ĐỘC HOÀN này của Bảo-Nam-Đường là hết bệnh mau lẹ. Dám cam đoan, trăm phần linh nghiệm.

Người lớn trẻ em đều dùng đặng và đàn bà có thai dùng mỗi ngày đường đại tiêu dễ dàng.

Mỗi ve giá : 0p.40 uống nhiều ngày

Cánthơ có bán tại số 32, rue de la Prairie ; Dakao : Bazar Mỹ-long 146-148 Boulevard Albert 1er.

Cần kíp

Ngõ cùng quý bà, quý cô :

Vì thấy 6 thứ Phụ-khoa-cứu-khổ-hoàn và Tiêu-phong giải-độc-hoàn với các món thuốc của Bảo-Nam-Đường bán hết sức cuay, cho nên có người vì chút lợi riêng đã quên mỗ hại lớn cho đồng-bào quốc-dân, chính là một người đã được gần gũi bốn đường trong ít lâu, cho nên đã phỏng theo cách bào chế của bốn đường, cũng nói rằng có chế được 4 thứ thuốc đau tử-cung, dám tự xưng là có gia-truyền nghiên cứu để lừa gạt quý bà, quý cô.

Vậy xin quý bà, quý cô nhớ nhìn kỹ hiệu Bảo-Nam-Đường mới khỏi lầm thứ giả mạo không thể tốt bằng, không thể sánh kíp.

Nota. — Thuốc ho VẠN-LINH của Bảo-Nam-Đường trị các chứng ho lâu, ho lao, ho tòn, ho ra máu, ho khan, ho có đàm hay vô cùng, không thuốc nào bì kíp.

Hoa-sĩ Châu-thành-Biên

Hôm ấy, sao lại buồn thế
thăm đến thế? Suốt cả
buổi chiều mưa gió sập
sùi, âm ướt để lại trước nhà hát
tây rải rác một vài chiếc xe hơi yên
lặng, lẻ ngắt; dưới vệt hè một vài
bóng người lạnh lùng, lẻ gót giày
chậm chạp, trễ nải. Và, cả vùng
trời, một khối mây đen nặng nề, u
âm bao phủ cả thành phố Saigon.

Bước chân vào khỏi nhà hát tây,
tôi có cái cảm tưởng như đi đưa
một đám ma. Quanh mình tôi,
những nét vẽ, nét chạm huý hoàng,
lộng lẫy cũng trở nên một vẻ buồn
khó tả.

Lạnh lùng, vắng vẻ là cảm giác
đầu tiên, bước chân vào tôi phải
nhận lấy. Nhận lấy với tất cả mấy
chục bức tranh lồng khung treo
sát vào tường, đủ màu sắc, cảnh
vật cũng yên lặng, lạnh lùng nhìn
nhau như oán hờn họa-sĩ họ Châu,
vô tình hay cố ý đã giam cầm
chúng nó trong bốn bức tường với
gần như cảnh ngục-đường.

Ba phút qua.

Ba phút quá nặng nề, kéo dài
cả thời-gian chán nản, không khí
cần phòng như càng khó thở. Sự
thất vọng quá thế thậm cũng như
bám chặt lấy tâm hồn, tôi không
thể tưởng tượng được sự hiu quạnh
đến thế, và cũng không thể từ
hoãn đến phút thứ tư được nữa.

— Ông là họa-sĩ Châu-thành-
Liên?

Với một nụ cười như chết mất
nửa người, miêng cưỡng, lưỡi
biếng, họa-sĩ đáp:

— Phải.

— Tranh ông bán chạy?

— Không bán được bức nào cả,
ông ạ!

Tôi chưa biết kiểm lời gì để
trả lời câu nói quá mai mỉa, do
chữ-nhơn của nó thốt ra. Họa-sĩ
họ Châu, thiếu cả vẽ mặt đạo mạo,
nghiêm trang, vừa dí dỏm vừa
cảm-động nói:

— Tranh tôi chừng bày không
cần bán, miễn sao người ta biết
đến nghệ-thuật của mình là đủ.

Tôi lơ đãng nhìn các bức họa
một lần nữa, dưới ánh sáng mập
mờ của một buổi chiều tàn đầy
mưa gió, những bức tranh như
nhuộm đầy một vẻ tang thương,
nhìn nhau, gần như muốn khóc.
Cái buồn vô hạn ấy, họa-sĩ họ Châu
như đọc được, than thở với tôi:

— Ông nghĩ họa-sĩ cũng như
thi-sĩ, nhạc-sĩ và kịch-sĩ, có thiên-
tài, có nghệ-thuật lỗi lạc... nhưng
bước đường đầu vẫn bị người ta
bỏ quên.

Tôi yên ủi:

— Thất bại là mẹ thành công,
ông không nên lấy thế làm buồn.

Như đánh nhăm chỗ yếu, họa-
sĩ họ Châu nói toát móng heo:

— Hôm khai mạc cuộc triển

lãm càng náo lòng lắm ông ạ!
Không kèn, không trống, quan Tân
Thống-dốc không đến dự, mà các
báo chí cũng thờ ơ, lạnh nhạt...

Sự vô duyên ấy đã làm cho họa-
sĩ quá nghẹn ngào, cảm động. Tôi
như bị buồn lây, sự nhìn vào một
bức họa một người đàn bà trần
trưởng. Họa-sĩ C.T. Liên đã gặp thi-
sĩ Nguyễn-Vỹ — năm xây lưng ra
ngoài, tôi nghĩ, biết đâu họa-sĩ lại
không có cái thẩm ý đầu kin về đẹp
của nghệ-thuật vào trong, trình bày
về xấu của nghệ - thuật ra ngoài,
người ta không hiểu họa - sĩ nên
mới có sự bạc... đãi như thế. Nếu

khán giả đều là những người có
tâm hồn nghệ-sĩ biết nhận thức cái
tinh thần mỹ-thuật cao siêu, thì
những sự khêu khích, gợi tình của
người đàn bà trần trường ấy, cũng
đủ chứng nhận cho họa... sĩ là có
thiên tài bẩm di rồi. Nhưng khán
giả không chịu thế, quyết trả thù
họa... sĩ, nghĩa là cuộc triển lãm
không phải là một nhịp mở cửa
nhà hát tây cho họ đọc mưa; và
cũng không phải chỗ hẹn hò của
cô áo xanh, để bày cái « cóc xè »
gợi tình, tình tự cùng một anh
chàng đẹp trai kia.

Tôi chắc lưỡi:

— Một bức họa là một công
trình, phải tốn bao nhiêu ngày giờ
và tâm-trí, thế mà sao lại bán
không chạy?

— Một bức họa đẹp là một bài
thơ, ông ạ!

Tôi toan nói là bài thơ con cóc,
nhưng tôi lại hồi sang câu khác:

— Hay tranh ông bán giá mắc?

— Không, giá rẻ lắm, kia mà!

Tôi ngạc nhiên không hiểu vì
sao tranh vẽ màu mè sắc sỡ, đẹp
đẽ như thế, bán giá rẻ mà vẫn
không ai mua, là tại có làm sao?

Họa-sĩ như muốn trả thù lại
khán-giả.

— Xong cuộc triển-lãm này,
thế nào tôi cũng đi tây.

— Ông đi tây đem mấy chục bức
họa này đi?

Một thanh-niên này giờ đứng
tán ma, tán mánh cô gái áo xanh,
xây lại đồ lời cho họa-sĩ:

— Phải, anh đi tây đi, khi trở
về đâu có vẻ dờ khệ như mèo nữa,
tranh vẫn bán chạy như tôm tươi.
Bối...

Họa-sĩ đáp:

— Ở tây về là thiên-bạ nghe đã
hoảng lên rồi.

Một chuỗi cười vang dội lên
quanh bốn bức tường hoa của nhà
hát Tây, tôi nghe thấy lạnh toát
cả người. Không hiểu rồi đây cuộc
trả thù của họa-sĩ họ Châu sẽ còn
vĩ đại đến đâu nữa.

Ra về, tôi vẫn có cái cảm-tưởng
bám chặt trong trí như vừa đi
tiền một người bạn vừa quá cố.

Cô CHI

Mất tiền chờ để ai cười.

Mua đơn *Melodia* kéo người chê
cầm...

MÊLODIA ấy không làm,

Đàn làm kêu đẹp ai cầm cũng ưa

Mười năm nghệ-thuật ganh đua,

Sánh cùng Âu-Mỹ có thua chi

người?

Thật đúng như lời.

Mời ra đĩa

trong tháng Aout

Cô Thúy-Hoa ca vọng cổ
LỖ BƯỚC GIANG HỒ (2 đĩa)

TIẾNG SÁO TRONG SƯƠNG (2 đĩa)
Và Tây-thi Cổ-bản

TÌNH GIÁC MỘNG HỒN, TÀI-
TỬ NGỘ GIAI NHÂN (2 đĩa)

Cô Tuyết-Hồng ca vọng cổ
KHÓC BẠN TRI ÂM (2 đĩa)

Sắp ra 20.000 cuốn bài ca vọng
cổ số 4.

asia

37, rue Colonel Grimaud - Saigon
Téléphone : 21 424

ĐƯƠNG IN

TRẦN-VĂN-THẠCH
licencié es - lettres

LE FRANÇAIS CORRECT

PHAN-VĂN-THIỆT
licencié en droit

Cours d'Instruction Civique

en 4 volumes à l'usage de l'en-
seignement complémentaire in-
do-chinois

EDITIONS SCOLAIRES

ĐO - PHƯƠNG - QUÊ
Saigon-Cholon

Thuốc hoàn

NGUYỆT
NGUYỆT
VIÊN

rất linh nghiệm về sự sửa
máu xấu ra tốt. Phụ - nữ
uống nó sẽ trở nên mập
mạnh, tươi xính, dứt các
bệnh lật vật.

Có bán khắp nơi. Mỗi
tháng chỉ uống ba hộp. Mỗi
hộp 0p.50.

Tổng phát hành:

Vĩnh-An-Hòa
Dược - Phòng

287, rue des Marins - Cholon

Nº 1 BÁ ĐÁ SƠN QUÂN TÂN

Trị tử-cung độ nhứt. Trừ huyết trắng vô song

Đời văn-minh! người văn-minh! người càng văn-minh thì
bệnh phải rất văn-minh mà nếu không có phương thuốc văn-
minh thì làm sao trị được.

Và như phụ-nữ đời nay, bệnh cần yếu ngặt nghèo hơn hết là
bệnh (đau tử-cung và huyết trắng), mà các bộ y-thơ của Thánh-
hiền truyền lại chưa có bộ nào tường thuật phát minh về bệnh
ấy cho rõ. Nếu từng theo sách xưa, đã lâu đời mà trị bệnh đời
nay thì không có phù hợp chút nào. Duy tôi nhờ hết sự gia-
tâm khảo cứu nhờ thí nghiệm nhiều phương dùng thuốc phương
ngoại hiệp cùng thuốc Bắc, chế ra một thứ thuốc bột tên là
« BÁ ĐÁ SƠN QUÂN TÂN » trị bốn chứng đau tử-cung và
huyết trắng hiệu nghiệm như thần.

1. Hư trệ tử-cung.— Bởi trong mình kinh huyết không
đều tử-cung hư hàn, hư nhiệt, trái tim và hai sợi giây chẳng
yếu nên tử-cung sa huyết trắng cứ ra dầm dề hoài... có khi
trong, có khi đục, đục như nước cơm vo gương mặt xanh xao,
càng ngày càng ốm.

2. Nội thương tử-cung.— Bởi đàn bà khi sanh dễ trặc
trở lam cho động tử-cung hai sợi giây chẳng yếu tử-cung sai và
có vết thương nên đau trắng hai dạ dưới ra thứ huyết trắng vàng
vàng mà lỏng hình như mủ, có khi lộn máu khi tiểu-tiên, đau
rất, khi có đường kinh hết rồi tước lại, đây đưa năm bảy ngày
chưa hết là vì những máu trong vết thương lần lần chảy ra.

3. Nhiễm độc tử-cung.— Người đàn-bà hay con gái hoặc
người tu hành, không chồng khi có đường kinh không ra sự dơ
dây lấy đồ bằng bỏ lại không cho hở hơi, nên hơi độc máu xấu
nhiễm vào tử-cung, sưng tử-cung, và có khi đường kinh bị tử-
cung sưng nên ra huyết đến năm bảy ngày mà chưa hết, đau
trắng trắng dạ dưới, ra huyết trắng vàng vàng có giây có nhọt,
đường tiểu bị tắc nghẽn.

4. Ngoại thương tử-cung.— Chứng này nặng hơn hết.
Đàn bà bị ngoại thương truyền nhiễm bởi người chồng trước kia
có bị sang độc hay lậu độc uống thuốc hết rồi mà chưa uống trừ
càng. Khi giao cấu, người đàn bà phải bị nhiễm độc, trong tử-
cung có một có nhánh và lở làm cho đau trắng trắng bên bên dạ
dưới mà ra huyết trắng có giây, có nhọt, có mủ, có máu, đường
tiểu nóng rát mà không thông đi độc ứ đại trường, làm cho đại
trường sưng mà đau thắc ngán lựng và đường đại bốn uất thì
uống xen THANH TẠNG BỔ TẢ HOÀN dạng cho thông đường
đại. (THANH TẠNG BỔ TẢ HOÀN) mỗi hộp 0p.20 uống nhiều lần.

Bốn chứng đau tử-cung tôi kể trên đây, bất luận lâu mau nặng
nhẹ thế nào nếu trường phục thuốc này thì chắc dứt, uống vào
thì chắc chắn hiệu nghiệm khỏi cần bơm rửa mà bệnh mau lành.

Đàn bà khi sanh dễ bị ôn-bà vô ý làm cho nào động tử-cung.
sưng tử-cung, hoặc sót nhau ra không hết, sưng tử-cung đau
trắng dạ dưới, lòng tức nơi ngực đường tiểu không thông đi
tiểu bất rặn lúc đương ngặt nghèo bệnh tại thì nguy uống vào
1 gói trong 2 giờ đồng hồ bệnh bớt liền, như có nhau sót đều
tuông ra hết uống hết hộp thì bệnh hết dứt. Rất lạ lùng. Rất
linh nghiệm.

Bệnh nhẹ uống 2, 3 hộp. Bệnh nặng uống 4, 5 hộp thì thấy đoạn
căn không bao giờ trở lại. Thuốc này đã trị bệnh mà lại bổ,
thiệt là một thứ thuốc văn-minh xuất thế, để giúp cho hàng phụ-
nữ trong mình dạng vui vẻ, mà chẳng lo chi bệnh hoạn, đã rẽ
tiền mà bệnh mau lành.

Quý cô quý bà có bệnh mua uống thử mới biết thuốc hay. Nếu
uống nhiều thì điều kinh huyết thêm sức lực, ăn dạng ngủ dạng,
mà lại mạnh mẽ trong mình. Khi bệnh hết rồi muốn thuốc bổ sẽ
uống thêm « SONG LIỆU ĐIỀU KINH HOÀN » của bốn niệu.

Xin lưu ý: Người nào tử-cung tích tụ những đồ độc hay
là có mụn, uống thuốc này vào trong hai ngày đầu, thuốc rửa
tử-cung và làm cho dập mụn, nên huyết trắng và mủ còn tuông
ra nhiều hơn, qua ngày thứ ba thì lần lần giảm hết.

Quý vị có mua xin nhìn cho kỹ thuốc của Y-học-sĩ Võ-văn-Vân
Thudaumot chế ra nhãn hiệu « *Thằng nhỏ che dù* » mới khỏi
lầm thứ giả mạo.

CÁCH DÙNG;

Sáng uống một gói — Tối uống một gói — Uống với nước trà.
Cửu ăn dưa chuột rau sống, đồ sống lạnh và đồ bằng bột nếp.

GIÁ BÁN:

Mỗi hộp lớn 10 gói 1p.00 — Mỗi hộp nhỏ 5 gói 0p.50

Võ-văn-Vân Dược Phòng

THUDAUMOT

Hanoi
86, rue Coton

Tourane
Avenue du Musée

Pnompenh
Av. Ariste Briand

CHIRURGIEN - DENTISTE

+ Phan-văn-Nguồn +

96, RUE LAGRANIERE - SAIGON
(Sau chợ mới gần trường Lê-bá-Cang)

Tốt nghiệp trường đại học nha-y ở thành Lyon
Cựu phụ-tá đường-đường Edouard Herriot ở Lyon
(Ancien assistant à la clinique de stomatologie à l'hôpital
E. Herriot de Lyon)

Chuyên trị

Các chứng bệnh răng, trồng răng.
Sửa hàm răng xấu trở nên đẹp.
Làm răng theo cách nhà chế tạo.
Jacket (cách Huê-ký: Emaillage)

Có máy vô-tuyến-điện « RADIOGRAPHIE »

Sớm mai: từ 7 giờ tới 12 giờ — Chiều: từ 2 giờ rưỡi tới 7 giờ

Cuộc điều-tra các nguồn lợi và cách trồng café Arabica tại đồi Boulovens ở Lèo-hạ (Paksong)

II

Đất của các ngài đã chọn vào vùng đất tốt. Hiện nay vùng đất ở Nong-Met và Hine Lap rất có tương lai đáng chọn. Lúc vào đón tại tòa sứ qui ngài phải kèm theo 1 cái biên lai chỉ rằng qui ngài đã đóng vào kho bạc mỗi mẫu 1p.50 gọi là tiền hội đồng (commission d'enquête) đi xem xét, theo đơn xin khẩn đất ấy các ngài phải đính theo :

1') Một cái Certificat de nationalité;

2') Một bản khai sanh;

3') Một bản họa đồ miếng đất mình xin khẩn;

4') Một tờ chứng nhận rằng mình đủ sức để khai khẩn của quan chủ tịch hay là ông xã cho.

5') Một tờ khai chỉ rõ rằng xưa nay mình chưa xin khẩn đất quốc gia.

Tuy nói khẩn chứ kỳ thật nhà nước sau khi nhận được đơn xin liền đem miếng đất ấy ra đấu giá bán, mỗi mẫu lúc này đánh giá tới mười đồng. Sau khi hội đồng đi xem, nếu không ai cạnh trở bầy giờ qui ngài lo bắt đầu khai phá rừng chặt cây to, cho đất đủ sạch sẽ trồng trái hầu có gieo giống café hoặc trồng những cây café ượng rồi gần một năm. Tiền đồn rừng độ 80 - 100p. một mẫu. Còn cây café nhớ mua độ 30 đồng một ngàn thứ cây tốt. Rễ đã làm xong chỉ còn trồng café xuống. Quý ngài cứ cách 2 thước bề ngang 2 thước rưỡi bề dài cho đào những lỗ vuông vức 2 tất sâu xuống, độ 4 tất cho đất xốp và cho café để ăn đất, đoạn trồng café.

Thế là café cứ lớn, vì trồng cách xa nhau chừng mực nên lớn lên café không đụng nhau mà làm cho bông rụng. Trồng như thế mỗi mẫu bỏ đồng được 2 000 cây café. Luôn phải đi coi chừng săn sóc nó để phòng sâu bọ và để nhổ bỏ những cây nào xấu trồng thế cây khác vào. Mỗi mẫu café mới trong năm đầu phải làm cỏ ít lắm là năm lần cho cỏ khỏi ăn bằm đất với cây café. Mỗi mẫu làm cỏ độ 20p. một lần café tốt là cần cỏ năng mưa cho vừa. Năng nhiều thì café cháy, mưa nhiều thì café thối. Tại đồi Boulovens café tốt là nhờ mưa xuống tuy nhiên đất thông nước nên hút hết đưa ra thật chảy xuống xen đồi còn che nắng thì người ta chặt những cây đồng trồng xen kẻ với café.

Hiện giờ sở thí nghiệm trồng cây abasin trồng xen bề dày cứ 10 thước một cây còn bề ngang 3 thước một cây cho một café rất tốt lại có lợi. Có một cách làm cho café mau ra nhánh và rậm rạp là ngắt mấy dây nhánh phụ (pin-cement des Branches). Tất nhiên hai nhánh khác chồi ra. Đợi hai nhánh ấy được chừng bốn tất lại bắt đầu nhánh. Mỗi đầu nhánh lại nhẩy ra hai nhánh nữa. Thì ra cây café không bao lâu đã được 10, 12 nhánh phụ thuộc. Nhưng làm như thế có lẽ cây café mất sức. Trái mau có mà café mau mòn mỏi. Còn không ngắt đầu nhánh phụ thì cây café cứ lớn cao lên mọc nhánh kể trên đầu nhánh chánh. Bức đầu nhánh chẳng tức là café hết cao (éteter).

Café lớn, các ngài đã sẵn sàng hai năm rồi. Thoạt nhiên một hôm

vui mừng thay, qui ngài thấy cây café đem bông trắng. Đó là café bắt đầu có trái chiến, trái đầu mùa, mỗi cây đầu được lối 50 gr. hột. Công phu của qui ngài đã có kết quả. Bắt đầu từ năm thứ năm mỗi cây café hái xong lột vỏ và phơi lộn lại còn được mỗi cây từ 500 tới 750 gr hột. Trái café lộn bằng đầu ngón tay út. Chính đó, ngoài là cơm (cerise) lột cơm bỏ, hột café còn bao ở ngoài hai thứ vỏ. Vỏ thứ nhứt gọi là parche, vỏ thứ nhì gọi là pellicule argentée. Lột hai vỏ lột hột café.

Café lột cơm rồi cho ra sở của nhà nước ở cây số 41. Nơi đó người ta sẽ song lo sấy to lớn có thể sấy được 3000 kilos. Nếu café ướt lắm người ta phơi trái ngoài trời trong những hộc tủ có trại chu, sợ để đọng café. Sấy café xong, lúc café khô, bỏ vào máy lột vỏ. Máy lột kỹ nên parche và pellicule argentée đều tróc hết. Người mọi họ tự quét hột nên không được ngon. Họ không có máy họ phơi nắng, đã tay nên lột không hết pellicule argentée. Tại sở nhà nước nhờ có máy lột hột (tùy theo lớn nhỏ ra năm hạng, nên rất đều và bán được giá lớn.

Tôi vừa thuật sơ lại qui ngài tiểu sử của hột café. Tôi xin trả lời ngay vài câu hỏi phụ thuộc có liên hiệp đến sự sống của cây café.

Đất

Không phải nội đồi Boulovens đất đều tốt. Có ở nhiều nơi thung lũng trồng không được mà nuôi súc vật cũng ít được, có nhiều nơi đất chỉ chịu café Robusta vì giống khó trồng hơn mà hột lại có hương vị và ngon hơn. Người ta bèo dưới cây số 35 có sâu borer ăn café và trên đỉnh đồi lối cây số 49 sắp lên thì có mỏ xương mủi. Nhưng mỏ sương mủi có một đôi khi rồi tan ngay.

Còn borer thì cũng ăn một vài cây café mà thôi. Còn người trồng chừng cất ngay mấy hủ là khỏi. Bểng có! mấy cây cái sùm sẽ của người mọi và mấy sở café giàu có hiện giờ của người Pháp, người Lèo, người Khách hay Nam trên ấy.

Phân

Vấn đề bỏ phân ngày nay đã liễu kết? Cây café không có phân cũng lên, song tốt san 1520 năm mòn mỗi lần và ít trái. Nếu có phân thì café càng sống lâu, và ra trái nhiều. Có cách này là lúc cây café mòn mỗi nhỏ lên trồng lớp khác, đất bớt sỏi, lúc này tức nhiên cần bỏ phân.

Vấn đề nuôi súc vật Boloys

Các ngài sẽ hỏi tôi Phân mua ở đâu? Các ngài vừa về tỉnh nói đến vấn đề nuôi súc vật tại đồi Boulovens. Hiện nay trên đồi có mấy ngàn trâu bò ngựa thường năm đem bán ở hội chợ Hasaikhoune. Nhưng ít có sở café nào nuôi súc vật cốt để lấy phân. Vì tính ra nếu muốn bỏ phân 50 mẫu café thì ít ra cũng phải nuôi năm ba trăm bò trâu hay ngựa. Mà khó là phân đất của chúng nó hoạt động phải lớn rộng ra. Tiền phân sẽ thành mắc quá. Hiện giờ người ta có nuôi súc vật

LỜI KHUYÊN CÁC BÀ CÓ CON

Nếu mấy em sợ ngán, không uống được dầu cá thu nguyên hay là uống mà không tiêu hoá được, vậy xin bà cho mấy em uống thuốc viên Morrhuol Chapoteaut.

Trong thuốc viên này có đủ tánh chất bổ sức, trị bệnh và tất cả các chất tươi nhuận thân thể. Uống Morrhuol Chapoteaut, khiến cho những em trẻ ốm yếu trở nên khoẻ mạnh ăn ngon, ngủ yên.

Dễ uống. Không ngán.

Hiệu đồng hồ

NGUYỄN - CHÁNH - TRỰC

Kinh nghiệm nhiều năm ở Pháp
7, Amiral Courbet - Saigon

Lãnh sự ấn hiệu đồng hồ.
Chuyên môn sửa compteur
xe hơi, máy chụp hình và
máy đánh chữ v.v.

GYRALDOSE

Mỗi ngày đàn bà dùng để rửa chỗ kín, sẽ tránh được mọi sự ngứa ngáy và ra huyết trắng. Nhờ lớn dùng thường, máu huyết trong người nhờ Fandorine mà được lưu thông điều độ. Hỏi các hiệu thuốc hay nhà tổng phát hành CHATELAIN n° 2 rue Valenciennes Paris.

Chate lain, la marque de confiance

lại dùng ấy thì chỉ để bán hoặc dùng. Cỏ mọc xanh um bò trâu cứ mặc sức mà ăn. Đó là một trong các nguồn phụ thuộc của đồi Boulovens. Một con ngựa thật tốt giống, hăng hái tại Paksong bán từ 15 tới 25f. Súc vật rất chịu phong thổ trên đồi chớ chẳng phải vì lạnh mà chết lần hồi như người ta tưởng. Hiện giờ gần Paksong một người Pháp định lập ra một cái nhà máy để làm conserves (thịt vô hộp).

Đôi nguồn lợi phụ thuộc

Ngoại trừ café và nuôi súc vật, trong lúc chờ café có trái, qui ngài có thể trồng nhiều món khác. Hoặc dùng vốn mua tại chỗ bắp, đậu chai, xa-nhon bán lại, hoặc trồng bông hoa nhiều thứ. Tỷ như hương. Phong thổ đất cát cho đến đồi một nhánh hương chiết ở một cây ra có đến 15,20 bông. Nếu được có máy làm extrait de rose thì càng tốt. Còn trà thì lá uống rất ngon và thơm. Cho đến khoai tây chỉ mua củ về xắt miếng ra dầm xuống đất là có củ. Tạm thời lấy lợi nhỏ, người ta có thể trồng đậu phộng cho đất them azote, thêm tăng ong, ớt, bắp, fraise.

Qua mùa khô légumes rất tốt còn qua mùa mưa nhiều lại chết bết, người ta kết luận rằng ở đó trồng légume không được. Sự thật thì mùa mưa légumes ở đâu lại không chết. Tại đồi légumes lên rất tốt, nhưng không thể có tương lai của légumes Dalat vì légumes ở Paksé xa quá. Trên chót đầu hàng thứ biểu nhiều khi xuống đến 3.50 có khi xuống đến 1 zéro degré.

Nhiều thứ cây đem lên trên ấy trồng không được tốt tỷ như cây vú sữa, cam quýt, măng cầu. Còn bưởi thì trái chua không thể nói.

(Còn nữa)

Thưa quốc dân,

Bệnh phong-tĩnh hiện nay càng ngày càng thêm nhiều, các ông lang đua nhau mà làm quảng-cáo cho môn thuốc của mình, nhưng thuốc hay thì thật ít mà thuốc dở thì rất nhiều, nên nhiều người mắc bệnh đã quá nghe lời quảng-cáo khiến đến nỗi tiền tài bị sành kiệt, gia đình bị ly-tán... thương thay cho các bạn! ...

NHÀ THUỐC

THUỐC-ĐỨC ĐẠI DƯỢC PHÒNG

số 15, Phố Nhà Chung (Rue de la Mission) -- HANOI

do một nhóm y-học-sĩ cử-nhân, tư-tài, có kinh nghiệm, có thực học uyên thâm, khảo cứu về y-học Á-đông đem dung hòa với y-học Âu-mỹ, đã dày công nghiên cứu, theo kinh nghiệm và lương tâm, bào chế được nhiều phương thuốc hết sức hay... Nhưng sở trường hơn hết là môn thuốc chữa bệnh phong-tĩnh : chất thuốc hòa bình chế luyện hết sức cẩn thận tinh khiết, cho nên uống vô đã thấy công hiệu liền mà lại còn không hại sanh dục, không chút chi mệt mỏi, thiệt là thuốc tiên vậy.

LIÊU HOA HOÀN

SỐ 19, GIÁ 0p.50

đã nổi danh khắp miền Viễn-đông là

VUA THUỐC LẬU

Bệnh lậu buốt, tức, ra mủ máu, xanh, vàng, bắt đi tiểu hoài, đại tiện bón uất... Đàn bà ra huyết bạch, bắt đi tiểu kinh, đau bụng như đâm, ù tai, mờ mắt v.v... Mới mắc thì chỉ dùng 2 ve thuốc lậu LIÊU-HOA-HOÀN số 19 giá mỗi ve 0p.50 là hết bệnh. Bệnh lậu kinh niên, phải đi phải lại, đã uống nhiều thứ thuốc không nhảm, nhiều lắm cùng chỉ 6 ve LIÊU-HOA-HOÀN là khỏi hẳn.

SỐ 34, Tây Bắc Độc Thủy, giá 0p.40

Bị lậu ra mủ nhiều, nên thật thuốc này đang mau hết êm dêm, mát rượi, không đau xót... Mỗi chai thật được 2 lần. Thuốc này lại dùng để rửa những mụn loét Hạ-cam, Giang-mai, Sầu-quảng rất thần hiệu nữa.

SỐ 32, Thoái Nhiệt Trừ Lạm, giá 0p.16

Bị lậu ít đi dái, đi dái nóng. (Lậu nhiệt dùng 1 gói này sắc uống thì đi dái thông và được khỏi ngay. (Dùng các thuốc Lậu khác, mà dùng thuốc này sắc lấy nước làm thang uống. Càng mau hết hơn.

SỐ 57, Tiết Trùng Lậu, giá 1p.00

Thuốc này tức là thuốc triệt nọc, ai khỏi lậu chỉ uống hết 1 hộp này được 10 đêm là không bao giờ tái phát nữa. (Các bệnh lậu kinh niên sanh ngứa lở, rứt thịt, rứt gân, buồn ông tiểu, dùng thuốc này càng mau hết bệnh hơn).

SỐ 21, Thuốc Giang Mai, giá 1p.00

Bệnh Giang-mai bất cứ đã lâm vào thời kỳ nào, dầu đàn ông hay đàn bà dùng thuốc này đều khỏi mau lẹ. Nhẹ 1 hộp, nặng uống 2 hộp.

SỐ 58, Phi Nhi Tiết Nọc, giá 1p.00

Các trẻ em bị cha mẹ truyền bệnh cho, sanh ra đau mắt, lở ngứa trên da, ăn ngũ thất thường, nước tiểu vàng, nhẹ cân, dùng thuốc này chỉ 2 hộp là hết nọc và khoẻ người, trở nên ngon ăn mau lớn.

SỐ 29, Bồi Nguyên Tiết Trùng, giá 1p.50

Sau khi vừa khỏi các bệnh phong-tĩnh, hoặc bị các bệnh ấy đã lâu ngày tới 15, 20 năm mà còn thấy những bệnh như trong mình mệt yếu, bắp thịt rứt, chân tay mỏi, hay ngứa, tóc rụng, tiểu tiện khi vàng, khi trong vẫn có đục, thường ra chất nhờn ở ống tiểu, giao hợp nóng, thức khuya ăn độc lại phát bệnh. Như thế chỉ dùng thuốc này một hộp là kiến hiệu, khoẻ người, và hai hộp là khỏi hẳn bệnh. Thuốc này dùng nhiều cũng được, càng tốt.

Bạn nào muốn biết rõ về căn bệnh và cách điều trị có kết quả chắc chắn xin viết thư cho ông chủ nhà thuốc THUỐC-ĐỨC, cũng là giám-đốc trường « Bắc Nam y-học Hàm-thụ học hiệu » ông sẽ vui lòng chỉ giáo minh bạch cho, hay là đến các đại-lý THUỐC-ĐỨC mà xin tặng một cuốn THÂN-HOA-LIÊU nói rất rõ ràng về hết thấy các thứ bệnh phong-tĩnh và cách trừ tuyệt tận gốc các bệnh ác liệt ấy.

Còn gần một trăm thứ thuốc chữa đủ thứ bệnh hiểm nghèo cho hết thầy Nam, Phụ, Lão, Ấu hết sức linh nghiệm, nói ra không hết được. Ai có dùng qua rồi thấy đều công nhận là hay và trung thành với thuốc THUỐC-ĐỨC. Ai chưa dùng hãy dùng thử sẽ khen tặng chẳng sai.

Thuốc trừ bán sỉ, bán lẻ và gửi lãnh hóa giao ngân khỏi chịu cước phí từ 2p.00 sắp lên tại Tổng đại-lý :

Dépôt

KIM-TIÊN

191-193, rue Frères Louis -/- Saigon
TÉLÉPHONE : 21.486

và ở mấy đại-lý lớn bán nhiều như sau đây : dépôt KIM-TIÊN annexe 51-53 rue de l'Eglise Giadinh, (sau chợ Bà-chiều, gần ga xe điện Bà-chiều), Longxuyên : Nguyễn-hữu-Thuật dit Thái, Bao-lieu : Trang-hiếu-Nghĩa, 60 Lamorthe Carrier, Bentre : Tân-Thanh, Cantho : Nguyễn-văn-Nhiều Kiosque, Mytho : Tân-Việt, Dakao : Mỹ-Long, 146-148 rue Albert 1er, Saigon : Nguyễn-thị Kính và Xuân Nga 181 Bd de la Somme.

NATUREL PHOTO
393 - 395 Paul Blanchy
SAIGON

họa hình lớn
thiết giống
khéo, bền
và thiết rẽ
chuyên môn trên mười năm

Mi đeo lột xoàn nền đồ g

Một đôi bông xoàn 3000 p.

Muốn cho người ta tưởng mình đeo một
đôi bông xoàn 3000 p. quý bà hãy đến tiệm
BA QUAN số 58 đường Vannier (chợ cũ)
Saigon mà đặt mài một cặp lột xoàn mới Đeo-
quốc, chỉ có 30p. thôi.

Từ kiểu vớ và sự mài khéo léo cho đến
nước long lanh dầu cho tay chuyên môn cũng
không thể phân biệt được. Có chừng tại tiệm
để làm bằng chứng.

(Hột xoàn mới Đeo-quốc, sáng giữa
không mòn; cắt dẹt kiền, sắc đến không
sao nhất là dùng lâu mấy cũng vào tốt tự
nhiên có giấy bảo kết đời đời chắc chắn).

«MAI» N° 100

Descours
Cabaud
Représentant exclusif

LƯỞNG NGHI BỔ THẬN

Lê-huy-Phách

Trong số 100 người đàn ông, ở thế kỷ này, thì có đến 90 người
có các bệnh ở Thận. Bại-thận: đau lưng, mắt mờ, ù tai, nhức
đầu, tiểu tiện vàng, tinh khí loãng... Hoặc sanh ra Mộng-tinh,
Di-tinh, Hoạt-tinh, Liệt-dương... Hoặc những người vì!! thủ
dâm! mà sinh ra tức ngực, hay đánh trống ngực, di-tinh, mộng-
tinh... Hoặc những người sau khi khỏi bệnh phong-tinh vì uống
phải nhiều thứ thuốc công phạt làm hại thận khí mà sanh ra
đau lưng như bẻ, ù tai, chảy nước mắt, hoa mắt, rụng tóc, ướt
qui đầu...

Có các bệnh kể trên đều dùng!! Lưỡng nghi bổ thận!! số 20
của Lê-huy-Phách các bệnh khỏi hết — sinh khí cổ tinh, khôi
bại thận, khôi di-tinh, khôi mộng-tinh, khôi hoạt-tinh, khôi bệnh
liệt-dương chắc chắn như vậy, dám cam đoan.

Lưỡng nghi bổ thận số 20 của Lê-huy-Phách là một thứ thuốc
bổ thận!! hay nhất ở xứ này! Mỗi hộp giá 1p.00.

Đàn bà bắt điều kinh Dùng thuốc Lê-huy-Phách hay nhất

ĐIỀU KINH CHỮNG NGỌC SỐ 80 GIÁ 1p.50. — Các bà có
bệnh Bất điều kinh, khi lên tháng, khi xuống tháng, huyết ra tím
đen, có khi ra khí hư nữa. Trong người bần thần mỗi mệ, kém
ăn, ít ngủ, hoa mắt, ù tai, đau bụng khi hành kinh... dùng
thuốc Điều kinh chứng ngọc số 80 của Lê-huy-Phách, kinh
nguyệt điều hòa, tốt cho sự sinh dục, mau có thai nghén.

ĐIỀU KINH BỒ HUYẾT SỐ 21 GIÁ 1p.00. — Các cô kinh
hành sai hẹn, tháng có, tháng không, da vàng, quầng mắt thâm,
người nhọc mệt... dùng Điều kinh bồ huyết số 21 giá 1p.00
kinh hành đúng hẹn, da đỏ hồng đào, khoẻ mạnh luôn luôn và
làm cho người tăng thêm vẻ đẹp.

Thanh-niên Cứu khổ hoàn Trị tận gốc các bệnh Lậu

Một thứ thuốc Lậu hoàn toàn linh nghiệm, hay hơn hết thấy
các thứ thuốc Tây, Tàu. Ta đã có bán từ xưa tới nay ở xứ này.
Thuốc này có đặt tinh chữa các bệnh Lậu: không cứ là kinh niên
hay mới mắc, tức buốt hay ra mủ, bệnh Lậu phải lại hay phải
nhiều lần, bệnh Lậu có biến những chứng gì nguy hiểm, bệnh
Lậu ở đàn ông, đàn bà hay đàn bà có thai... đều dùng Thanh-
Niên Cứu Khổ Hoàn số 70 giá 1p.20, dùng được nhiều ngày, dứt
tuyệt nọc các bệnh Lậu. Thứ thuốc Thanh-Niên Cứu Khổ Hoàn
này hiệu nghiệm phi thường. Các ngài hãy nói những người
đã dùng rồi thì sẽ biết sự công hiệu là dường nào.

VAN NANG LINH BỒ

Lê-huy-Phách

Một thứ thuốc bổ sức khoẻ dùng chung cho các cụ già, bà lão,
đàn ông, đàn bà, người lớn, trẻ con. Dùng thuốc này thân hình
hình tráng kiện, phần khởi tinh thần, ăn ngon, ngủ yên, tăng
thêm sức khoẻ... Các cụ già, bà lão dùng thuốc này khỏi bệnh ho
sẽ đem, da dễ hồng hào, tăng thêm tuổi thọ. Đàn ông, đàn bà
dùng thuốc này, bổ khí, bổ huyết, tốt cho sự sinh dục.

Những người làm việc bằng tinh thần hay sức khoẻ nhiều quá:
trong người mệt nhọc, chân nẫu... dùng thuốc này làm việc lâu
mệt, thêm trí khôn, tăng trí nhớ. Trẻ con dùng thuốc này mau
lớn. Mỗi hộp giá 1p.00.

Bệnh Bạch Đái

Thuốc Lê-huy-Phách hay nhất

Bệnh Khí-hư (bạch-đái) rất nguy hiểm cho phụ-nữ. Người có
bệnh khí-hư thì thường thấy tiểu tiện vàng, đục, có giấy, có cặn,
ra khí-hư hoặc vàng, hoặc trắng, kinh nguyệt bất điều, người ốm
yếu... dùng Đoạn Căn Khí-Hư âm số 37 giá 1p.00 và Táo Nhấp
Khí Hư Trùng số 38 giá 0p.50 của Lê-huy-Phách, khỏi hẳn bệnh
Khí-hư (bạch-đái) tốt cho đường sinh dục về sau.

Lọc máu sát trùng

Tuyệt trùng Lậu, Giang-mai

Lậu, Giang-mai chưa tuyệt nọc: tiểu tiện trong đục bất thường
có vẩn (Filament), ướt qui đầu, đồ qui đầu, buồn ngứa trong
ống tiểu tiện giắt thịt trong người mỗi mệ, rụng tóc, mù mắt, ù tai,
đau lưng... dùng Tuyệt trùng số 12 giá 0p.60 kèm với Bồ Nhũ
Tạng số 22 giá 1p.00 khỏi hết các bệnh kể trên, tuyệt nọc các bệnh
phong-tinh, người thêm sức khoẻ, không bao giờ trở lại.

Nhà thuốc LÊ-HUY-PHÁCH

N° 19 Bđ. GIALONG -- N° 19 HANOI

Tổng phát hành ở Nam-hự

XUÂN-NGA

181, Bđ de la Somme--Saigon

Tổng phát hành ở Cao-miên

HUYNH-TRI

15, rue Ohier--Phnompenh

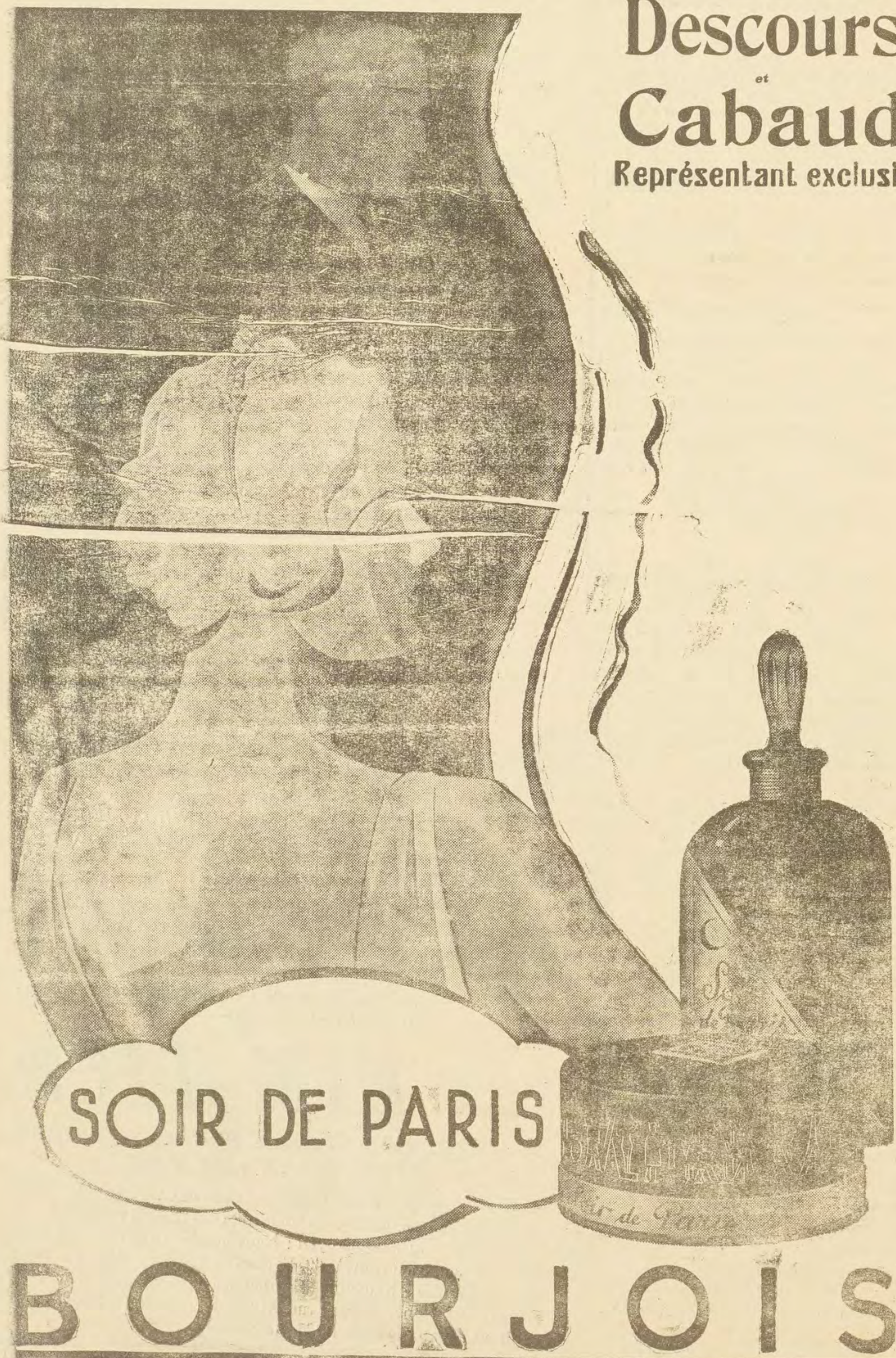
Và khắp các tỉnh Trung, Nam, Bắc, Lào, Cao-miên đều có đại-lý.

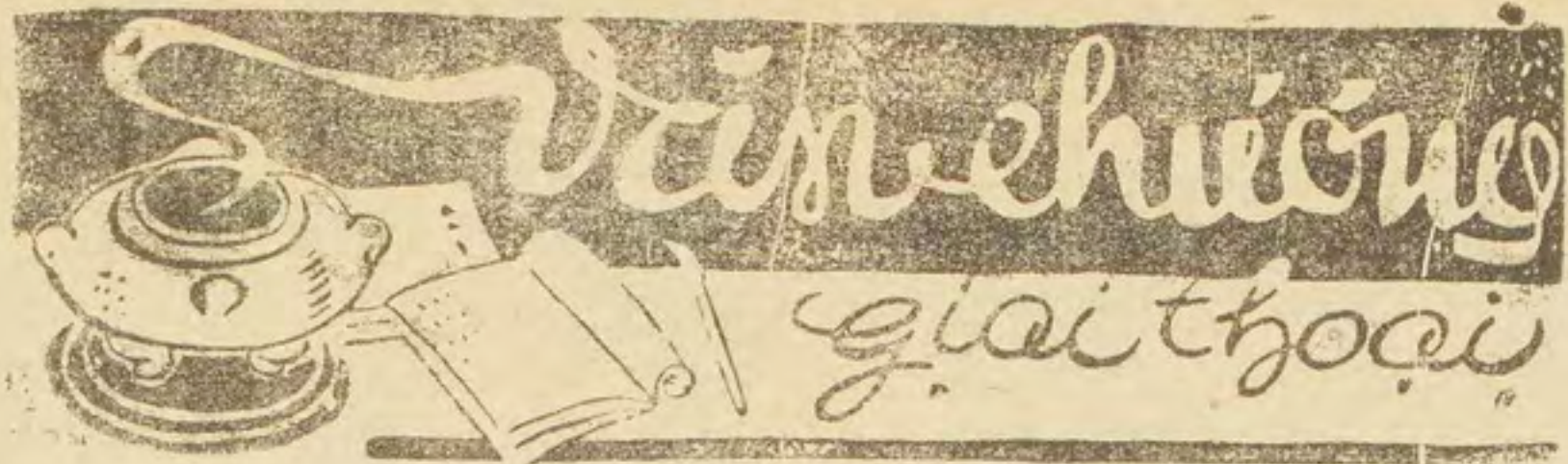
Ở Saigon bán tại Xuân-Nga Bđ la Somme; Bạch-Loan và nơi

Dépôt **KIM-TIẾN** Saigon

191-193, rue Frères Louis -- Saigon -- Téléphone : 21 486

Dakao bán tại Đứ-Thăng và Mỹ-Long 146-148 Bđ Albert 1er,
Giadinh bán nhiều nhất tại KIM-TIẾN annexe 51-53 rue de
l'Eglise (gần ga xe lửa ngang chợ Bà-chiếu).

Tình và thơ

XII. — ÔNG VUA HOANG - DÂM VÔ ĐỒ SỐ 5

VƯƠNG - Điền, con út Vương-Kiến, vua nước Thục trong hồi Ngũ đại.

Khi lên ngôi vua, mới mười tám tuổi, Điền-lập Châu - thị làm hoàng-hậu. Cách vài tháng Điền sai các quan phải kén con gái những nhà tử-tế, tất cả đúng hai ngàn người, đưa vào hậu-cung.

Được hai năm, Điền đi tuần lên miền Bắc, cho Tề-dương Vương-Thác cai quản hết các đạo quân. Trong lúc quân kéo đi tỉnh, kỳ, qua, giáp, dài đến hơn trăm dặm, Điền mặc đồ binh, đội mũ vàng có trạm ngọc trai, tuy cầm cung tên, ống tay áo đều viền bằng gấm. Đến một chỗ, dừng xa ngó thấy tướng như pho tượng Thiên-lôi bằng giấy.

Tới Hán-châu, Điền hạ lệnh đóng quân lại đó, để cùng các cung phi cỡi thuyền, tấu nhạc, uống rượu làm vui chừng hơn một tháng như thế mới đi. Khi đến Tây-huyện, Điền lại bắt dừng quân lại, để thả thuyền vui chơi quanh miền Lăng-trung. Chuyển rồng, những người chân-sáo đều mặc áo gấm. Điền tự chế ra khúc « Thủy-diệu Ngân-Hàn » bắt bọn nhạc-sĩ hát xướng.

Đến năm thứ ba, Điền về Thành đô. Tháng năm, năm ấy, vườn Tuyên-hoa xây-dắp đã xong. Bê dài của vườn tới mười dặm. Trong vườn có cất những điện : Trung-quang, Thái-thành, Điền - srong Hội-châu, những cung : Thanh-hoà, Nghênh-Tiên, những dinh : Đàng-chân, Bồng - lai, Chiêu - hà. Hết thấy công trình thổ-mộc, thiết là xa hoa tới kém. Điền luôn luôn trong vườn ấy uống rượu sáng đêm. Cung-phái, cung-lân đều ngồi lẫn lộn, giầy giúp đỡ ngón ngang.

Có lần Điền mời Gia - vương Tôn-Thọ tới đó ăn yến. Như dịp, Tôn-Thọ cầm chén cản ngăn Điền nên nghĩ đến chuyện xa - tắc, dè - dặt bớt chuyện yến ẩm nhan sắc. Vừa nói, Tôn - Thọ vừa chảy nước mắt, lời lẽ rất khảng-khải. Điền đã có vẻ hơi thẹn. Bấy giờ một lũ nịnh-thần là Phan tại-Nghênh. Cỗ-tại-Tuần, Hàn-Chiêu xen vào tâu rằng :

— Gia-Vương vốn không uống được rượu. Lời nói của ngài cũng không đáng lấy làm lạ.

Rồi họ dờ ra những chuyện đùa-dỡn, pha trò. Điền lấy làm thích. Điền sai một cô cung-nữ đẹp như là Lý-ngọc-Tiên hát bài hát của Điền soạn ra để chuốt rượu cho Tôn-Thọ.

Tôn-Thọ sợ bị tội-vạ, phải gượng mà uống. Bọn nịnh-thần lại tâu :

— Gia-Vương nghe Ngạc-Tiên hát, đã chịu uống rượu. Vậy xin nhà vua đem Ngạc-Tiên ban cho Gia-Vương.

Nhưng D ền không nghe :
— Chưa chắc Gia-Vương đã nhận.

Bài hát của Điền soạn ra để Lý-ngọc-Tiên chuốt rượu Tôn-Thọ như vậy :

« Máy bay năm về rở-ràng,
« Tuyên-hoa ao ấy, trang vàng mới sai,
« Ánh trăng trán-ngập lâu-dài.

« Có rượu chẳng uống là người ngu-sy. » (1)

Có lần Điền thiết tiệc ở dinh Chiêu-thần, cho nhiều đàn bà con gái ngồi xen lẫn với mình, Điền lại tự cầm xênh phách vừa gõ vừa hát những khúc Nghê-thường, Vũ-y và Tư-Việt-nhân.

Một lần khác, Điền ngự thuyền rồng, chơi suốt Vạn-hoa, các thuyền đi theo hầu đều dùng buồm gấm, đội thuyền dài đến mười dặm. Từ đêm Vạn-hoa đến cầu Vạn-lý, con gái đỏ xem, chật hai bệu bờ. Giữa trưa, cơn gió nổi lên, nhiều chiếc thuyền đắm, chết đuối tới mấy ngàn người, nhưng Điền vẫn không việc gì.

XIII. — VUA CHO VỢ VÌ MỘT BÀI THƠ

TRONG đời nhà Tống, anh em Tống - Giao, Tống-Kỷ cùng đỗ một khoa và cũng nổi tiếng một thời, người ta gọi là Đại-Tống, Tiểu-Tống.

Một hôm, Tống-Kỷ cưỡi vườn ngự uyển vừa gặp chiếc xe của một cung-nhân chạy qua, trong xe có người con gái mở bức sáo ngó ra và nói :

— Tiểu-Tống đó !
Về nhà, Tống-Kỷ theo điệu « Gia-ô-thiên » để mấy câu tức-sự như vậy :

« Bên lối xe loan thoáng bóng hồng.
« Trong rèm một tiếng, một đau lòng.
« Thân không cánh phượng khôn bay tới,
« Bụng tựa sừng tê, vẫn muốn thông
« Vàng làm mài, ngọc làm lồng.
« Xe như nước chảy, ngựa như rồng,
« Chẳng Lưu những sáu non Bồng thắm.

« Đầy lại và hơn mấy vạn trùng ».

Bài này truyền-tung và tới hậu-cung, rồi thấu đến tai vua Nhân-Tôn nhà Tống. Nhân-Tôn bèn cho tra-hỏi trong bọn cung-nhân :

Cái xe số mấy bữa ấy đi qua ngự-uyển và người nào đã kêu gọi Tiểu-Tống ?

Một ả cung-nhân tự thú :

Trước kia, nhân được hầu một bữa tiệc, thấy nhà vua cho đòi các Hàn-lâm học-sỹ, bấy giờ nội thần ở đó nói rằng : « Đây là Tiểu-Tống ». Hôm ấy, tiện-thiếp ở trong xe, tình-cờ vừa gặp Tiểu-Tống đi qua, nên gọi một tiếng mà thôi.

Nhân-Tôn liền đòi Tống-Kỷ vào cung, và lúc nói chuyện, vua nhắc đến việc đó.

Tống-Kỷ sợ quá, không biết đối đáp ra sao. Nhân-Tôn mỉm cười :

Non Bồng cũng không xa đâu. Rồi tức thời vua ban ả cung-nữ ấy cho Tống-Kỷ.

(Còn nữa)
CỐI-ANG

1. Nguyên Hân-văn là :
« Hách-hách, huy-huy phi ngũ vãn,
Tuyên-hoa tri thượng nguyệt-hoa tân,
Nguyệt hoa như thủy tâm cung-diện.
Hữu tửu bất tủy chân sy-nhân. »
2. Uyên-văn chữ Hán :
« Bảo-cổc điều-luân hiệp-lộ phùng.
Nhứt thanh trường đoạn tử vi trung.
Thân vô thái-phụng song phi dục ;
Tâm hữu linh-tê nhất diêm thông.
Kim tại ốc, ngọc vi lung.
Xa như lưu thủy, mã như long.
Lưu lang dĩ hận Bồng vớ'n miền.
Cách Bồng sơn kỷ vạn trùng.

BỆNH LẬU RẤT DỄ CHỮA

Đỡ ngay, khỏi hẳn. Thuốc hay dị kỳ. Mua thuốc cấp giấy cam đoan, không khỏi trả lại tiền

Thuốc hay nức tiếng, được hết thầy các giới tín-nhiệm và hoan nghinh nhà thuốc sắp mở chi điểm tại Haiphong, Thanh-hóa, Vĩnh-Dày công kinh nghiệm nhà thuốc chế ra nhiều thứ thuốc, lặn khác nhau, hợp với các biến chứng và thời kỳ bệnh nên dùng thuốc sau 5, 6 giờ đã thấy bệnh chuyển. Thuốc lậu số 1 chữa bệnh mới mắc, mủ trắng đặc hay loãng, dài gắt, buốt, rớt lại giọt máu loãng mỗi lọ 0p.60. Thuốc lậu số 2 chữa bệnh đã 15, 20 ngày, trở lên mà chưa khỏi, dài thông cường dương đau, có nhiều mủ xanh, vàng, lọ to 1p.20, nhỏ 0p.60. Thuốc lậu số 3 chữa bệnh kinh niên, phải đi, phải lại, nhiều mủ hay chỉ ướt quí đầu, nặng mạnh có giọt mủ đặc xanh, miệng dài vết chặt, dài nóng, đỏ, thỉnh thoảng như nước gạo, lọ to 1p.50, nhỏ 0p.60. Thuốc lậu số 4 chữa bệnh lậu kinh niên, ngày sạch như thường sáng dậy nặng mạnh có tý chút mủ trắng, dài có nhiều vẩn và bệnh lậu kém rất tài tình chỉ 2, 3 lọ khỏi dứt, mỗi lọ 1p.00. Thuốc tuyệt trùng lậu số 5. Thuốc hay nức tiếng trị tận gốc uống sau 3 4 giờ đại tiện tiện có mùi thuốc, lau mồ hôi ngửi thấy mùi thuốc. Kết luận thuốc ngấm khắp các cơ thể, trị được tuyệt nọc mỗi lọ 1p.20. Bệnh giang mai (tím la), hạch sỏi, hạ cam sang dùng thuốc AN-HOA nhẹ eb 2, 3 ngày lên vẩn thành sẹo.

Cai á-phiện Ghiền nặng, hàm kẹo, nước nóng cũng nuốt định 5, 7 ngày bỏ hẳn, thuốc dễ uống, không vật, không sinh bách chứng, khỏi rồi ngửi thấy mùi á-phiện là ghê kinh, buồn nôn ọc nên bỏ được hẳn mãi, lạng bẹp không dùng thuốc Cai AN HOA nhứt định không bỏ được bệnh ghiền. 1p.50 một chai nặng lắm chỉ 6 8 chai. Có nhận chữa khoán.

Phong tê phù thấp Mặc chứng bệnh thấp xình phù bắp chon, sưng đầu gối, mắt cá, chốc bàn chon, xương thịt nhức nhối, buồn mõi phải dùng thuốc AN HOA mới khỏi hẳn được. Lọ to 1p.20, phong nhỏ 0p.30. Tê bì, da khô, cẩu ít đau, tê khoèo phải dùng thuốc ngâm rượu mỗi chai 1p.00. Mặc các chứng thấp không dùng thuốc AN HOA nhứt định không khỏi hẳn được.

Bạch đới, khí hư. — Các cụ, các bà, các cô mắc bệnh Bạch đới hay khí hư dùng thuốc AN HOA nhẹ chỉ 4 ngày tới tuần lễ, nặng 2, 3 tuần khỏi dứt. Mỗi hộp 1p.20. Tê uống khỏi dư 6p.00. Ở xa gửi lãnh hóa giao ngân.

Hỏi tại nhà thuốc **AN-HÒA** 20 Hàng Than (rue de Charbon) Hanoi và Đại-lý Mai-Linh Haiphong - Quý Lợi A Tonq.

Madame
Tuong van-Huân
800, rue d'Espagne. — SAIGON
BÁN ĐỦ ĐỒ THÊU
REN, CHỈ LAINE (G61 contre remboursement)

NEO-TONIO
RƯỢU BỔ MÁU BÒ

Dưỡng thai và sau khi đẻ nên trường phục
Néo - Toniq
Ăn ngon dễ ngủ, mau iêu, ngừa bệnh lao về sau. Rượu có nhiều chất bổ dưỡng cho máu.
Công hiệu chắc chắn.

Có bán trong các nhà thuốc Tây
ĐẠI-LÝ Pharmacie **KIM-QUAN**
90, Bonard SAIGON — Tél. : 21.464

MỘT BẢNG CƠ HIỆN NHIÊN..
Chữa tuyệt chứng ho lao chỉ cho bằng :
Phế lao chỉ khai hoàn số 2
... Là một môn thuốc gia-truyền và kinh nghiệm của hai nhà y-học LÊ-VĂN-HOANH và TRẦN-VĂN-HÓA, Trung-Việt Tôt-nghiệp y-sanh, tham-bác cả y-lý Đông-tây, tận tâm luyện thành, để tuyệt trừ ho khốc khắc, ho ra huyết, khạc đờm xanh, vàng, ho khan tiếng, tức ngực, đau lưng, ốm o gầy mòn. Hiện đã cứu nhiều người qua khỏi cảnh trầm kha. Lắm thơ khen tặng.
Mỗi hộp giá : 1p.50 — Nguyên tề : 12p.00 — Nửa tề : 7p.00
ĐIRECTEUR
M. Lê-văn-Hoanh HOAN - HAI - DU O'NG
(Cochinchine) (Cailay)
Đây là một đoạn thơ khen thuốc ho :
Hà-Tĩnh, le 23 juin 1939
Thưa ngài,
Tôi thiết tưởng thuốc « Phế lao chỉ khai hoàn số 2 » của ngài rất công hiệu thần-châu 27 tuổi sanh ho đã gần một năm uống thuốc gì cũng không lành, mà cha u ược thuốc của ngài đến 2 hộp thì chứng ho lách lập tức. Thật là một thứ thuốc rất thần hiệu. Vậy ngài gởi tiếp thêm 2 hộp nữa, Ca'm ơn ngài vạn bội.
Monsieur NGUYEN-XUAN-VIEM Ex-Maire à Cam-royer
(Nord'Annam) Hà-Tĩnh

Ông Trần-quang-Minh
CHUYÊN MÔN TRỊ BỆNH
+ HO LAO VÀ ĐAU TIM +
Những thơ từ khắp nơi gửi đến ngợi khen thuốc ho lao và đau tim, từ quan chỉ dân rất nhiều. Nhiều cao đến đời, chúng tôi không có thể nào đăng lên báo hết, chỉ để in ra thành sách mà thôi. Thậm chí đến người Ấn-độ, người Pháp và China cũng thường có đăng lên tờ báo « MAI » này mà ngợi khen chúng tôi nữa. Gần đây các báo như Dân-Nam, Phong-Sự và Đông-Dương cũng thành thật giới-thiệu. Bà con xa gần có đọc báo lâu nay đều thấy rõ. Điều cần nhứt là lâu nay chúng tôi không có gởi thuốc cho đại-lý nào bán cả. Ai có bệnh phải tới nhà hay là viết thư mua thuốc. Vậy trong lục-châu chư-quân, ai có bệnh ho lao, đau tim, ho ra máu, khạc ra máu, thốn ngực, nặng ngực, yếu hô hấp, đàm và nhớt nhiều, một chơn thì, đàm xanh, đàm vàng. Thôi nên mau viết thư kể rõ chứng bệnh, hay là đến tận nhà mua thuốc về uống. chúng tôi dám chắc dầu cho bệnh nặng nhẹ thế nào cũng phải dứt tuyệt, vì thuốc này đã trị hết cả trăm, ngàn người rồi. Thơ từ hồi về thuốc men thì đề tên TRẦN-QUANG-MINH, còn mandat mua thuốc xin đề tên em tôi cho đề lãnh.
CHÁU-VĂN-TẠO 45 bis Route Communale n° 21
(Gần Ngã tư Cây-quéo) Giadinh

DỪNG HAY THUỐC mạnh
KHÔNG DỪNG
Ai mà không công nhận thuốc MẠNH của nhà thuốc
ĐẠI-QUANG
Khí huyết đầy đủ thì thân thể mới mạnh mẽ, tâm thần mới thông minh.
Huyết Trung Bửu Đại-Quang
là thứ thuốc Bổ Huyết rất tài.
Ăn ngủ chẳng được, tinh-thần đã đuối, thân thể gầy ốm, da mặt xanh xao, uống HUYẾT TRUNG BỬU ĐẠI-QUANG 7 ngày sẽ kiến hiệu ngay.
TRỞ VÀ BÁN TẠI :
N° 27 Boulevard Tổng-Đốc-Phương Cholon. Tél : 30.055
N° 231 Rue d'Espagne Saigon. Tél : 21.816
N° 23 Rue des Cantonnais Tél : 805.

CON TÔI

KỊCH CỬA DONG-CHI

Các vai

Thanh, họa sĩ
Liên, vợ của Sơn
Phú, cha của Liên

Son, giáo-sư
Người khách lạ
Hoa, con của Liên
Con Sen, đứa ở

(Tiếp số 100 và hết)

Sen VII

SƠN VÀO

THANH.— (dừng dậy) Chào ông Giáo.

SƠN.— Không dám, mời ông ngồi. THANH.— Chúng tôi đã làm phiền ông bà rất nhiều.

SƠN.— Xin ông cứ tự nhiên không sao, (nói lặng) ông chưa về quê?

THANH.— Tôi bị ốm chuyển xe đêm.

SƠN.— (tự nhiên) Phải, ông ở lại vài ngày nữa, để đi xem phong cảnh cho vui. Chắc ông đã xem cửa biển Nhật - lệ, và thạch động Phong - nha. Đây, đều là những cảnh đẹp, ông nên về lấy vài bức ảnh làm kỷ niệm.

THANH.— Tôi cũng định thế, nhưng ngày giờ ít quá, vả lại..

PHÚ.— Ông Thanh muốn đem cháu Hoa vào Saigon đây.

SƠN.— Việc ấy, xin ông tự liệu, vì tôi... (ngập ngừng) còn có nhà tôi (chỉ vào Liên).

PHÚ.— (phản giã) Thôi con ạ, thầy đã bỏ qua những điều lầm lỗi trước của con. Thì nay cháu Hoa đã khôn lớn, việc gia thất của con đã thành rồi. Thì con của con, tức là cháu của thầy, con không nuôi thì có thầy đây. Nhưng nay ông Thanh là cha nó muốn đem nó về quê, thì con cứ để cho ông ấy đem đi, chẳng qua là con chung cã. Con đã nghe cha chứ... (Liên gục đầu nức nở, trong căn phòng lặng lẽ mỗi người đều nín thở).

LIÊN.— Thưa thầy, nhưng nó là con của con.

PHÚ.— Tao biết, tao biết con của mày, nhưng mày còn chồng của mày, còn con của mày nữa. Nghe chưa, hiểu chưa?...

LIÊN.— (nức nở) Ôi! ai đem dao mà cắt ruột tôi như thế. Con tôi phải mang nặng đẻ đau, chớ nào phải con cha vợ chứ vào ở đầu đình xó chợ hay sao?...

THANH.— Bà Giáo không nên nói nặng lời như thế, con bà là con tôi, thì nay tôi nuôi cũng như bà nuôi. Bà nên nghĩ đến hạnh phúc gia đình của bà ngày nay, ngày mai... hơn là để.

PHÚ.— Phải, ông nói rất đúng, để thằng Hoa nó nuôi. tôi chỉ thấy trong gia đình nó lục đục hoài, tôi cũng không hiểu vì sao như thế?

SƠN.— Thưa thầy (thẹn thỏ) Thầy nói vậy thì thằng Hoa đã vì tôi, vì một người cha ghê gớm chẳng?

PHÚ.— Tao không bao thể, nhưng ý tao nghĩ, một người muốn nuôi con, một người không muốn nuôi con; thì lẽ nào cũng vậy, theo lý mà nói phăng đi, còn úp mở mà làm gì nữa? Nghĩa là mày cứ để cho ông Thanh nuôi lấy thằng Hoa. Tao đã biết mà, trên năm mươi tuổi đầu nào tao phải trẻ thơ hay sao?...

LIÊN.— (khóc rống lên) trời ôi! đất ôi!... con ôi!... Từ đây bao giờ cho mẹ thấy mặt con, Hoa ơi!... hu!... hu!... hu!...

HỒI THỨ HAI

Sen I

Thanh và một người khách lạ

Cách hai năm sau.

(Trong một căn phòng chật hẹp bề bộn. Đồ đạc bỏ ngổn ngang, nào giá vẽ, ghế, bàn, sơn, thuốc vẽ v.v... không có một thứ nào đáng giá. Quanh tường dơ bẩn đầy những dấu sơn, thuốc vẽ, và treo đầy những tranh vẽ dở. Thanh còn loay hoay lục soạn cái nọ sang cái kia, pha thuốc vẽ lại một bức tranh, rồi lại dừng xa để ngắm, gãi đầu cười một cách đắc chí. Bỗng nghe tiếng gõ cửa ở ngoài, vội đi lại mở cửa; thấy một người khách lạ, ăn bận lôi thôi, không được sạch sẽ, mặt mũi hốc hác tóc rối rũ xuống quá tai, vẻ mặt buồn bã, ở ngoài đi vào.)

THANH.— Chào ông

KHÁCH.— Không dám, chào ông.

THANH.— Tôi chưa được biết ông là ai?

KHÁCH.— Xin lỗi ông tôi là một người khách phương xa, không tiện nói tên và muốn được tiếp chuyện với ông.

THANH.— Ông cứ tự nhiên, ông mời Trung-kỳ mới vào thì phải?

KHÁCH.— Thưa phải, ông là Nguyễn-duy Thanh?

THANH.— Chính tôi, mời ông ngồi tạm, ông có chuyện gì cần đến tôi?

KHÁCH.— Tôi có một câu chuyện muốn nói với ông, nhưng ngại lời..

THANH.— Không sao, và nếu câu chuyện ấy, tôi có thể giúp ông được tôi xin hết lòng.

KHÁCH.— (buồn) Khổ lắm ông ạ! Tôi tưởng nhắc lại mẩu đời dĩ vãng, chỉ gọi cho tôi, và ông một mẩu thương tâm mà thôi. Sở dĩ nay tôi tìm đến ông cũng chỉ vì câu chuyện ấy..

THANH.— Chuyện gì ông có thể cho tôi biết ngay được không, lành hay dữ?

KHÁCH.— (vẫn tự nhiên) Trong khoảng thời gian tám năm. Trời ôi tôi đã sống trong buồng tìm âm thầm, lặng lẽ để nghe sự đau thương rên rỉ. Tôi là một tên tù mãn hạn ông ạ. Mặc dầu tám năm bị nhốt trong lao tù, tôi cũng chưa thấy sự đau đớn nào bằng.

THANH.— (ngạc nhiên nhìn người khách lạ không chớp mắt) Ông là một người tù mãn hạn?... Tôi có điều gì ông còn mang hận trong lòng chẳng?

KHÁCH.— Xin ông cứ yên tâm, tôi không phải là tên tù vượt ngục, tôi là một tên tù mãn hạn... Ông không phải là kẻ thù của tôi, là ân nhân của tôi... Tôi có đủ bằng chứng để ông tin tôi, (khách rút trong túi ra một mảnh giấy) Đây là tờ Bulletin de Libération, tôi xin đọc để ông nghe: « Le né... tên tôi N° 835 né de 30 ans du village... làng tôi, a été libéré de la Prison de... một tỉnh ở trên Mũi... le 21-

12-193... và có chữ nhận thực rằng: « Bénéficiaires d'une ordonnance de non lieu ». Như vậy ông đã tin chưa?...

THANH.— Ông có thể cho tôi biết rõ qui danh?...

KHÁCH.— Không tiện, xin ông miễn lỗi cho tôi, tôi gặp ông chỉ muốn yêu cầu một việc...

THANH.— Nếu chuyện ấy, bất hợp pháp. Nhưng tôi muốn biết ông yêu cầu việc gì?...

KHÁCH.— Trời ôi! tôi đã cố chôn kín sự lòng, tôi không muốn gọi nó ra nữa. Vì, bao nhiêu sự đau đớn, nhục nhã đã tràn ngập đời tôi, đời tôi khổ nạn lắm ông ạ!

THANH.— Tôi sẽ xin kính trọng sự đau đớn của ông, và sẽ đầu tiên các chuyện ông đã nói với tôi.

KHÁCH.— Hồi ấy, cách đây nay đã tám năm rồi ông ạ. Hồi mà tôi còn sinh trưởng trong một gia đình phú quý, của một giòng dõi vọng tộc, Thầy tôi làm quan cao, tại triều... Hồi ấy, tôi mới 22 tuổi, một cái tuổi trẻ trung, lòng còn chan chứa tình ái, thú thật, tôi đã không để nên được lòng rạo rạo, mà tôi đã yêu Liên...

THANH.— Ông đã yêu Liên?...

LIÊN.— Phải. Kiều-Liên?...

KHÁCH.— (vẫn chăm rãi) Phải Liên... Kiều-Liên? Chắc ông cũng không còn là gì con người ấy nữa.

THANH.— Phải Liên ở tỉnh Q. B.?

KHÁCH.— Chính thị, ông đừng ngạc nhiên cho là quái gở, ông hãy bình tĩnh để tôi thuật hết cho ông rõ. Tôi gặp Liên; yêu Liên thời gian ấy; vụt qua chưa được năm sáu tháng, thì tôi bị bắt vì tình nghi liên can vào cuộc âm mưu về chánh-trị. Rồi tôi bị đầy ở Banmethuot, mặc dầu không đủ tang chứng để kết án. Trời ôi! thời gian tám năm ở trong chốn lao tù trên xứ mịt, tôi tưởng đã giết chết một đời trẻ trung tốt đẹp của tôi. Tôi không ngờ Liên, con người đàn bà ấy, lại có tâm địa sâu sắc, độc ác đến thế. Chính vì Liên mà tôi bị tù đầy ông ạ.

THANH.— Liên đã làm cho ông bị tù?

KHÁCH.— Chính con người đen bạc, tàn lạn lương tâm ấy, nó đã giết tôi chết tàn, chết rũ trong ngục tối, cũng chỉ vì một cái ghen nhỏ nọn dấy mà thôi. Nó không có gì là chánh đáng cả, hồi ấy, tôi và Liên đương yêu nhau cảm thắm, về... Nhưng ngày tôi về, thì nghe tin Liên đã lấy chồng, còn đứa con Liên nghe được tin song thân tôi hoang thai ấy, thì ông đã đem vào định hồi con một ông Phũ cho tôi. Vì thế, chuyện như mây lông, mà

Liên đem lòng ghen tương cố ám hại tôi, ngăn trở không cho tôi được đi lấy người khác? Làm cho tôi bị tù tội đến bấy giờ.

THANH.— Ôi! Có thể như thế được chăng? sao lại có một câu chuyện quái gở đến thế này?...

KHÁCH.— Tám năm đã qua tôi chịu bao nhiêu uất ức đau khổ, có lúc tôi muốn liều mình tự sát, nhưng lại không chết, người ta đã cứu tôi sống, và canh gát tôi rất nghiêm nhặt. Ngày nay tôi được mãn tù được trông thấy bóng mặt trời, là nhờ một đạo luật ân-xá (thở dài) Nhưng đời tôi tuyệt vọng nhiều. Đời đã đem thói khinh bạc ruồng rẫy tôi, đời đối với tôi ngày nay chỉ là một kẻ thù, tôi không còn thiết tha gì đến sự sống nữa, ông ạ! Nếu tôi không vì giọt máu hổ ròi, vì đứa con không còn cha mà...

THANH.— Đứa con không cha?

LIÊN.— Ông nói gì tôi chưa hiểu?...

KHÁCH.— Vì đứa con của tôi, nó, chưa biết tôi là cha của nó, mà hiện nay nó đương làm nuôi của ông.

THANH.— (mặt tái xanh) Ông nói gì! Ông muốn nói gì? (con ai? Con ai?)

KHÁCH.— Con tôi, con của tôi đấy ông ạ. Con tôi mà hiện nay ông đương nuôi đấy.

THANH.— Con của ông? Con của ông?

KHÁCH.— Phải, con tôi

THANH.— (trợn mắt) Đầu lại có chuyện vô lý như thế? (gục đầu trên bàn ăn ức nức, đau đớn)

KHÁCH.— Xin ông đừng lấy làm ngạc nhiên, nó là con tôi, là một giọt máu hổ ròi của tôi, và chính tôi là cha nó. Tôi muốn nói ngay rằng, vì hồi ấy, cái tình yêu giữa tôi và Liên đã không để nên được lứa dục, trong lúc thâm vụng tôi đã để lại một kỷ - niệm của cuộc ân ái nồng nàn. Ngày nay tôi vẫn chưa quên cho đến sau lúc tôi tiếp được thư của Liên, tin cho tôi là nàng đã có thai rồi. Và đương kiểm cách bỏ nhà trốn đi, vì nàng sợ công việc vỡ lở ra, cha mẹ nàng mà biết thì sẽ không dung thứ. Rồi, từ đây vắng mặt, tôi không còn tiếp được tin tức gì của Liên nữa, Tôi vẫn in trí là nàng đã bỏ nhà trốn đi một phương xa, để đợi ngày tôi về... Nhưng ngày tôi về, thì nghe tin Liên đã lấy chồng, còn đứa con Liên nghe được tin song thân tôi hoang thai ấy, thì ông đã đem vào định hồi con một ông Phũ cho tôi. Vì thế, chuyện như mây lông, mà

THANH.— Ông lầm, ông lầm to. KHÁCH.— Không, tôi không lầm ông hãy thương hại lấy tôi tôi. Tôi nghiệp tôi lắm,

THANH.— (Sống sốt) Trời ôi! Con tôi!.. Con tôi!.. ; ; Tôi không ngờ.

KHÁCH.— Ông không phải ngờ vực gì nữa. Ông hãy đọc hết bức thư này (móc một bức thư trong túi ra đem cho Thanh) Ông đọc thư này rồi ông cho tôi gặp con tôi, nó là con tôi, máu nào thâm thít ấy, gặp tôi tâm linh nó sẽ cảm động, nà nó sẽ hiểu tôi là cha nó.

THANH.— (lắc đầu thất vọng) Thế thì Liên là con người gì? Khó hiểu quá! Và Liên có phải là một người đã đem cái tình thứ nhất mà gọi cho tôi đâu?

KHÁCH.— Sao ông còn quá tin ở người đàn bà như thế? Ông nên hiểu rằng tâm thuật của người đàn bà hèn hạ lắm. Khá bí lắm, lắm. Họ là thủ phạm đã gây nên các tội ác cho người đàn ông chịu lấy. Ông hãy coi những vụ án thông dâm, ngoại tình, đã gây nên những cuộc cớ máu cũng vì một người đàn bà. Họ là một giống rắn độc rất nguy hiểm ông ạ.

THANH.— Thôi ông không nên nhắc lại nữa, dơ bẩn lắm, khá ố lắm. Họ không phải là giống người nữa. Tôi không ngờ tôi u mê, lú lẫm đến thế. Tôi để cho một người đàn bà khinh rẻ như một người mù. Tôi khổ nạn quá, ông ôi!

KHÁCH.— Ông cũng không nên quá thất vọng. chán nản, ông nên tin rằng lũ đàn bà có sắc đẹp đắm say, là một lũ yêu tinh đã quyến rũ, mê hoặc chúng ta, linh hồn chúng ta lu lờ, vẩn đục vì chúng nó.

THANH.— (điên cuồng, hoảng hốt, rên rỉ) Người yêu của tôi! Con của tôi! Sự nghiệp của tôi! Than ôi! đều là mộng ảo cả! (rời đi lại bàn kéo trong học, lấy ra một gói bọc giấy nhét trình, mở lấy ra một mớ giấy vụn, những mảnh giấy do bức hình của Liên, bị Sơn đây vò, xé nát; đem cho khách coi) Đây là một tác phẩm tuyệt mỹ của tôi đã bị người ta chà đạp xuống gót giày dầy ông ạ! (khách cảm từng mảnh coi, yên lặng. Thanh gục đầu xuống bàn thở dài, dục ruột, khách cảm động nhìn quanh, rồi cũng gục đầu xuống bàn. Cảnh lặng lẽ; nặng nề, và buồn bã lạ lùng)

Màn từ từ hạ

DONG-CHI

Muốn khỏi hư da mặt và được trẻ trung luôn, quý bà quý cô nên dùng

LAIT INNOXA

ĐỀ RỬA MẶT TRƯỚC KHI ĐI NGỦ,

MOUSSE INNOXA

TRƯỚC KHI ĐÁNH PHẤN,

POUDRE INNOXA

CHO DA MẶT MỊN MÀNG TƯƠI ĐẸP.

BÁN TẠI CÁC CỬA HÀNG LỚN

VÀ TẠI TỔNG ĐẠI-LÝ NAM-KY

Ets BICHMAC

9 rue Carabelli - Saigon

Mua bán có giá rẻ

Savon TRÁI-THO'M

HIỆU THÁI-PHONG

72% dầu - 186 Quai de Belgique - Saigon

NGƯỜI ĐÀN-BÀ

NGƯỜI VIẾT: PUCHO

(TIẾP THEO SỐ BÁO 99)

Nhưng nói mua giấy số là có hại không đúng. Một người mà có mơ vọng thái quá như em Trừ thì mua giấy số là có hại mà thôi. Chỉ có hạng người đó thôi. Chớ mua giấy số rồi để đẹp nó một bên, dùng lấy mơ vọng mà chuyên chế tính thần tranh đấu với đời có hại gì!

Thầy Tịnh muốn đoạt cái định ý của mình sắp sẵn nên bảo chuốt cho cô tư phải mua một tấm giấy số.

Ty kiểm duyệt bỏ

Đoạn dưới đây là một bản có!

Bản có sự thật của một người khi nào làm chủ được một tấm giấy số.

Lấy một đồng bạc trao cho thầy Tịnh cô nói:

— Thế! anh mua cho em một tấm giấy số đi.

Cô Trừ nói liều lảng:
— Bữa nay chúa nhứt, thứ tư này xỏ, còn ba ngày nữa. Tôi vái trời cho chị trúng số rồi chị cho tôi bao nhiêu?

Mỉm cười, cái cười có tia mơ vọng sung sướng sẽ được làm giàu. Cô nói:

— Nếu tôi trúng số, tôi lập cho đó với đi hai một cái tiệm bán hàng Bắc.

Nghe nói trúng ý, cô hai Trừ mừng rỡ vỗ tay cười ngất. Thắng Khô cũng nói:

Mà mua cho con một cái xe hơi nghe!

Cô tư ôm con vào lòng:

— Má sẽ mua cho con xe hơi, xe lửa đủ thứ... cho ba con một cái nhà lầu nữa.

Thắng Khô vỗ tay mừng, ôm chơn thầy Tịnh nói:

— Ba được cái nhà lầu! sướng quá!

Chưa mua giấy số mà cả nhà ai nấy đều có sự vui trong lòng. Sự vui đó tức là nấc thang đầu tiên của sự ao ước đi lần đến sự tham vọng ích kỷ.

Trước ngày xỏ, thứ hai thứ ba, trong nhà không dây lại nói chuyện thì thôi mà hề xấp lại thì không bao giờ quên tấm giấy số của cô tư. Người tinh thể này người bàn thế nọ vui vẻ lắm. Chớ không hề nghe ai nhắc đến những nỗi thống khổ mà bằng ngày than van.

Ngày thứ tư ai cũng nhắc cũng biểu thầy Tịnh đi ra tận Xá-tây dò số. Di hai Hựu có hai Trừ, kể đi chợ người đi bán, đều hứa về sớm dạng nghe tin. Cô tư ở lại nhà với thắng Khô trong lòng lại thăm van vái cho số mình được trúng.

Đối với hạng người lao khổ, tấm giấy số nhồi sọ một cách đặc lực.

Thầy Tịnh dò số thấy trật lất, nhưng khi về đến nhà thấy ba người ngồi nói chuyện thầy làm bộ hơ hải chạy vô. Tổ đầu mừng rỡ nói rằng trúng số năm chục ngàn đồng. Cả nhà đều rồ lên lảng

xăng nói nói cười cười. Cô Trừ nhảy nhót kể lể:

— Đó nhờ ai? Thôi bây giờ chị tư anh tư hết lo nghèo lo khổ đó!

Rồi cô ôm chăm lấy thắng Khô, cô hun trơ trốt:

— Thôi thì em là công-tử rồi đó. Di hai:

— Trời không cho thì thôi, trời cho thì cũng như của tiền đã dành sẵn!

Cô tư:

— Bây giờ phải làm sao!..

Thấy cả nhà lăm kể mình, Tịnh lấy làm khoái trá. Tuy vậy, thầy cũng sợ chuyện thẩu đến tai hàng xóm các nhà báo họ tò mò khui ra thì bề chuyện. Nghĩ vậy thầy lộ vẻ sợ sệt kiểm lời dọa:

— Này đừng có ưm sùm, ăn trộm ăn cướp nó hay được nó làm hại đa!

Nghe nói ai cũng lăm lét. Rồi từ đó, có nhắc đến chuyện trúng số thì chỉ xăm xì nói nhỏ với nhau mà thôi.

Muốn cho cô tư tin hơn nữa, thầy Tịnh biểu cô Trừ thôi bán ở nhà.

Lại muốn tính gấp hơn nữa, qua bữa sau thầy biểu cô tư đi xuống nhà băng lãnh tiền. Nghe nói đến chuyện nhà kăng có lắt đầu nạnh lại:

— Thôi thì anh đi lãnh một mình cũng được!

Tịnh nói:

— Giấy số là giấy số của em, anh ghi tên em vào thì có mặt em lãnh mới được.

Cùng cực chẳng đã, cô tư chịu đi. Cô soạn lại áo quần, tìm kiếm cái nào đẹp nhất cô bận. Thì chỉ được quần vải đen, áo vải trắng với cái khăn rằn. Cả thầy là đồ củ nhưng sạch sẽ mà cũng không rách chỗ nào. Dưới chơn lại có mang một đôi guốc. Xem ra cô tư hẳn là một gái quê. Mà con người đã đẹp, cái đẹp của tạo hóa sẵn cho, nên dầu ăn bận làm sao cũng đẹp.

Từ lúc thợ tan cha đến khi định tâm đi tiệm kiểm vợ con bao nhiêu ruộng đất thầy Tịnh đều kêu

người cho mượn cả, thỉnh thoảng đôi lần mỗi năm thầy về thăm góp huê lợi đất đai một lần. Cái nhà lớn ở Bình-Nhâm thầy giao cho một người chủ xem sóc. Tiền bạc thầy đem gửi nhà băng.

Muốn cho cô Tư không hiểu chuyện trúng số dối trá của thầy tạo, thầy ép cho cô phải đi theo xuống nhà băng.

Vô trong nhà băng thấy thiên hạ đông đảo nhà cửa cao lớn rộng rãi người người nghiêm trang đi đứng cô tư phải khộp. Thầy Tịnh đặc cô đi cùng chỗ này chỗ nọ chỉ cho biết. Muốn cho yên lòng cô thầy giải nghĩa rằng nhà băng cũng như một hảng buôn, ai có việc cần dùng đều ra vô thông thả. Thầy lại chỉ cho cô thấy một khóm người cũng bận mặc quần vải áo bỏ như thầy như cô rồi nói:

— Mấy người này đi đòi bạc rách giấy bạc rách mất số ở ngoài xa không được, người ta vô đây xin đổi giấy bạc lành lẽ.

Thấy mấy người đó, trong lòng cô tư mới bớt được băn khoăn á nài Tuy vậy đi đến đâu, đến chỗ nào, cô cũng không khỏi để mắt liếc ngó dòm coi. Thầy Tịnh viết «sét» và nói chuyện với người tây trong phòng việc đỡ những vì cô không để ý thấy chừng người tây đó kêu cô lại trao cho cô một tờ giấy có cả tên họ của cô và con số năm chục ngàn đồng cô mới biết ngờ ngẩn mừng. Tịnh lấy làm vui sướng

Thầy đặc cô lại một phòng việc khác, thầy cô đưa tờ giấy đó vô. Một người tây lấy giấy đó rồi soạn giấy tờ khác biểu cô ký tên rồi đưa cho cô một tập giấy có in chữ sáng. Đó là một sét.

Thầy Tịnh nói:

— Bây giờ em đã có 50 ngàn rồi đó. Hễ em muốn cần dùng tiền bao nhiêu thì em cứ biên vô tấm giấy này và ký tên của em. Rm đến đưa cho người tây trong phòng việc hồi này thì lãnh được. Nếu em mắc bận việc đi không được, em đưa cho người khác đi lãnh dùm cũng xong.

Nghe nói, cô tư xem chừng như khó khăn lắm, cô nói:

— Sao anh không đứng tên dùm em cho tiện.

— Đứng tên dùm sao được. Của em thì em đứng chứ, để rồi anh chỉ một vài lần thì quen chớ khó gì!

Khi về thầy đặc cô đi luôn lại nhà no-te của quen. Thầy hỏi mua một cái nhà lầu ở đường Taberd của một người Tây về xứ để lại cho no-te bán. Nhà đó có đủ đồ cần dùng bàn ghế, giường nệm, kệ tủ chén bát cho đến đồ nấu ăn vật dụng trong nhà bếp cũng đủ. Mua được cái nhà đó thầy Tịnh lấy làm ưng bụng lắm vì mua xong thì về ở ngay liền được:

Nhà đất may giấy tờ có tư đều đứng tên cả.

Kể mua người bán ưng thuận gấp lẹ, nên no - te giao cả giấy tờ và chìa khóa liền khi đó.

Nhà lầu rộng rãi, trên phòng ngủ phòng tắm, dưới thì phòng khách phòng khách phòng ăn, khoân khoát sạch sẽ đồ đạc còn tốt. Cô tư rất vừa dạ. Thầy Tịnh biểu cô trở về Bàn-cờ đặc thắng Khô ra và mời đi hai với cô hai Trừ luôn thể. Thầy dặn đem quần áo theo còn đồ đạc trong nhà kêu người lối xóm lại cho hết.

Cô tư vừa ra đi, Tịnh kêu lại nói:

— ! anh quên nữa. Đồ gì em cũng cho hết, mà cái gánh chề của em, em đem về đây cho anh.

Nghe biểu, cô tư đứng lại nhìn chổng, cô hiểu câu hỏi của chồng. Lại hiểu thêm rằng trong ấy có chứa đầy những cái tình đậm đà thâm thúy. Nên tuy hiểu mặc dầu cô bước lại, chơan tay ôm Tịnh. ầu yếm cô hỏi:

— Chi vậy?

Khe khẽ Tịnh dám:

— Đặng hễ thấy nó nhớ đến sự làm lỗi của anh, nhớ đến cuộc đời của em vất vả khổ sở vì anh. Cái gánh chề của em sẽ là một câu kinh của anh.. anh sấm hối đọc nó từng bữa.

Dựa đầu vào ngực Tịnh, cô Tư cảm động thút thịch khóc.

Tịnh ôm đầu cô Tư, vuốt tóc nựng nịu như cưng yêu một đứa bé. Cô Tư vẫn khóc. Tịnh vỗ về:

— Tôi em nín, em vui đi! Từ này vợ chồng ta không còn đều gì buồn lo nữa.

Em giận anh!

Em giận anh à! Sao vậy?

Cô Tư nựng nịu nói:

— Em muốn anh kêu em bằng mình thôi..

Tịnh mỉm cười, lấy khăn chấm nước mắt cho vợ mà quên rằng cặp mắt của mình cũng có hai hột lệ do cái sung sướng cực điểm trong lòng đưa ra.

Xóm Bàn-cờ, khi không lại thấy đi hai Hựu kêu họ cho nhà. cho ráo trời. Hn không hiểu tại sao. Ai hỏi đi hai cũng không nói, làm sao kể bàn tới người bàn lui phân phân bắt nhứt.

Nhớ ơn đi hai và cô hai Trừ nên cô Tư giữ lời hứa lập cho một cho một cái tiệm bán hàng lựa đồ nội hóa hết hai ngàn rưởi bạc. Lại cho thêm một ngàn làm vốn.

Anh mười bỏ nghề xe kéo về ở với hai vợ chồng thầy Tịnh làm công việc nhà.

Thắng Khô đồ chơi không thiếu gì lại được cha mẹ trung tu như trứng mồng.

Thoát sống trong cảnh nghèo khổ, cô tư không quên những

người trong cảnh củ của cô, cô xuất ra hai ngàn gửi cho mấy hội phước thiện.

Cái gia-đình của thầy Tịnh bây giờ không khác nào một cánh thần tiên êm đềm thú vị. Di hai Hựu, cô hai Trừ, khi rảnh về thăm viếng, nựng nịu thắng Khô, làm cho cảnh nhà thỉnh thoảng được thêm những cái vui đặc diễm.

Công cuộc ăn năn chuộc tội của Tịnh được kết quả mỹ-mãng. Mà hải lòng hơn nữa là khi thăm xét thấy vợ mình chẳng những là một người đàn bà hiền hậu, quâ tim chứa đầy sự tình nonh loại mà vợ mình thật là một người đàn bà đều đủ đức tánh. Khi mới gặp mặt nhau trong chòi lá tại Bàn-cờ, đã không khinh bỉ vì mình tồi tàn bịnh hoạn lại đem lòng yêu thương. Giờ lại thỉnh không nhảy lên một địa vị sang giàu mà cũng không quên lúc bần hàn, không ý thị. Tịnh càng xét, càng kính mến vợ con, càng tư thâm trách mình bấy. Sự e ngại trong lòng không phải ít vì trừ ra tấm lòng yêu đương vợ con là thành thật, kỳ dư đều lão xược, dối trá cả. Tịnh vẫn còn ân hận, tuy vậy những khi thấy vợ vui con cười thầy cũng quên được nỗi đi một lúc.

Một hôm thầy Tịnh có việc đi xa, thắng Khô ở nhà không ai chơi giỡn hoặc dạy nó học, buồn ý nhớ đến thắng Cu. Cô tư muốn chiu ý con nên biểu anh Mười đi kêu thắng Cu ra chơi

(Còn nữa)

Không đâu may tốt

mà giá lại rẻ bằng

Nam-Xuân

108, Bd de la Somme - Chợ-củ

Shantung n° 1 18p.50 — n° 2 17p.50

Douppion 14p.90 — 13p.90 — 12p.90

Mau kéo hết

Hạ giá trong một tháng mà thôi

Ai sẽ trúng 60.000\$

Câu ấy khó trả lời còn hiện đây chỉ có nhà buôn và may được lòng quý ngài đến cực điểm như Shantung laine chỉ có 16p. và tussor tonkin có 12p. còn biểu thêm 1 cravate ấy là tiệm may

Phước - ngọc - Lợi

26, rue Sabourain Saigon - Téléphone: 21.559. Sàihành nhơn nhao

với giá phi thường.

Nhưng phải quả - quyết tìm lại cái hạnh-phúc đã bị mất.

— Ngài nghe người ta đồn CÔ-TINH-ICH-THO PHỤC-HƯNG trị khỏi được Di-tính. Ngài không tin. Đến bây giờ Ngài được các bạn thân giới-thiệu thử thuốc ấy cho Ngài, và hết sức khen ngợi nữa.

Vậy Ngài còn ngần ngại chi?

Ngài hãy quả-quyết dùng CÔ-TINH-ICH-THO mà trị cho dứt bịnh Di-tính của Ngài, để tìm lại hạnh-phúc đã mất.

Ngài hãy dùng thử 1 hộp xem. Mua một hộp thôi. Có mua nhiều đâu mà ngại. Chúng tôi tin chắc uống hết 1 hộp, Ngài sẽ cười và bảo rằng:

— Không hề thuốc ấy uống coi chơi chơi mà khá thật. Chừng ấy Ngài mua dùng tiếp cũng không muộn. Nếu bịnh Mộng-tính, Di-tính nhẹ. Ngài uống 2 hộp là đủ. Bịnh nặng đến Huyết-tính, lâu 5-7 năm. Ngài ráng uống cho được 5 hộp thì thế nào cũng dứt bịnh.

Vô-dinh-Dân

323, Marins Cholon — 118 Espagne Saigon, 4, Ohier P. Penh — 8, Cantonnais Hanoi, và các đại-lý.

CÔ-TINH-ICH-THO
trị mồng-tính di-tính, huyết-tính

TIN TỨC TRONG NGOẠI

◆ Có rất nhiều dân thuộc địa Anh ngụ tại Saigon và ở Dalat rút về Saigon hồi sáng thứ hai 4 Sept. Bởi lệnh động viên. Và theo bức thông cáo của chánh-phủ, những dân Đức ở Nam-kỳ đã đến trình diện nơi các bót san-dầm hôm thứ hai.

◆ Về việc các người annam thuộc dân Pháp hay là annam được Pháp bảo hộ xuất-duyên thì điều lệ không thay đổi gì hết Phải có giấy căn-cước và một tờ « Visa de sortie » do các ông công-sứ, chủ-tỉnh hay sở mật-thám phát cho. Việc ra khỏi xứ Đông-dương chỉ cấm các người lính lưu-bộ mà thôi. Trừ khi nào những người này có lệnh chánh-thức dạy đi công cán ở đâu.

◆ Tên tù Trần-văn-Nghi giết ông cai Trần-xuân-Khai gardien chef nhà pha Thanh-Hoa, vì tức về việc chúng lập hội kín trong lao và một bọn bị phát văng lên Hồ, xuân hành dịch, đó tên Đồi và ông cai khi việc này tỉnh đã xử án, tư vào bộ và tàu qua vua ngự du bên pháp thì tỉnh đã được chiếu chỉ của nhà vua sáng thứ hai, trước cửa đề lao đã đem Trần-văn-Nghi ra xử bắn đến tội về vụ giết chết cai Khai.

◆ Một tờ thông cáo chánh thức nói có dấu hiệu báo nguy rằng phi đội phe địch hồi khuya đến công kích một khu rất rộng bên Anh gồm cả thành Londres, một phần xứ Midlours và các tỉnh phía Bắc. Tiếng báo hiệu đầu tiên khởi hồi 2 giờ rưỡi, Người ta chưa có thể tin gì rõ ràng.

◆ Sáng hôm thứ hai Đức Bảo-Đại đã từ biệt Cannes đi trường bay Marignane ở Marseille Đức-Bảo-Đại đã tới Tourane hôm 2 Sept. Hôm 29 Aout ngài có gởi một bức điện văn về Hội-dồng cơ-mật Huê báo tin ngài và khuyến dân trong xứ nên bình tĩnh, một lòng tin nhiệm hợp tác với Đại-Pháp. Ngài đã hạ lệnh phát bản tuyên ngôn này cho dân trong xứ biết.

◆ Có người hỏi về thời cuộc thế-giới thì Tướng-giới-Thạch đáp rằng từ khi Đức-Nga ký hợp ước đến giờ thì tình thế quốc-tế thay đổi không ngớt thật rất khó đoán được sẽ xảy ra chuyện gì. Nhưng Hoa-Nhật chiến trong 2 năm nay đã cho thế-giới biết rõ cái cảnh tượng ghê gớm của chiến tranh không còn ai muốn phá hoại hòa bình nữa. Tướng hy-vọng nhờ sự gắng sức của các nhơn vật có trách nhiệm trong thế-giới mà sẽ tránh được nạn chiến-tranh này. Còn về tương lai của cuộc chiến-tranh Hoa-Nhật thì Tướng tuyên-bố rằng sự hy-sanh của dân Tàu không đến nỗi vô ích.

◆ Một đội phi-cơ Đức đã bay đến thủ đô Varsovie của nước Ba-lan thả bom. Người ta thấy có hơn 20 chiếc; súng liên-thính bắn liên tiếp không dứt. Máy bay khu trục Ba-lan lên nghinh-dịch, không chiến với máy bay nghịch trên 1.500 thước.

◆ Đại-tướng Catroux khởi hành ở Saigon hôm thứ tư đã đến Hanoi chiều hôm 1er Sept. Có ông Khâm-sứ Graffeuil, ông Rivoal quyền thống-sứ Bắc-kỳ, đại-tướng Martin thống lãnh các đạo quân Đông-dương và các thượng quan văn võ đón chúc từ của ông Đốc-ly Hanoi, và trả lời vài câu vắn tắt Đại-tướng Catroux điếm sơ toán binh đến tại sân ga Hanoi để chào ngài. Rồi ngài lên xe đi 'hàng về phủ Toàn-quyền.

◆ Trong ngày 2-9 có 37 máy bay Đức, 13 của Ba-lan bị hủy hoại. Tại mặt trận Đông-Phổ và Poré-manie đôi bên vẫn đương kịch-chiến trong địa-phương Gdynia. Ở mặt trận Volodie và Silésie, binh Đức tiến phạm về hướng Onstochowa, Ba-lan hủy hoại 100 xe tăng Đức. Thành Varsovie lại bị đội bom lần thứ sáu có 10 người chết, 21 người bị thương.

◆ Ông Henri de Lachevrotière và ông Lorenzi, lấy danh nghĩa phó nhứt thành phố Saigon đã nhờ ông thống đốc Veber gởi ra cho quan toàn quyền hai bức điện tín tố lòng trung thành của dân-chúng Pháp, Nam toàn cõi Nam-kỳ và miêng thành phố Saigon đối với chánh-phủ Pháp trong thời-kỳ nghiêm trọng này.

◆ Đúng theo thông cáo của Chánh phủ Đông Pháp, lệnh đồng viên đã bắt đầu thứ bảy rạng ngày chửa nhứt 3 Septembre 1939 đúng 12 giờ đêm. Sáng chủ nhứt, xe ô-tô bắt chạy quanh vùng Saigon đều bị sung công Xethô mộ bị chặn lại để lấy ngựa tốt nhập vào binh ngũ. Lính lưu hậu Pháp-Nam đều lập-tức trở về cơ hết, Đoàn và con trẻ, người già đều lần lượt về quê, bến xe đồ đi lục tỉnh và xe lửa ra Bắc đều đông nghẹt hành khách Gia-dịnh, Phú-Nhuận, Thị-Nghê đều dào dạt hăm đường Charner, vườn ông-thượng, quai Belgique, và nhiều nơi khác đều dào dạt hăm, và chông chắt những bao tải đất lên cao.

◆ Địa-phương sẽ tuyên bố cho dân chúng Saigon biết cách đào mương trong vườn để núp, lúc có máy bay đến thả bom. Còn những nhà ở gần những hầm đá đào sẵn thì cứ chạy đến đấy núp.

◆ Hôm 1er Sept dân Dantzig đã trưng biển ở khắp các thành phố tuyên bố rằng Dantzig trở về với Đức, trong lúc này thì ngoài đường phố thấy có nhiều tiếng súng nổ cảnh binh Dantzig đã chiếm các phòng giấy của nhà ga và bắt nhiều viên chức có nhiều cuộc xung đột lưu huyết.

◆ Nay may sở Hàng không Đông-dương sẽ cho phi cơ bay ban đêm trên các tỉnh thành Bắc-kỳ, mục đích để kiểm soát các cuộc tập phòng không tiêu-ực vậy dân chúng nên cứ bình đẳng đừng nên lo ngại, khi nghe thấy tiếng phi cơ bay ban đêm, đầu không có hiệu báo trước, hoặc có chỗ mình ở không có cuộc tập phòng không thọ động.

KẾT-QUẢ CUỘC XỔ SỐ ĐÔNG-PHÁP

Kỳ thứ 2 - Bộ thứ 4 Xổ ngày 6 Sept. 1939

Gồm có 4 số lớn và 52 số an ủi
Số 254.023 độc đắc trúng 60.000
Số 597 248 trúng 30.000
Số 278.966 và 219.949 trúng 6.000
Số 790.277 trúng 4.000p

8 số sau này mỗi số trúng 1.000p
792567 681524 788256 741812
794846 616828 646079 617566

16 số sau này mỗi số trúng 500p.
608387 676277 706516 645397
712718 739513 692502 645282
768955 632977 787435 798570
666286 735517 636665 694775

80 số sau này mỗi số trúng 100p.
612502 665073 698874 761261
654734 650206 660457 718313
744044 704385 742562 799178
628878 662732 727257 687756
791083 708232 794306 665290
608363 735334 706381 743452
745247 769330 695101 662234
608939 667050 657206 645993
791491 684633 695523 793296
637872 63714 709092 727434
753422 636069 707764 781817
607172 703290 760748 652942
645786 793826 652942 742981
634186 760922 679098 646333
601221 658532 658886 786955
679098 782370 757230 732368
746161 607959 750082 790730
623463 690369 683392 786955
791336 693359 702596 777282
772162 772196 735467

số trúng 50p. sau chót có :
748

số trúng 25p. sau chót có :
282 và 282

số trúng 10p. sau chót có :
58 và 75

Những vé nào sai theo số độc đắc một số trúng trúng 500p.00

=====

THƠ TÍN
Mlle Như-Mai. — Tiếp được tin này phải về Saigon gấp. để tỉnh việc nhà. Tôi không đi Dalat được, bận lắm, phải ở luôn tại nhà báo. Vì sao không thấy trả lời thơ ?
ĐÔNG-CHI

AI TÍN
Hay tin rằng lệnh thân sanh cô Trần-thị-Sanh Sage femme libre ở đường Chasseloup laubat từ trần tại biệt xá của ông tại Gia-dịnh. chúng tôi xin hết sức chia buồn cùng cô và chúc hương hồn ông được tiêu điều nơi cõi thọ.
NGUYỄN-VĂN-TRỌNG
TRẦN-TẤN-PHÚ

=====

Người Pháp đ ý đến Phan Kha

Ông Trimaille là Phó chủ hảng Viên-dòng lập-văn (La Séquanais) nói rằng : « Với tài năng coi tay của Phan-Khá, không có sự gì bí mật mà giấu được ». Ông hết sức lấy làm lạ thấy Phan-Khá nói trúng việc đã qua và tánh tình hiện tại của ông, nên ông không ngần ngại cho Phan-Khá giấy chứng nhận, nguyên văn như dưới đây :

« La chiromancie ne semble pas avoir de secret pour Monsieur Phan-Kha qui m'a vivement étonné par ses précisions sur mon passé et mon caractère. En ce qui concerne l'avenir, il me reste à vérifier ses dires. »

Saigon le 16 Aout 1939
Signé : TRIMAILLE
68 Bd Charner — Saigon.

TIN TỨC THI-TRƯỜNG

GIÁ LÚA		GIÁ BẠC	
Ngày 4 Sept. 1939 theo giá lúa	Taux Officiel	101.00	
các nhà máy Cholon bán nguyên	Banque de l'Indochine	10.00	
bao 68 ki-lô.	Banque Franco-Chinoise	10.00	
Lúa thượng-hạng :	Hongkong et Shanghai	10.00	
Lúa hạng nhứt :	Chartered Bank	10.00	

Lúa hạng nhì 40% Japon —
Lúa h. nhì 50/55% Java —
Lúa thường dùng — Ngày 30 Aout 1939 0.997

GIÁ GẠO		GIÁ BẮP	
Ngày 4 Sept. 1939 bán dọc theo		Đỗ mỗi 100 ki-lô	4p.90 5p.00
mé sông, không kể tiền sở phí.	chưa có giá	Trắng	(không định giá)
Gạo số 1, 25% tấm	—		
Gạo số 2, 40% tấm	—		

Gạo số 3, 50/55% tấm —
Gạo lúc 5% lúa —
Tấm số 1, số 2 —
Tấm số 3 —
Cám trắng —
Cám lức —

GIÁ DỪA KHÔ
Dừa khô Cholon 100k 13p.00—13 50

GIÁ CAO-SU
Paris 1-9-39 Cpt. fr. 15,25 p. 1 k
Londres 1-9-39 cpt. 8 d 3/8 p. a
Londres 11-8-39 ter 8 d. 1/2

GIÁ ĐƯỜNG
Đường cát trắng 100 9 00
New-york 31-8-39 cpt. U.S. 16.40p

=====

XIN MẠCH MIENG GIUM BA CON

Nhân vì đọc « Saigon » thấy ông Như-Hoa khen tặng thầy Alber Bạch-Hà dùng nhơn-diện chuyên trị các chứng bệnh của trẻ em một cách rất thần hiệu, tôi cũng không dám quên.

Vì về cách trị bằng nhơn-diện này ngay ở các nước văn-rành còn chưa có được tài, nữa là nước ta.

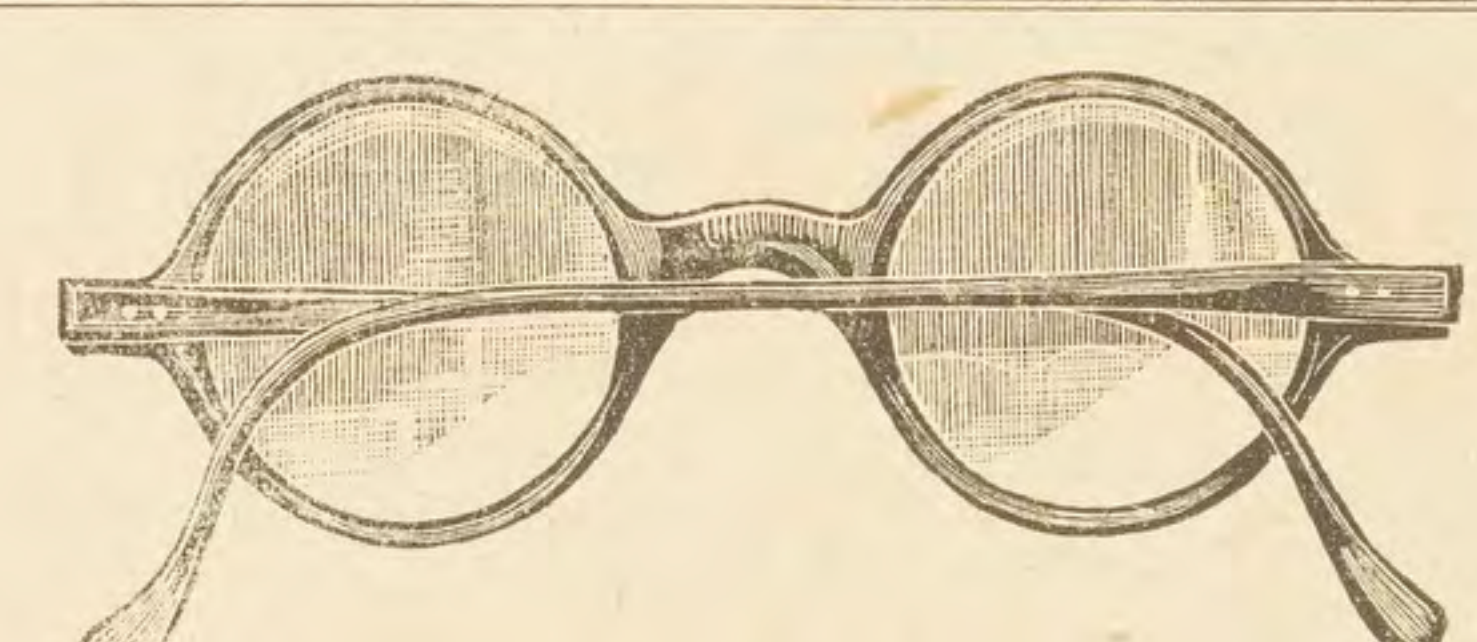
Nhưng cách đây ba tháng, thằng nhỏ tôi trèo ôi, bị té, tôi cũng tưởng là bị té qua loa, nên chỉ rịt bó sơ sịa nơi vết thương xoàn ở đầu gối. Không ngờ, sau khi vết thương ấy lành thì con tôi bỗng phát ra bệnh suyễn. Tôi phải chạy thầy kiểm thuốc cho nó rất dày công mà cũng vô hiệu quả. Nhân nhớ trật lại báo của « Saigon » tôi liền đưa con tôi xuống tìm vị thầy nhơn-diện ấy. Sau khi hỏi qua loa câu chuyện thầy Bạch-Hà làm phép cho con tôi ngủ rồi trưng ra bệnh nguyên.

Thì ra trong khi té, phổi nó bị chạm vào hòn đá mà cả nhà không ai hay cả. Rồi thì phổi ấy bị bầm và lâu ngày sanh mủ. Biết được bệnh cặng rồi, thầy liền chuyên chữa, và nhờ vậy mà chỉ trong một tuần lễ con tôi được lành mạnh như thường.

Nghĩ rằng ở đất này hạng thầy hữu danh vô thiệt không phải là ít, mà nhà người còn có con em bệnh hoạn thì trong khi gấp rút, làm sao phân biệt được mắt cá với hạt châu, nên chỉ tôi xin vì bà con mà giới-thiệu thầy Bạch-Hà. Một điều rất chắc chắn và đáng tin cậy là bệnh nào thầy đã nhận chữa thì chứng bệnh ấy phải lành ngay. Vậy bà con ta ai muốn tìm thầy thì đi ngay tới 115 rue Bourdais Saigon. Gặp được thầy ta khỏi lo cái nỗi « Tiền mất tật mang » vậy.

TRẦN-VĂN-KIỆT 163 Bd Kitchener

=====

N° 1.117

Gió bụi và ánh sáng độc không
dám tới gần cặp mắt của quý
ngài, là nhờ có cặp kính hiệu

LUNA

TRỞ BÁN TẠI TIỆM

TRẦN-NGUYỄN-CÁT
81, Boulevard Charner - Saigon - Tél. : 21.289
và bán lẻ tại Bazar LÊ-CHÍ-BỬU n° 88
rue Amiral Pétain Svray-Rieng (Cambodge)

=====

Nhà chuyên môn đóng găng và đồ phụ tùng may xay lúa gạo

Quý ông chủ máy xay, muốn sắm món đồ vừa ý, thì cần phải chọn lựa một tay thiện nghệ, mới khỏi thất công, lo ngại, mà đáng bền bỉ, chắc chắn, món đồ ấy nó sẽ làm cho tâm tánh quý ông trở nên vui vẻ hân hân và vừa lòng nhưt là mau lẹ, và giấy bảo kiết lâu dài. Vậy quý ông muốn lập nhà máy mới, hoặc đã có muốn dời, sửa sang, ráp, hay đóng đồ mới như : bàn găng từ 15-18-24-36 đến 45 rô, bù đai, xa gió, xa hút, bàn đảo v.v... Đức cốt trắng, cốt lức, piston, chemise, bague segment, sửa ráp, mua, bán, đủ hiệu máy mazout, vapeur à gaz v.v...

Tous articles pour Rizerie, prix concurrence
Etablissements **PHAN-VAN-GIAO**
N° 200, rue de Tho-Ky Binh-tây — Cholon

Thay đổi cả số mạng con người

Các thứ bói Dịch, bói Sấm-ký, các số Tử-vi, số Hà-lạc, các phép coi tay, coi tướng, các phép Triết tự, phép chiêm-tinh có thể nói rõ ràng số mạng người ta xấu tốt hay dở thế nào. Nhưng phép tu luyện màu nhiệm của ĐỨC NĂNG THÂN PHÁP có thể cải đổi được hẳn số mạng cho đang xấu hóa nên tốt, và cho người ta biết hết bí ẩn của đời để cải tạo lại đời mình. Vậy muốn hưởng mọi điều hạnh phúc, muốn lập sự nghiệp, công danh, vợ con, muốn giải quyết mọi nỗi khổ tâm về tình ái, sanh tử, tai nạn, cuộc đời mình sẽ đi tới đâu. Xin mau mau gởi tên, tuổi, chữ ký, hoặc ngày sáo tháng để về lấy phép tu luyện ĐỨC NĂNG THÂN PHÁP lấy bảo vật hộ thân và sách tu luyện. Vậy các những phép thần học, thôi ma-miễn, thần giao cách cảm.

Chú ý. — Bảo-vật hộ thân (talisman) và sách tu luyện còn ít thôi, nên gởi ngay về lấy, kéo mất cơ hội. Gởi mandat 1p.20 hoặc 20 có 6 xu về cho

M. Trần-đức-Năng n° 92, Boulevard Carreau - HANOI

CHÁNH-PHỦ ĐÔNG-PHÁP

CUỘC XỔ SỐ ĐÔNG-PHÁP

KỶ THỨ HAI NĂM 1939

800.000 đồng bạc

chia làm bốn bộ mỗi bộ 200.000 vé, mỗi vé 1 đồng bạc

BỘ THỨ NHỊ	BỘ THỨ BA	BỘ THỨ TƯ
từ số 200.000 đến số 399.999	từ số 400.000 đến số 599.999	từ số 600.000 đến số 799.999
có 4.705 số trúng	có 4.705 số trúng	có 4.705 số trúng
Xổ tại HANOI	Xổ tại HANOI	Xổ tại HANOI
ngày 5 tháng 7 năm 1939	ngày 9 tháng 8 năm 1939	ngày 6 tháng 9 năm 1939
1 số trúng 4.000\$	1 số trúng 4.000\$	1 số trúng 4.000\$
8 số trúng 1.000	8 số trúng 1.000	8 số trúng 1.000
16 số trúng 500	16 số trúng 500	16 số trúng 500
80 số trúng 100	80 số trúng 100	80 số trúng 100
200 số trúng 50	200 số trúng 50	200 số trúng 50
400 số trúng 25	400 số trúng 25	400 số trúng 25
4.000 số trúng 10	4.000 số trúng 10	4.000 số trúng 10

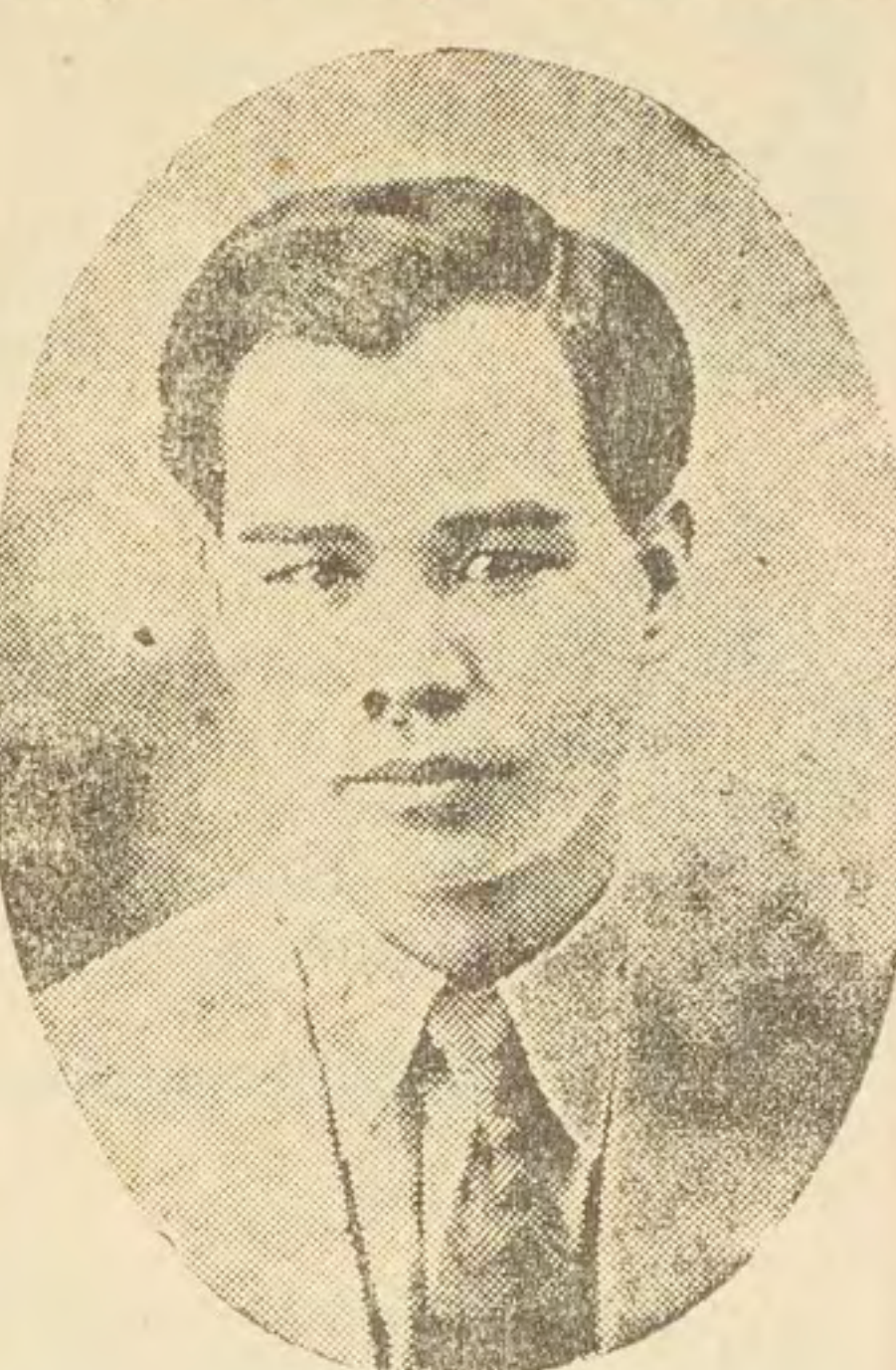
CÓ BỐN LÔ LỚN

và 52 lô an ủi 500* chung cho cả 4 bộ

Xổ tại HANOI ngày 6 tháng 9 năm 1939

Những vé hoặc trúng hay không trúng về bốn kỳ xổ của bốn bộ đều được dự vào cuộc xổ chung lấy 4 lô lớn và lô an ủi.

Hiện ở tại Giadinh

Lương-y HUYNH-QUỐC-NHƠN chủ nhà thuốc hiệu Chia Khóa Quới-Nhon-Đường tại Giadinh.

Chuyên môn trị bệnh ho lao, ho tởn, suyễn, ra máu, hạch đàm, mạch lưỡng và ung độc.

ĐÁNH THỨC GIẤY MẬT SANH Ở GAN

Không kinh-phấn - mà sáng giấy, thấy như mới "bơm sức khỏe" vào trong người.

Ta cần phải làm cho gan mỗi ngày để một lít mật sanh vào trong ruột. Nếu mật sanh ra không đều, đồ ăn không tiêu được, thối ra. Bệnh phình hơi, người có bệnh tiêu. Trong thân thể đầy chất độc, người buồn bã, ủ rũ, ỷ tưởng về gì cũng đen mờ!

Công quả phải dùng thuốc tây. Nhưng hãy đi đại tiện như thế không chứa tới nguồn cơn bệnh. Chỉ có VIÊN THUỐC NHỎ HIỆU CARTERS để cho GAN làm cho mật sanh ra đều, trong người nhẹ nhàng khoan khoái như trước. Chất các cơ, ngón ngọt, rất mạnh để làm cho một chất ra. Nếu đại thuốc viên nhỏ hiệu Carters ở quới Giadinh. Các bao chế. \$ 1,25.

MỘT PHƯƠNG LẬP BỒN

có bảo đảm chắc chắn, vững vàng mà lại mỗi tháng có hy-vọng trúng một số vốn lớn đây là vé mới cách thức P mà

HOI VAN QUOC TIET KIEM

Hội tư-bồn chiến theo chỉ dụ ngày 12 Avril 1916, vốn đã đóng tất: 1 triệu lượng bạc và 8.000.000 quan tiền Pháp

Hội quán: 7, Đại-lộ Edouard VII ở THƯỢNG-HẢI

Hàng chính ở Đông-dương: 26 đường Chaigneau - SAIGON

Chi-nhánh Hanoi, phố Tràng-thị, có đại-lý khắp cõi Đông-Pháp

Sở thương-mãi Saigon 29

Giúp cho quý ngài đăng gây ra số vốn

500p.	1 p.25	5.000p.	12p.50
1.000	2, 50	6.000	15, 00
1.500	3, 75	8.000	20, 00
2.000	5, 00	10.000	25, 00

Vé này đăng lãnh vốn mục đích (từ 400 p. tới 10.000 p.) bởi cuộc xổ số hằng tháng, hay là khi mãn hạn (25 năm) nếu vé không đăng may trúng ra trong 300 cuộc xổ số hằng tháng.

HOI BẢO ĐẢM 12 CUỘC XỔ SỐ MỖI NĂM

Vé Tiết-Kiệm cách thức P đăng dự xổ số hằng tháng từ tháng đầu mới mua. Như vậy nên người mua vé, chẳng những chắc chắn sẽ đăng lập nên một số vốn, mà lại có hy-vọng đăng lập tức một số lợi to (400 lần số tiền tháng đã góp nếu vé trúng ra trong tháng đầu).

PHẦN LỢI KHÁC CỦA VÉ TIẾT-KIỆM của HOI VAN QUOC TIET KIEM

ĐÔI CHỦ DỄ DÀNG, khỏi tốn hao rắc rối chi hết. — CÓ GIÁ CHUỘC LẠI khi đóng góp được hai năm. — ĐĂNG VAY 90 % số giá chuộc vé. — ĐƯỢC BẮT ĐÓNG LẠI, trả số góp trễ và tiền lời hay là gia kỳ hạn. — ĐƯỢC CHIA HƯỞNG LỜI CỦA HỘI bởi cuộc xổ số phụ hay là tăng thêm số báo kiết. — ĐƯỢC ĐÓNG GÓP TRỄ MỘT THÁNG.

Số tiền trả cho chủ trúng vé số hoặc bán lại (tới 31 dec. 1938)	2.329.214.17 \$
Tiền lời đã chia ra cho người cầm vé ở Đông-pháp tới ngày 31 Decembre 1938	84.601.40 \$

SỰ BẢO ĐẢM CHO VÉ TIẾT KIEM của HOI VAN QUOC TIET KIEM

Số tiền dự trữ. (Hội cam đoan với chủ vé) tới ngày 31 Dec. 1938. \$ 2.317.813.96

Số tiền để bảo đảm số cam đoan trên đây. (Tài sản, cho vay có thế chung, động sản, văn bản.)

Tức là quá số tiền cam đoan được.

VIÊN-ĐÔNG LẬP-BỒN

Hội Đông-Pháp vô-danh hùn vốn 4.000.000 phật-lãng, (một phần tư đã góp rồi) Công-ty hành-dộng theo chỉ-dụ ngày 12 tháng tư năm 1916. (Hàng bạ Hanoi số 419)

Món tiền lưu trữ: 1.154.678\$41

Tính đến ngày 31 Decembre 1938 để hoàn vốn lại cho người đã góp

HOI ĐÔNG-PHÁP SÁNG LẬP NÊN BỞI HỘI LẬP BỒN TO NHẤT HOÀN CẦU: HỘI SÉQUANAISE LẬP BỒN GIÚP NHỮNG NGƯỜI ĐỂ DÀNH TIỀN

HỘI-QUÁN ở HANOI

cát trên SỞ DẤT của HỘI

ngày số 30 và 32, đường Paul Bert

Điện thoại số 892

QUẢN-LÝ ở SAIGON

68, đường Kinh-Lấp

Giấy nói số 21.835

Số tiền đã trả cho những vé bán lại hay là được trúng số (Đến 31 Juillet 1939): 1.125.261-29

NHỮNG SỐ TRÚNG NGÀY 28 JUILLET 1939

xổ hội 9 giờ ban mai tại Hội-Quán ở HANOI, 32, đường Paul Bert

Do Ông Sơn-xuân-Hoàn, Thọ Ngũ-dăng Bắc-Đầu hội-tinh, Quản-lý hiệu "Quang-Hưng-Long" Hanoi, Chủ tọa.

Thị-chứng có: Ông Trần-dinh-Tri dii Hoa, Thương-gia ở Hanoi và ông Phạm-văn-Cát, Nghiệp-Chủ ở Namdinh.

CÁCH XỔ SỐ. — Chiến theo điều lệ chung, trong 3.000 vé tiết-kiệm, vé nào đóng tiền thường nguyệt may ra nếu trúng mới được hồi vốn về vé thứ mới "A" hay thứ cũ "A.T." và MIỄN GÓP về vé thứ cũ "A.T.". Cuộc xổ số nhỏ có bốn bánh xe hiệu "FICHET", bánh thứ nhất biên từ số 0 đến số 2, còn ba bánh kế đó thì biên từ số 0 đến số 9, cứ mỗi lần quay bánh xe thì ra một con số khác nhau từ 0 đến 2.999

Về bộ thứ nhất từ 0 đến 2.999, vé tiết-kiệm nào được quay ra trên bánh xe trước hết là vé được trúng số; rồi chỉ có thêm:

3.000	cho số thứ nhì quay ra trên bánh xe thì được biết về nào trúng trong bộ từ	3.000 đến 5.999
6.000	"ba	6.000 " 8.999
9.000	" tư	9.000 " 11.999
12.000	" năm	12.000 " 14.999

và cứ tăng thêm lên như vậy hoài.

(Vé cuộc xổ số BỘI PHẦN thứ vé cũ "A.T." trong 30.000 vé đã bán ra cho một vé trúng. Cách xổ số cũng y như trên đây nhưng phải thêm vào một bánh xe nữa biên từ số 0 đến 9. Số nào được quay ra trên bánh xe trước hết là số được trúng trong bộ từ 0 đến 29.999. Vào con số ra trên bánh xe lần về đó thì phải nhân nó 30.000 mới phải về được trúng trong bộ từ số 30.000 đến số 59.999, bởi vì số vé bán ra dưới số 60.000)

Số trúng	Những người trúng số	Số tiền lãnh
67.737	M. NGUYEN-THÉ-TUYEN, làng Tri-lai, Đại-hoàng, An-lao, KIENAN	500 \$
77.163	M. PHAN-LUAN, Thương-gia, 36, đường Séville, CUCONG	500
79.455/A	M. DONG-NAM, 56, đường Thủy-binh, CHOLON	500
79.455/B	M. DONG-NAM, 56, đường Thủy-binh, CHOLON	500

VÉ TIẾT-KIỆM CŨ "A.T."

Xổ số thứ nhất: BỘI PHẦN

Số ra trên bánh xe: 28.531-27.972

Những vé đăng lãnh tiền trúng:

28.531	Vé đã hủy bỏ.
57.972 <th>Vé chưa bán ra.</th>	Vé chưa bán ra.

Xổ số kỳ thứ nhì: HỒI NGUYỄN VỐN

Số ra trên bánh xe: 2.709-1.973-0.771-1.646-0.015-2.153

1.038-2.029-2.114-1.769-2.471-1.976-2.840-1.861-0.020

2.744-2.412-1.564-0.218.

Những vé đăng lãnh tiền trúng:

12.015 M. LÊ QUANG-NHI, Thơ-ký số Thương-Chánh, BATTAMBANG

17.163 M. NGUYEN-TRUNG-TRUC, 71, Phố Thọ-giặt, CAMPHA PORT

Xổ số thứ ba: ĐĂNG MIỄN GÓP

Số ra trên bánh xe: 1.816-0.450-1.957-1.027-2.627-2.715

1.747-0.836-1.421-2.828-2.275-0.007-2.872-1.633-1.776

1.534-0.610-0.963-0.815.

Những vé đăng lãnh tiền trúng:

Những người cầm vé có tên sau đây đăng lãnh một vé miễn góp có vốn định trước biên nơi cột nhất, giá bán lại biên nơi cột nhì.

46.534 M. GUY ANDRÉ SAHUC, 16, Đại-lộ Charner, SAIGON

54.815 Vé chưa bán ra.

Cột thứ nhất: 200\$00

Cột thứ nhì: 116\$40

Khi trúng số thì chủ vé cứ việc giao lại cái vé tiết-kiệm và lãnh tiền ngay đủ số bạc nguyên hiện

Cuộc xổ số kỳ tới nhằm ngày thứ năm 28 Septembre 1939, đúng 9 giờ ban mai, tại Phòng Quản-lý Saigon

CÁC NGÀI CÓ MUỐN một số vốn lớn mà mỗi tháng chỉ phải để dành một số tiền nhỏ

Ngài cũng mong được dịp may trúng số và lãnh ngay một số tiền to tất?

Các ngài nên mua ngay thứ "TITRE A" của bồn hội từ lúc mới mua vé

VÉ TIẾT-KIỆM MỚI "TITRE A" được lãnh 50% Về tiền lời

Người chủ vé gây vốn bằng cách góp tiền từng kỳ trong một thời hạn có thể kéo dài đến 25 năm, tùy theo ý muốn mà có thể lãnh ngay số vốn ra, nếu vé mình trúng ở trong các kỳ xổ số hàng tháng, hay cùng lắm đến hết hạn vé.

Ví dụ: góp mỗi tháng	30 \$	để gây một số vốn có bảo đảm ít nhất là...	12.000 \$
20 \$	...	...	8.000
10 \$	...	...	4.000
5 \$	...	...	2.000
2 \$ 50	...	...	1.000
1 \$ 25	...	...	500

NHỮNG QUYỀN LỢI ÍCH CHO VÉ TIẾT-KIỆM THỨ "A"

- 1 Chủ vé muốn bán lại vé tiết-kiệm một cách rất dễ dàng, miễn là vé đã góp tiền được hai năm rồi, bán được theo giá tiền đã cam đoan.
- 2 Nếu người chủ vé cần tiền, có thể vay Hội một số tiền ngang với 90 % cái giá tiền bán vé, và vẫn được dự các cuộc xổ số.
- 3 Chủ vé muốn ngưng góp lúc nào cũng được, đến khi muốn góp nữa thì có quyền góp cả những tháng đã bỏ hay là không cũng được.
- 4 Người của Hội đi đến tận nhà thu tiền tháng, mà người chủ vé chẳng phải chịu thêm tiền phí tổn chi.
- 5 Vé tiết-kiệm này là vé "Vô-Danh" nếu chủ vé hoặc vì quá-cổ, hoặc tự ý muốn, thì có thể nhượng lại cho ai cũng được, mà Hội không tính tiền phí tổn hay là trừ thêm một món tiền nào cả.
- 6 Hội Viên-Đông-Lập-Bồn trừ bớt tiền 5% cho những vé tiết-kiệm nào trả tiền 12 tháng trọn 1 năm

Ngoài số tiền vốn đã cam đoan, chủ vé còn được hưởng thêm tiền lời, càng ngày càng tăng lên

LỜI RAO CÙNG QUÍ NGÀI MUA VÉ TIẾT-KIỆM

Muốn đăng chắc chắn vững vàng, thì trước khi muốn tin cậy một người bán vé nào. Quý ngài hãy coi cho kỹ phải người đó là Đại-Lý thiết thọ của Hội chăng. Quý ngài hãy hỏi người ấy có giấy của Hội trong năm này chăng? Người Đại-lý phải trình giấy chứng của Hội có để số và có dán hình ở phía tay trái. Hội không nhìn nhận và coi như không có giá-tr những Biên-lai của người không phải là Đại-lý thiết thọ của Hội.

HỘI CẦN DỪNG NHIỀU ĐẠI-LÝ CÓ ĐỦ TƯ CÁCH

DOCTEUR NGUYEN-VAN-TIEN
CÓ CHỨNG BẰNG YẾU-SẠNH VÀ VI-TRÙNG-HỌC
Khi trước ở 68 đường Chasseloup Laubat
hiện giờ dời tại số 16 đường Larègnère
Téléphone n° 21.163

(Sau vườn Bồ-rô, gần góc đường Chasseloup Laubat
và Larègnère chừng 20 thước) - SAIGON

CHUYÊN TRỊ CÁC CHỨNG BỆNH :

Chuyên môn BỆNH NGOÀI DA : lốt, ghẻ, lở, loét, phong,
đơn, ung độc, thẹo, mụn, bết, mưng mủ v.v... BỆNH MÁU :
PHONG TÍNH, huyết kém, tê bại, nhức mỏi, lao, mạch máu
sưng nơi căng, trĩ, mạch lưng, hạch, rét, kiết v.v... BỆNH
VỀ ĐƯỜNG TIÊU của đàn ông : CÁC THỞ LẬU, ống dài
teo, bông dãi, thận, tinh khí yếu, di tinh v.v... của đàn bà :
huyết bạch, tử cung, giây chằng, chùm trứng, kinh kỳ bất
thường, đau đớn v.v... Ngày thường có coi mạch và trị bệnh.
Ngày chúa nhật và lễ buổi sớm mai.

Có dùng điện trị bệnh rất hay và không đau

Có vài cái phòng để cho bệnh nhơn nằm. Có máy điện
nhỏ chạy bằng piles để cho bệnh ở xa dùng rất tiện.

CẮT KHÉO, MAY KỸ, VÀ GIÁ RẺ
AU TROPICAL

TAILLEUR
292, rue Paul Blanchy - Saigon

Chủ-nhơn : **Lê-văn-Nhạc**

Đường Đường PELLERIN

Số 98 đường Pellerin
Téléphone : 20.912

Bảo sanh

DOCTEUR **TRẦN-VĂN-ĐỎ**

Có nhiều phòng rộng rãi, nuôi bệnh và người dễ, nằm riêng mỗi
người một phòng (để tính giá riêng). Có nhà mổ, và đẻ kho,
Chữa bệnh : phổi, lao, tim gan ruột, trĩ, bang, tử cung, bạch dãi,
hạch lao... vân vân...

RÖI KIẾN (Rayon X)

Chụp hình, vẽ hình : Phổi, tim, bao tử.

Trị bệnh bằng điện khí : Diathermie, Ultra-Violet.

XÃ-GIAO

Xin giới thiệu cùng bạn đọc
thầy trưởng Phan-Khả ở đường
Hamelin số 32-Saigon, là một thầy
cò tài về khoa coi tay, coi tướng,
doan chuyện đã qua, và sẽ tới rất
trúng.

NG.-ĐỨC-THẮNG

Cùng ông Chin-Thái. - Tôi đã
tiếp được mandat rồi, lúc này ông
ràng thêm, trông cậy nơi ông.

Cùng Mr. Trần-thanh-Chi-An-
biên. - Đã lâu rồi không tin tức
chỉ cũu thầy cả, có nhiều thư cũng
không được tin trả lời, vậy thầy
được tin này cần phải trả số sách
lại nhà báo, đừng để trễ nữa.

TY-QUÂN-LÝ

Kính cùng đọc giả toàn hạt Tân-
An-Mytho-Bentre. - Bồn-háo thơ
ký Mr. Nguyễn-van-Nguyễn lần
lượt đến viếng các bạn đọc trong
toàn 3 hạt nói trên,

Mong chư vị bạn đọc lưu tâm
vừa giúp Mr. Nguyễn được tròn
phận sự trong lúc đường xa hiểm-
trở.

MAI

PAGEOL

trừ tuyệt bệnh lậu, và chữa lành những mụn
nhọt ở bộ phận sinh lý của người ta. Thuốc
này có trình viện Y-khoa Hàn-lâm. Các tiệm
thuốc có bán, tổng pha't hành CHATELAIN
n. 2 rue de Valenciennes Paris.

Phụ-nữ cần biết : Bà phủ Nguyễn - thanh -
Vân có một phương thuốc
gia truyền trị bệnh bạch-dãi, tử-cung, đau hư huyết gây ốm,
xanh xao thật linh nghiệm. Những bà, cô nào lỡ mang bệnh
ấy mà đã chạy đủ thầy tây, nam, uống nhiều thứ thuốc mà
không dứt tuyệt nên hồi mua nơi cô

MARIE ở số 420 đường Paul Blanchy
Tandinh - Saigon

Mỗi tề gồm có 2 thứ thuốc uống, giá 3p.20. (Uống dặng nhiều
ngày). Ở xa mua bằng cách lãnh hóa giao ngân.

DOCTEUR LÊ-VĂN-QUYỀN

Diplômé de Médecine Coloniale Diplômé en Dermato-Vénérologie
de l'Hôpital Saint Louis (Paris) Ancien externe de Stomatologie

và Mme Marie QUYÊN

Diplômé d'Infirmière et Diplômé de Puériculture de l'Université de Bordeaux
33, Colonel Grimaud (sau ga xe điện Cuniac Saigon-Cholon)

TRỊ ĐỦ CÁC CHỨNG BỆNH NGƯỜI LỚN VÀ CON NÍT

Có phòng riêng để trị bệnh con nít và đàn bà sau khi sanh
sản (đau tử cung) đau bụng dài v.v... do tay Mme QUYÊN
sản sóc. Chuyên trị bệnh ngoài da và trong máu, bệnh phong
tính các thứ. Có trị bệnh trong miệng và răng.

GIỜ KHÁM BỆNH : Sớm mai : 8 giờ đến 12 - Chiều : 4 giờ
đến 7 giờ. Chúa nhật và lễ : 8 giờ đến 11 giờ.

Trong giờ nghỉ muốn rước gấp, xin đến số 94 Léon Combes

PHÒNG KHÁM BỆNH

N° 3, rue Sabourain (ngang hông chợ Bến-thành) - Saigon

DOCTEUR TRẦN-VĂN-CHÍ

Ancien Assistant de Gastro-Entérologie et de Radiologie
de la Faculté de Médecine de Montpellier

Ex-Chargé de Consultation à l'Hôpital Suburbain

Diplôme d'Hygiène Médicale Coloniale de l'Université de Paris

Membre Correspondant de la Société de Gastro-Entérologie
du Littoral Méditerranéen

CHUYÊN MÔN TRỊ BỆNH :

bao tử, ruột, gan, kiết, nội trị, nước dãi đường, nhức mỏi v.v.

DÙNG QUANG TUYẾN (Rayon X)

rọi và chụp hình bao tử ruột, vân vân

GIỜ KHÁM BỆNH : Sớm mai 8 tới 12 giờ. Chiều 3 giờ tới 7 giờ

TAM KỲ DƯỢC PHÒNG

TỔNG CỤC TẠI SAIGON SỐ 32 ĐƯỜNG CATINAT

Có đại-lý khắp các tỉnh thành lớn

BẢO CHE VÀ PHÁT HÀNH

THUỐC NGUYỄN-AN-CU

Bảo an số 10

Thuốc trị các chứng bệnh cho
trẻ em nóng nhiệt, có gốc ban trái,
lâu lớn.

Mỗi hộp 0p.50

Bình tân hoàn số 15

Thuốc bổ cho trẻ em.

Mỗi hộp : 0p.60

Thuốc rượu số 39

Chữa trị tê bại, phong, ngứa,
trừ độc, bổ huyết. Hay như thuốc
thánh ngâm một lít rượu uống 15
ngày.

Mỗi hộp : 1p.00

Thiên kim bảo thai số 28

Dưỡng thai và trị các chứng
bệnh cho đàn bà trong lúc có thai.
Mỗi hộp 6 hoàn giá 1p.00

Tứ quý hoàn số 36

Trị các chứng ho phong, ho gió.
Mỗi hộp giá 0p.60

BỆNH GÌ TRỊ CỨNG MAU LẠNH

Trong các thứ thuốc của cụ NGUYỄN-AN-CU có một thứ thuốc
rượu số 39 mà ai ai cũng đều cho là thuốc thần. Bệnh gì uống
cũng mạnh, hề uống thuốc số 39 thì thấy ăn được, ngủ được, nội
trong ít ngày thì thấy mập mạnh lên cân. Ông Phan Huy coi về
guichet phát mandat lại nhà dây thép chánh Saigon hiện giờ, vì
làm việc lâu năm, ông thấy trong mình mỗi mệt nên ông uống
thuốc rượu số 39.

Mới uống có mấy ngày mà ông thấy sức mạnh trở lại đầy đủ và
cân thử thấy lên được 3 kilos. Trước khi chưa uống thuốc thì cân
có 56, uống thuốc được ít ngày thì cân được 59.

**Dưới đây là nguyên văn bức thư
của ông Phan a-quan-Huy :**

Saigon, le 18 Juin 1939

Ông chủ Tam-Kỳ Dược-Phòng

Xin ông bán cho tôi 2 hộp thuốc NHÀ GIÀU số 32 nữa, thuốc này
thiệt hay và tốt lắm, tôi uống mới có 4 hộp thuốc rượu số 39 mà
tôi đã khỏe khoắn trong mình nhiều và lên cân được 3 kilos. Hồi
tôi chưa uống thuốc thì 56 kilogrs, sau khi uống một tháng thì
tôi được 59 kilogrs.

Thấy tôi được mập mạnh mau anh em trong số đều trầm trở và
ai cũng đều khen thuốc rượu số 39 thật hay.

TA-QUAN-HUY

Secrétaire principal P.T.T.

Saigon-Central

Bí ếu kinh bổ huyết số 26

Sữa đường kinh cho đều, bổ
huyết, trừ các chứng bệnh cho qui
bà, qui cô. Thiệt là một phương
thuốc rất quý báu cho phụ-nữ.

Mỗi hộp uống 6 ngày giá 1p.00

Thuốc trừ ho lao số 35

Trị tuyệt bệnh ho lao, thổ huyết,
lạc huyết. Hay vô cùng, bệnh lao
mà không gặp thuốc này thì rất
vô phước.

Mỗi hộp uống 6 ngày giá 1p.20

Khâm ly bổ thận tinh số 34

Bổ khí huyết cho những người
sức yếu kém. Trị đau thận, di tinh,
mộng tinh, huột tinh.

Mỗi hộp uống 6 ngày giá 1p.00

Tề sanh hoàn số 40

Trị tuyệt bệnh bồn uất, trầm
bệnh trị lạnh một trăm, người ta
thường tặng là Vua thuốc bồn.

Mỗi hộp uống 5 ngày giá 0p.50